

S anděly v Lásce

6. díl

Napojujeme se na Světlo

I v následujícím dílu budu pokračovat ve své očistě, prosvětlování a poznávání Pravdy.

Milovat vše stvořené.

Milovat vše stvořené znamená milovat i to temné, tím ho přetváříme na Světlo. Jestliže nás něco bolí, znamená to, že v tom místě není světlá energie a dochází k procesu, který nazýváme nemocí, nevládneme vlastní silou, vlastní mocí. Neznamená to, že nutně musíme tvořit zlo, avšak něco v nás není v harmonii s Bohem -Tvůrcem, nějaké naše chování nebo myšlení, mohou to být i nezpracované nedobré činy z minulých vtělení. V nemoci jsme z toho důvodu, abychom tyto věci pochopili, mohli opustit Tmu a vrátit se ke Světlu. Proto je důležité učit se měnit své myšlenky, svoje činy a prosvětlovat se, aby se bytí ve Světle stalo naší přirozenou součástí, abychom mohli žít dobré životy. Vše je boží dílo, vše vzniklo ze Světla, z Lásky, Světlo a Tma vzniklo rozdělením Jednoty, aby mohl vzniknout duální svět, aby bytosti mohly prožívat životy ve hmotě, mohly prožívat životní události a vstupovat do různých životních rolí. V každé bytosti je boží jiskra. Bez ní není život. V každém člověku je možné tuto jiskru milovat, milovat v něm boží přítomnost.

Prosba Boha za odpuštění.

Prosit Boha za odpuštění znamená žádat o odpuštění vše živé, neboť Bůh – Tvůrce je vším stvořeným. Boží Milost.

Je všudypřítomná, je to to, čemu říkáme „zázraky“, například v nemoci to může být spontánní vyléčení. Pro boží milost musí být v osudu průchod, je třeba jít do pokání a musí být předpoklad, že je člověk schopen nápravy v tom, v čem v životě selhal.

Síla odpuštění – pokání.

Prosím o odpuštění druhé, odpouštím druhým, odpouštím sobě.

Pocity viny tvoří bloky na čakrách. Moje čakry se uvolnily a září. Odpustit druhým znamená uvolnit čtvrtou čakru, odpustit sobě pátou a prosba za odpuštění druhým šestou čakru. Odpuštění je klíčem k Lásce.

*Jdu do pokory a prosím Otce, prosí za mne i moji duchovní průvodci Ámos a Darnos. Objeví se Otec a z jeho žluté hůlky tryská Světlo na moji hlavu, To je žehnání. Děkuji svým průvodcům a všem zúčastněným v božské hře života, kteří mi pomáhají a vedou mne k Lásce. (**obr. 1 Síla odpuštění**)*

Obr. 1 Síla odpuštění

Odevzdávám bloky v krku a hrudníku. Jdu do meditace a sleduji práci andělských průvodců.

Na blok v hrudníku si moji průvodci – andělé vzali háky, za které blok zahákli, aby ten velký kotouč mohli vytáhnout a vhodit ho do kotouče Světla. Pomáhala jsem jim zvyšováním své vůle.

V současnosti se nacházím v době koronaviru, v době biologické a psychologické války, je to pro nás cosi nového, co pravděpodobně slouží mocným k obohacení a má způsobit pád světového hospodářství. Aby se mohlo Světlo projevit, musí být odhaleno to temné. Věřme, že děj probíhá proto, abychom prohlédli úmysly temných a mohla se projevit světlá strana. Jaká bude budoucnost je v rukou a v nitru každého z nás. Pokud si přejeme Světlo, je třeba se Světlem stát, pracovat pro Světlo.

Jela jsem tramvají a požádala anděly pro odvedení virů.

Andělé se objevili s „košťaty“ a vymetali vůz. Opravdu mne rozradostnili. Protože jsem narozená ve znamení Panny a ráda všechno čistím, jak duši, tak hmotu, myslím, že Panny jsou trochu předurčené k čištění cesty.

Čistím srdeční čakru.

Vnitřním zrakem sleduji, jak ze srdeční čakry vychází červená „bublina“ hněvu a žárové energie. Za ní se objevuje černá hlava hadovitého tvora s úzkým hřbetem. Tvor je odveden mými průvodci a do srdeční čakry průvodci vpustí pomocí hadice proud Světla.

Napojuji se na Matku Zemi.

*Naše čakry vyzařují jak z přední strany našeho těla, tak z té zadní. Spojuji svoje čakry na zadní části těla s energií Matky Země. Vytvoří se „kořeny“, které spojují čakry s jádrem Matky Země. Napojím se ještě na své vyšší Já spojené se Zdrojem Boha – Otce. **(obr. 2 Čakry napojené na Světlo)***

Zaměřím se ještě do krční čakry a vidím, jak vyplouvá bílá koule, symbol bílé magie. Vzpomenu na svoje spojení se sahadža jógou v tomto životě. Odpojuji mentálně spojení v krku i v oblasti solaru s lidmi, s nimiž jsem vytvořila spojení a nechala je na sobě energeticky pracovat. Vidím, jak je karmický provaz přeseknutý. Vytéká z něho světlá tekutina, jako hustá voda.

Uvědomuji si svoje spojení s Indií a s její filozofií a vstupuji do minulého života s tímto spojeného.

Jsem žena se dvěma menšími syny. Vstupuji do chrámu, chrám září zlatou výzdobou. Zapalují svíčku a ukláním se božstvu v podobenství sochami. Vycházím ven a jdu s průvodem za bohatě ozdobenými nosítky. V nich je nesen světec na vrchol hory. Sedím zde na vrcholu a dívám se do krajiny z výšky. Užívám si pocit svobody.

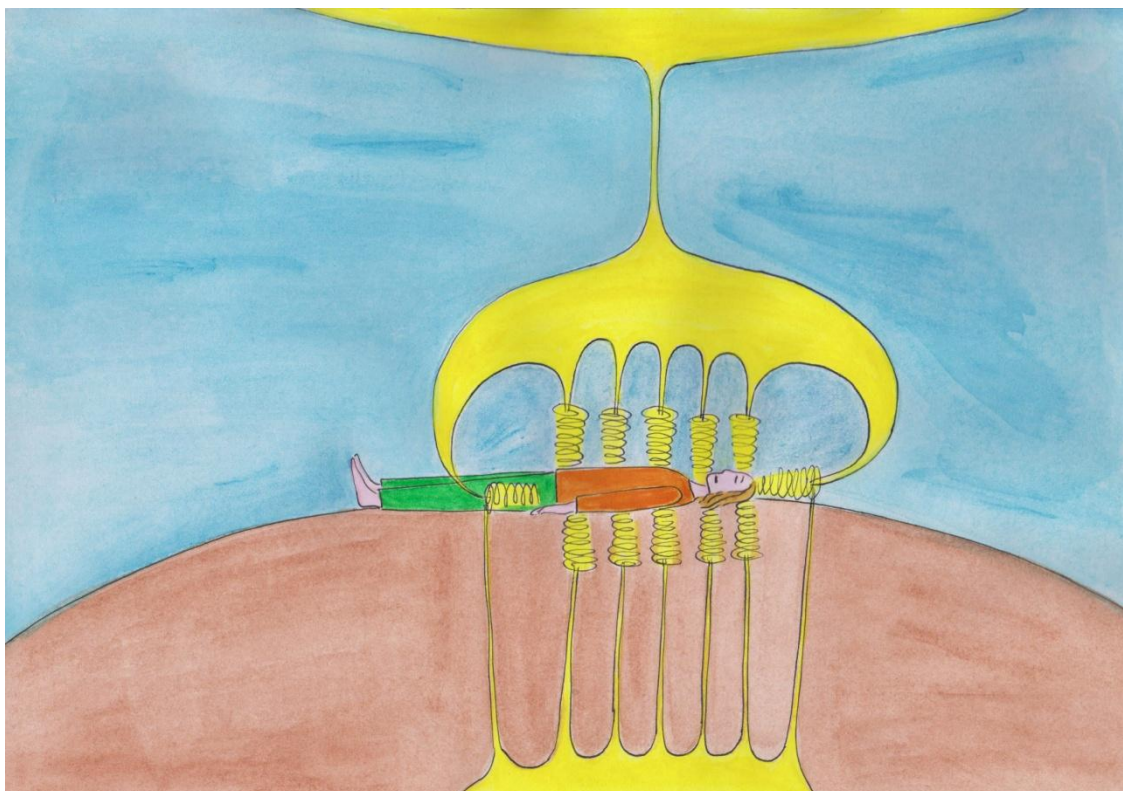
Čistím třetí čakru.

*V meditaci si vnitřním zrakem prohlížím svoji třetí čakru. Vidím, jak z ní vychází červená „koule“, po ní bílá. Poté průvodci nasypou do čakry Světlo. Ptám se, co bych měla řešit na psychické úrovni. „Strach z lidí“, přichází odpověď. „Jak na to?“ „**Posílej jim každý den Lásku**“.*

Odevzdávám strach ze smrti.

*Vidím černý „mrak“ s velkýma, žlutýma očima. Strach putuje do Světla a moje postava, moje vnitřní dítě se rozzáří. **(obr. 3 Strach ze smrti)***

Odevzdané temné části uvolňují cestu pro Světlo.

obr. 2 Čakry napojené na Světlo

obr. 3 Strach ze smrti

Vzpomenu na svoje dětství. Objeví se malá holčička s mašlí v bílých punčochách a modré sukničce. Vedle ní letí motýl. Holčička mi běží vstříc a objímáme se. (**obr. 4 Moje holčička**) Je to podobná vize jako s vnitřním dítětem.

obr. 4 Moje holčička

Z knihy Davida R. Hawkinse „Vševědoucí Já“ jsem vybrala čtyři odstavce, ve kterých se hovoří o Já a o osvícení:

Jaký smysl má, že máme ego?

O jeho smyslu nemůžeme hovořit, pouze bychom filozofovali. Jeho hlavní funkce nicméně spočívá v zachování iluze odděleného „já“ a jeho přžívání. V důsledku toho podléhá bolesti, utrpení a strachu ze smrti. Ego tedy vytváří nejrůznější strategie pro přežití, například shromažďování, strach ze ztráty či strach o osud.

Jaký je hlavní důsledek činnosti ega?

Představa, že za konáním stojí nějaký „konatel“, že za myšlenkami stojí nějaké „myslitel“ a že za pocity stojí někdo, kdo je „má“. Všechno jsou to ale iluze, které nás pouze utvrzují v dojmu, že jsme oddělenými bytostmi, které se rodí, umírají a mají karmu. Víra, že jsme oddělenou entitou, vzbuzuje strach a ten posiluje všechny ty impulzy k přežití a základní mechanismy ega jako

hrabivost, touhu, závist, pýchu, nenávisť a vinu. Pokud sebe vidíme jako oddělené, ohraničené bytosti, automaticky vniká dualita „já“ versus „ne-já“, „tady“ a „tam“ či „nyní“ a „jindy“.

Co je hlavním výsledkem sebe-zachování ega?

Víra v sebe coby oddělenou bytost. Vyplyvá ze strachu z neexistence. Ego se bojí konce, bojí se, že v čase nepřežije. Jeho porozumění realitě je velice omezené, nezná nic, co leží mimo něj. Nemůže prožívat Nekonečné ani vědět o zářivé Přítomnosti, která ho (ego) nahradí. Lpí proto na malém, osobním „já“, protože neví nic o vědomém prožitku nekonečného pokoje a radosti velkého „já“, protože neví nic o vědomém prožitku nekonečného pokoje a radosti velkého „já“, které si samo sebe uvědomí a naradí ho.

Nemůžeme však ego jeho nevědomost vyčítat. Nemá žádné povědomí o tom, že mimo jeho omezený obzor existuje ještě něco dalšího. Samo ze sebe nedokáže mít cíl podívat se mimo své meze. K jejich překročení potřebuje pomoc. Připomíná izolovaný kmen kdesi v pralese, který netuší, že kromě něj je tu ještě celý širý svět. Jeho členové myslí, že na světě jsou jedinými lidmi. Ego tedy není ani zlé, ani nepřítel, pouze iluze, kterou máme propustit, abychom místo ní získali něco mnohem lepšího.

Pokud je ego takové, jak může dojít k osvícení?

Díky duchovnosti, která informuje, vzdělává, inspiruje, vede a podporuje zkoumání vědomí mimo hranice zkušeností ega. Kdo dokráčel k většímu uvědomění, podává světu zprávu o svých objevech a zve další, kteří mají zájem.

Osvícení se sice ze statistického pohledu vyskytuje extrémně vzácně, nicméně děje se dostatečně často na to, aby byl na světě vždy celkově dostatečný objem učení, která lidstvo hluboce ovlivňují. Každá osvícená bytost svým energetickým zářením tiše proměňuje souvislosti a posouvá lidské uvědomování. Jinak o osvícení svým způsobem usiluje celý svět. Pro každého jedince i všechny kultury je typická snaha zlepšovat se. Dějiny civilizace jsou dějinami úsilí o zlepšení.

Může člověk dosáhnout vyšších úrovní vědomí?

Tato uvědomění a porozumění se odhalují sama, nelze jich dosáhnout. Duchovní učení nepostupuje lineálním způsobem jako logika. Spíše připomíná obeznamování se s principy a ukázněností, které pak společně otevrou uvědomění a sebeuvědomění. Nenaučíme se však nic „nového“. Místo toho se nám naprosto jasně odhalí to, co již existuje. (konec citace)

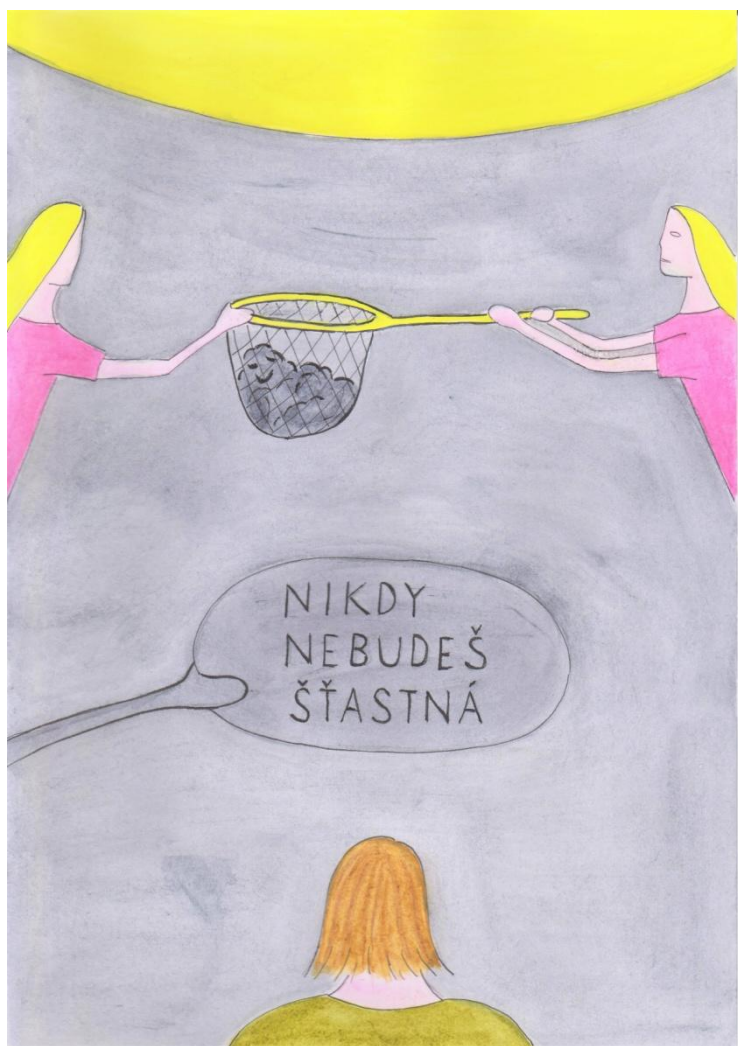
D. R. Hawkins prožil stav Jednoty a tak je jeho popis z této úrovně. Je to jiný pohled než z duality, takže řadě věcí z toho člověk z duálního světa, který nemá tuto zkušenost tomuto výkladu neporozumí. Je to otázka prožitku.

Odevzdávám svoje pocity viny.

*Andělé odnášejí černý pytel naplněný pocity viny. Bůh nás nesoudí. Viny cítíme my za to, že jsme prohlíželi jeho temnou část. Vše je součástí Boha – Tvůrce. Nemusíme se vinit. Je zde zákon karmy, který vše napravuje. Karma slouží k tomu, abychom pochopili. Můžeme prosit o milost. *Odpouštím sobě i druhým a nechám vlévat Světlo do srdeční čakry. Obrovská úleva!**

Vždy záleží na tom, odkud se na věci díváme, zda z duality, či z Jednoty. V Jednotě se ztrácí viník i oběť. V dualitě cítíme bolest a nespokojenost, v Jednotě svobodu. Všichni jdeme postupně z Duality do Jednoty. To je tajemství života.

Jdu opět do oblasti krku. Oblast krku je od dětství mým problémem. Je v tom snad prokletí? Z krku vylétá černé blýskavé „vejce“, které moji průvodci odnášejí v síťce jako na motýly do Světla. Jdu ještě do oblasti srdce. Stále tam něco cítím. Andělé vytahují v síťce chlupatého démona deprese, je ale uspaný, jako mrtvý. Moje prosvětlování ho umrtvilo. Je to démon milostných her, tužeb a strachu z nenaplněnosti. Pátrám ještě po kletbě a již vidím nápis: „Nikdy nebudeš šťastná!“ (**obr. 5 Kletba**). Je to kletba temných sil, pravděpodobně od temných draků z mojí čínské inkarnace, kdy jsem vstoupila do spojení s nimi. Temné síly mi odebraly moji světlou energii a přes negativní emoce jsem je vyžívovala.

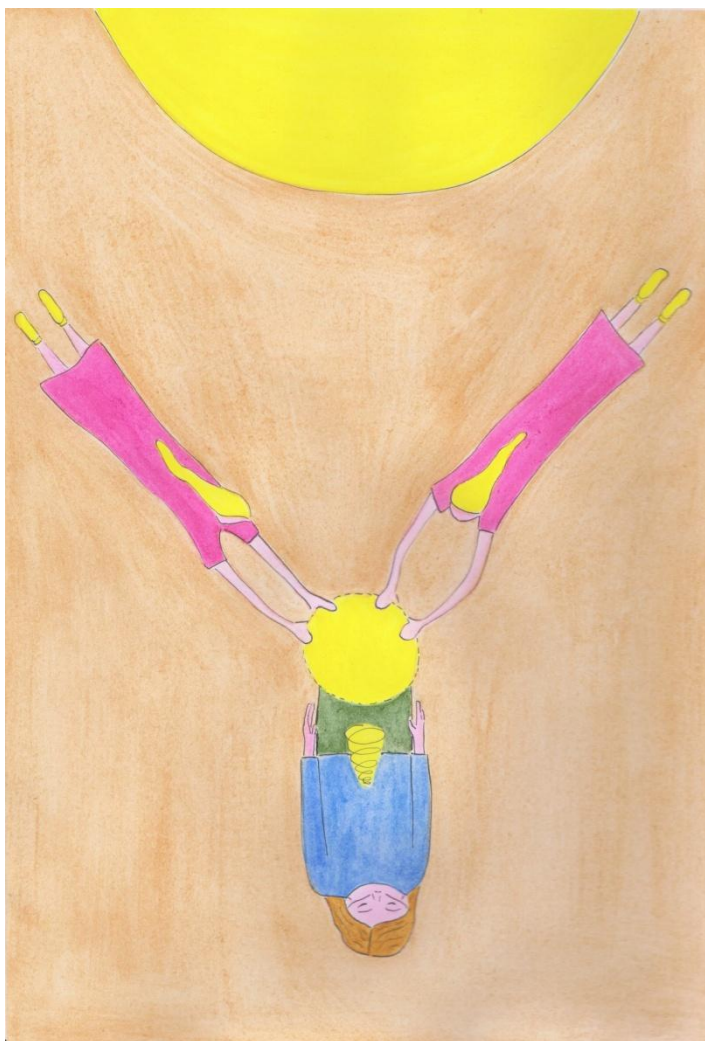
obr. 5 Kletba

Beru si svoji sílu zpět.

Vidím svoje duchovní průvodce, jak přilétají se světelným kotoučem. Kotouč vkládají do oblasti mého solaru skrze "kornout" třetí čakry. (**obr. 6 Navrácení ztracené síly**) Nechávám rozlít Světlo do celého těla. Je to milost. Děkuji průvodcům. „Zasloužila sis to!“, sdělují.

Je podzim roku 2020. Tlak na očistění lidí sílí. Epidemie koronaviru napomáhá transformaci strachu, kterou je třeba uskutečnit. To co transformuje je Světlo. Vše co jsem za poslední rok zpracovala, šlo do velkých hloubek, šlo to do očisty těch nejtemnějších stránek. Bez očisty není možný přechod do Nové doby. **Je třeba věřit a posilovat víru ve Světlo!** Světlo a dobro nakonec vždy zvítězí, jiná cesta

není. Je to jen otázkou času, kdy se toto s pomocí každého z nás uskuteční. Čím bude proud silnější, tím rychlejší bude i celková změna.

obr. 6 Navrácení ztracené síly

Kdo vlastně v nás myslí? Jak mysl zkrotit?

*Ptám se: „kdo je ten co ve mně myslí?“ Ihned jsem svým věmem v mozku. Když člověk opustí tělo, myšlení pokračuje. Mozek sám nemyslí, ale umožňuje myšlení ve hmotě. Je-li nějak poškozen, myšlení je problémové. Zkoumám v oblasti mozku a objeví se obraz se dvěma ploty. Za jedním plotem je bílý králík, který pojídá mrkev, má ještě tmavou skvrnu na zadečku. Za druhým plotem je velký černý pes. Pes čeká, až se dvířka v plotu ke králíkovi otevřou, symbolizuje naši temnou část, králík světlu. (obr. 7 **Obraz myslí**) Naše činy řídí naše mysl. Záleží na tom, jaká dvířka naší mysli otevřeme, zda vpustíme „králíka“ či „černého psa“. Tyto děje umožňuje dualita a hmotný svět. Mysl je naší součástí, ale nejsme to my celí. Kdo to je? Jdu do oblasti srdce. Pátrám zde. Přichází: „**Je to tvoje duše, Bůh v tobě**“. Oblast hrudníku v poslední době hodně cítím, jakoby někdo bouchal zevnitř na dveře. Duše mi připomíná, abych jí věnovala pozornost. Dále jdu do solaru. Jeho světlo nám dodává energii a sílu. Čím je solar čistější a zářivější, tím jsme silnější. Solar, srdce a mozek jsou kormidla našeho života. Jak ovládnout mysl? Posílat jí Světlo! Posílat světlo tomu králíčkovi, aby vyrostl ve velkého, silného králíka. **Světlá i temná část jsou součástí naší reality. Jsme-li vším, je naší součástí obojí. Naším konečným cílem je však návrat do Světla, to znamená, že k návratu je nutné vše prosvětlit. Na tom pracují a pomáhají v tom andělé až do chvíle úplného splnutí se Světlem.***

vtaženo do Jednoty, aby se mohlo znovu rozložit, projevit v mnohosti svého vyjádření. To je koloběh života. Posílám do svého mozku Světlo a procituji svoji duši a svůj solar. Budu tomu věnovat větší pozornost.

obr. 7 Obraz mysli

Pokud pláčeme, pláčeme sami nad sebou.

Bolest a lítost v nás vzniká z nepochopení reality, z nepochopení toho, co se okolo nás děje a z nepřijetí vlastních chyb a chyb druhých lidí, je to rovněž neznalost božských zákonů.

Posílám Světlo do všech svých inkarnací, hlavně do těch, kde jsem sloužila zlu a do těch, ve kterých jsem trpěla, abych pochopila. Rodové linie a linie našich minulých vtělení mají shodu v tom, že nesou podobné energie a poslední vtělení je výsledkem našich činů v minulých životech. Jsou to činy dobré i nedobré. Vše slouží k našemu poznání a vše si chce naše nižší Já prožít. Všichni jsme součástí úžasné božské hry.

To co může ukončit naše trápení je schopnost milovat Boha v sobě. Milovat sebe, Boha samotného, Boha v druhých.

Odevzdávám všechny strachy ze svého selhání a strachy z nemoci. Průvodci odnášejí koš plný temné energie. Miluji sebe a odpouštím si. Jsem zářící bytost. Světlo osvětluje moje temné části. Moje víra v boží spravedlnost je silná. Věřím si, věřím svému božství.

Bez vlastního prosvětlení není možné vstoupit do Nové doby. Tato doba bude fungovat jinak, není možné být ve starých myšlenkových programech.

Něco mne tíží v solaru.

Jdu do třetí čakry a vidím velkou, bílou kouli. Je to koule ovládní druhých z dobrého úmyslu, neboli bílá magie. Je to také přebírání zodpovědnosti za druhé. Každý je zodpovědný sám za sebe, je odpovědný Bohu – Tvůrci. Pomáhat druhým můžeme svojí zkušeností, pokud nás o to požádají a pokud je to v souladu s boží vůlí.

Odevzdávám temnou energii z čaker.

*Objeví se moji průvodci a nakládají z jednotlivých čaker temnou energii do „kolečka“ a vysypávají ji do Světla. Ještě mi odstraní černou desku na temeni hlavy, aby se uvolnilo spojení se Zdrojem Světla nebeského Otce. Prožívám Světlo a najednou vidím pootevřené dveře. Otevřu je mentálně. Jsou to dveře do Světla. Vstoupím do nich a vidím zářící zlatou andělskou bytost. „Vítej doma!“ (**obr. 8 Vítej doma!**) „Co si přeješ?“, sděluje telepaticky bytost. „Chci být zářivá a radostná bytost!“ Pobudu si ve Světle a vracím se zpět. **Cítím, že je mi sdělováno, že mám pobývat a uvědomovat si Světlo co nejvíce.** Děkuji průvodcům a všem světelným bytostem za to, že mne vedou.*

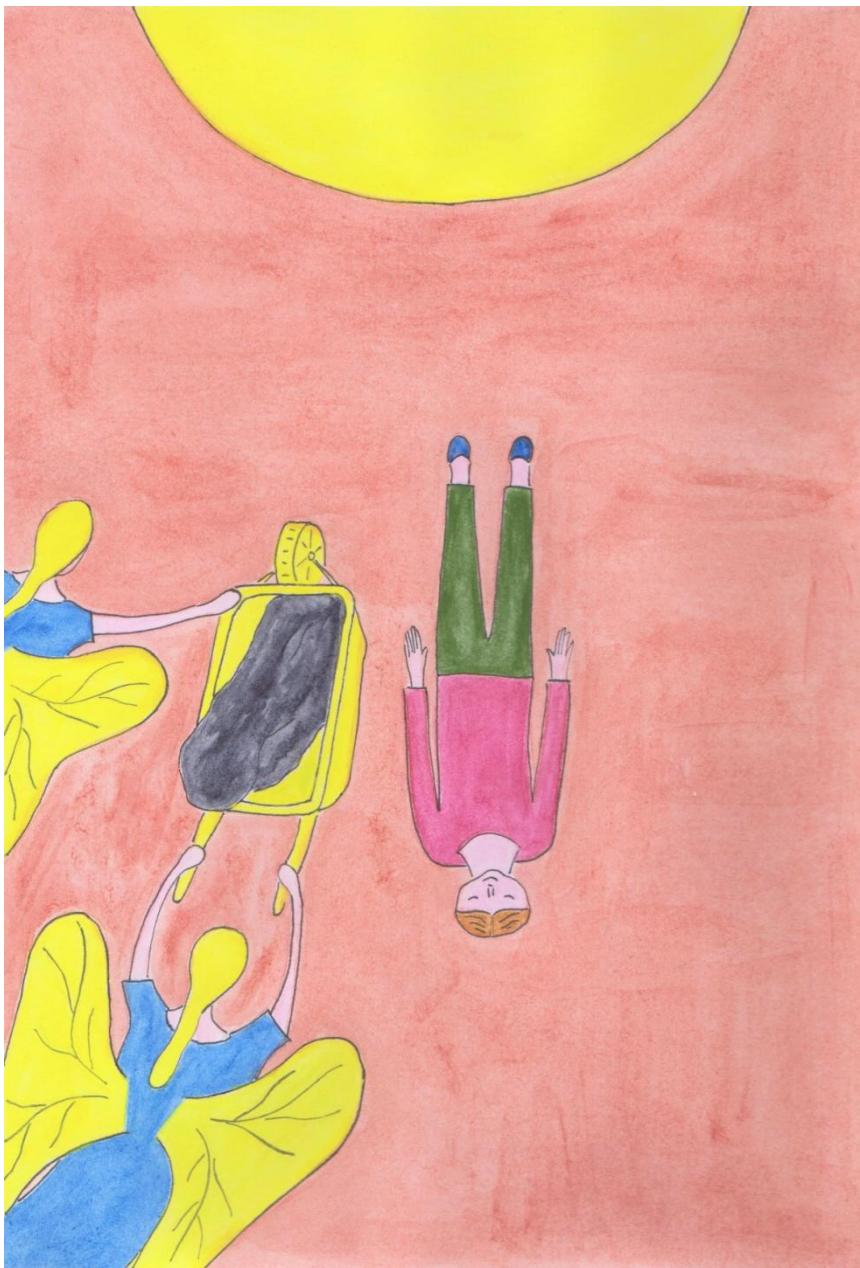

obr. 8 Vítej doma!

Dívám se na své nervy.

Je to síť vláken, která je přepálená. Zahaluji se do zeleného „mraku“ energie klidu. Průvodci mne polévají zelenou tekutinou ze svých kbelíků.

*Stačí, když pomyslím na “miluji se a odpouštím si” a procítím to, tak se objeví v mé mysli Světlo. Miluji se, odpouštím si, prosím o milost. Jdu po pocitech v břiše a krku. V břiše cítím stažení. Vidím na své levé části těla něco temného. Do mojí hlavy přicházejí sprostá slova. „Ty mrcho!“, přichází. Moji průvodci se objevují s trakařem a nakládají velkou temnou hmotu a odvázejí ji do Světla. „Co to bylo?“, ptám se mentálně. „Tvoje temná část“, odpovídají telepaticky průvodci. Alter ego, druhé já vytvořené z iluze, oddělené od Jednoty. **(obr. 9 Moje temné Já)** Ještě do mne vlijí dva kyblíky Světla. Prožívám Světlo.*

obr. 9 Moje temné Já

Sexuální přitažlivost není nic jiného než touha po spojení mužské a ženské části, je to touha po celistvosti. Ve své podstatě celiství jsme, ale neuvědomujeme si to, hledáme to v druhých a čekáme, že oni nám naše očekávání splní.

Lidská duše ve své podstatě touží po harmonii a Světlo. Součástí lidí na Zemi je jak Světlo, tak Tma. Přijímám Tmu v sobě i v druhých. Země je jako nápravný tábor. Skrze druhé lidi můžeme Světlo i Tmu vidět. Návrat k harmonii je očistění. *Nechávám do sebe „vlít“ Světlo. Vyzařuji Světlo. Odpouštím sobě. Odpouštím druhým. Proším o milost za nedobré činy z minulosti a za svoje temné myšlenky.*

Jdu do solaru.

Pátrám v těle po tom, jak se tělo cítí. Hrudník se uvolnil. Svoboda! Jdu do solaru. Pátrám v něm, ale nic nevidím. Ptám se, co je příčinou jeho stažení. „Strach ze sebe samotné“, přichází. Je to tak. V mém současném životě se vždy objevovaly strachy z toho, že něco udělám špatně, že nenaplním očekávání druhých, nebo že onemocním. V dětství jsem dost vážně onemocněla a chybně jsem se delší dobu domnívala, že nemoc je něco, co nás stále provází. Vlívám do těla Světlo. Solar se rozsvítí jako slunce. Nacítuji se na Světlo. Učím se nenacítovat se na dění okolo mne, ale stávat se jeho pozorovatelem, pozorovat co cítím a posílat nepřijemným pocitům Světlo.

Přečetla jsem knihu Viliama Poltikoviče „Příběh tantry“. Je to kniha s krásnými fotografiemi z jeho cest. Je v ní poznání o tom, co tantristé praktikují. Jsou v tom velké rozdíly a mnoho směrů, některé jsou myslím deformovány časem a tím, co si lidé představují, že mají dělat, praktikují rituály, které mi připomínají obřady primitivních kmenů. Čeho dosahují, to vědí jen oni samotní. Zaujaly mne části, v nichž se mluví o duchovní tantře, o tom, co mniši vlastně praktikují. Jejich praktiky se skládají ze cvičení, čtení svatých písem, opakování manter a ztotožňováním se s božstvy. Často odcházejí do ústraní, do poustev, kde meditují. Za důležité považují uvědomování si příčin jevů a pozice svědka, což znamená věci sledovat a nenechat se vtahovat do duality. Osamění praktikují i několik let.

Soudím, že většina lidí si vytváří strach ze smrti, cituji z výše uvedené knihy příběh Římana, novoplatonika Boethiuse z vězení, kde čekal na popravu a napsal knihu „Útěcha z filozofie“, která se stala bestsellerem ve středověku. Popisuje v ní, jak ve chvíli kdy zažíval největší zoufalství, vstoupila do jeho kobky v podobě krásné dámy sama Filosofie a položila mu jednu otázku: „Cožpak jsi zapomněl, kdo opravdu jsi?“ A Boethius si uvědomil, že se narodil a zemře, ale jeho Já jsem, které nikdy nevstoupilo do plynutí času, tu bylo už před stvořením světa, a proto je Nezrozeným, Neumírajícím, Věčným a pravým já nás všech i vesmíru.

Věřím v Boha – Světlo - Lásku.

Vnořuji se do božské síly, věřím v její moc, Světlo může vše. Je to nejvyšší Tvůrce. Tvoří duální svět, tedy i Tmu, soucítí s bytostmi a nesoudí je za to, když prohlížejí jeho temnou část. Proším o milost, o odpuštění za to, že jsem temnou část prohlížela, odpouštím sobě. Nechávám vtéct světlo korunní čakrou do svého těla. Posílám ho ke své štítné žláze. Vidím paprsky světla, které proudí do žlázy, naházejí se zde cystoidy a uzly. Po chvíli se na jejím povrchu vytvoří černá krusta, takový „škvarek“. Již sou zde moji průvodci a odnáší krustu do Světla. Vidím růžovou štítnou žlázu. Děkuji průvodcům. „Udělala jsi to sama“, sdělují.

Všechny duchovní opravy probíhají na duchovním těle, do hmoty se musí tyto změny poté promítnout.

Jdu do oblasti solaru.

Jsem vjemem v oblasti solaru a prohlížím si nervový pletenec. Je zamotaný. Cítím v oblasti solaru stažení a tíhu. Moji průvodci ho uchopí a vlákna se uvolní. Ještě ho postříkají Světlem. Prosím o navrácení své síly a odpuštění činů proti Bohu. „**Již Světlo máš, rozšiřuj ho plamenem srdečního centra stejně jako mysl!**“, přichází od průvodců. Posílám Světlo plamene srdce do solaru. Ten se zvětšuje a již vidím svoje vnitřní dítě, jak do něho vstupuje a vede moje vědomí s sebou. Dítě se raduje a v solaru se proletí. (**obr. 10 Oživení solaru**) Je to Světlo života, stejné světlo jako ve zdroji Matky Země a Nebeského Otce. Svým vědomím si prohlížím solar, je zde jen Světlo, nic jiného nevidím. Jdu věmem zpět do těla a zjišťuji, co cítím. V oblasti solaru cítím teplo, rozšiřuji ho po celém těle, je mi doslova horko.

obr. 10 Oživení solaru

Miluji sebe, miluji Světlo.

Neztotožňuji se s děním okolo mne. Nerozumím tomu. Počty nakažených koronavirem stoupají.

V médiích říká každý něco jiného, jsou to jejich vlastní názory.

„Kde je Pravda?“, ptám se. „**Pravdu brzy poznáš**“, přichází.

Jdu do hlavy.

Prohlížím si co se děje uvnitř mojí hlavy. Nevidím, že by zde mělo něco odstranit. Jsou zde moji průvodci a já sleduji, jak pomocí „rýčů“ zvětšují vstup pro Světlo skrze moji sedmou čakru. Světlo se poté do mé hlavy vlije proudem.

Dívám se dále, zda něco blokuje vstup skrze moje chodidla, ruce a první čakru, při meditaci zde cítím brnění. Opravdu je to tak na chodidlech objevuji černé „špunty“, totéž na dlaních rukou. Na první čakře vidím černou lesklou destičku, která zamezuje vstupu Světla do spodních čaker. To způsobuje, že

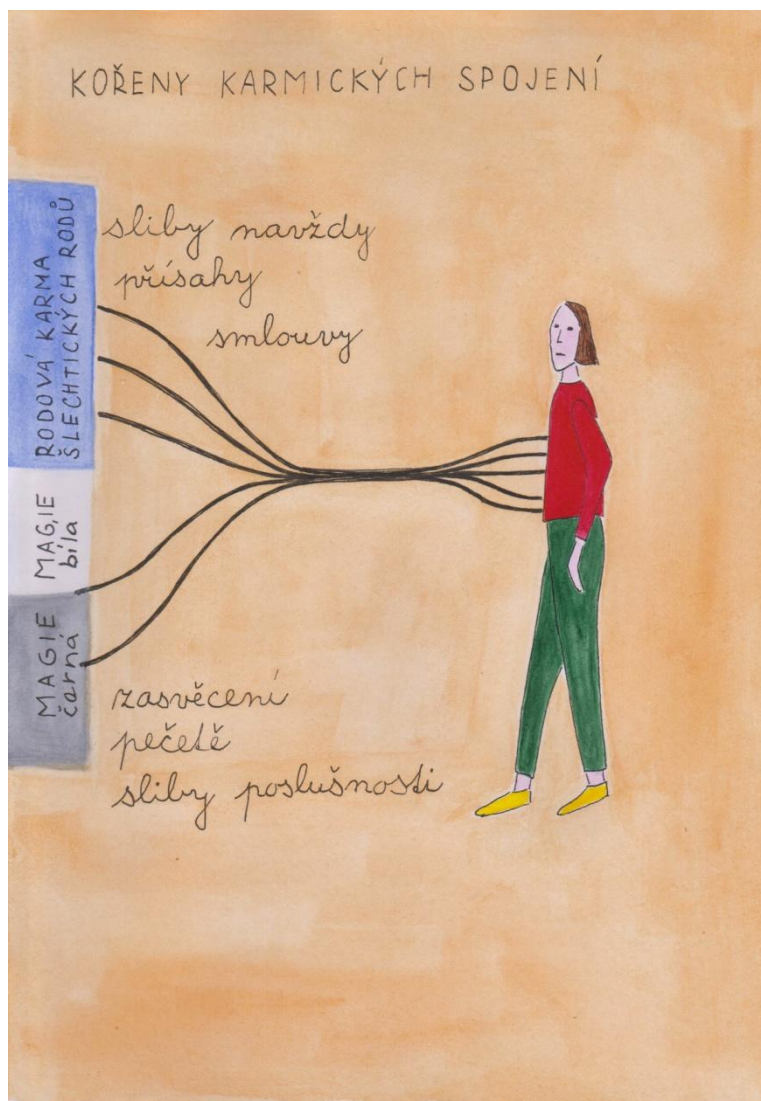
jsou orgány v této oblasti energeticky slabé. Andělé odstraní všechny zábrany a vstupy pro Světlo jsou uvolněné. (**obr. 11 Vstupy pro Světlo**)

obr. 11 Vstupy pro Světlo

Jdu do druhé čakry.

Moji průvodci vytahují černou kuličku a z druhé čakry se vylíje tmavá barva. Dívám se na vztahy a mentálně přeřezávám šňůry s matkou a duchovním učitelem, na kterého jsem byla navázána. S matkou je uvnitř šňůra modrá, a duchovním červená a černá. Je to o mém spojení se šlechtickými rody, s jejich karmou a dále s magií černou a bílou v minulých inkarnacích. Karmické provazy jsou jako strom a vyrůstají z našeho solaru. Jsou vázány různými sliby manželství, partnerství, sliby poslušnosti, příslušnosti k náboženským a magickým společnostem, jsou to různé pečete a smlouvy s nimi. Přesekávám mentálně všechny tyto šňůry. (**obr. 12 Kořeny karmy**) Prosím za odpuštění druhým. Vidím svoje vnitřní dítě, jak o to prosí. Andělé je popadnou za ruce, vidím jak je dítě ještě trochu ušmudlané, má na sobě tmavé čmouhy a průvodci ho vhodí do Světla. Tam se „vykoupe“ a vletí do mne, prožívám to spojení. Ještě prosím za odpuštění Matku Zemi, za to, co jsem vůči ní v nevědomosti učinila. Matka i moji průvodci se radují.

obr. 12 Kořeny karmy

Po čem touží moje duše?

SVOBODA, LÁSKA, KRÁSA, HARMONIE, BEZPEČÍ (**obr. 13 Po čem touží moje duše**).

Přijímám, odpouštím, odevzdávám, prosvětluji.

Přijímám, že svět takový, jaký je, je v něm dokonalost v chaosu. Vše slouží k nalezení Světla – Boha, k nalezení vlastní podstaty. Přijímám, že druzí lidé jsou nedokonalí, přijímám svoji nedokonalost.

Odpouštím všem do všech minulých životů, odpouštím sobě do všech minulých životů a posílám Světlo všem inkarnacím, v nichž jsem tvořila magii, vidím temného mága, jak se jeho postava mění z černé na zlatou. Alchymie života. Viny druhých nejsou moje viny a odstřihávám se od nich. Mohu pomáhat, ale viny druhých nemohu přebírat.

Stále v sobě cítím tíhu. Vidím mrak energie, který z mého těla putuje do Světla. Jsou to moje chybná přesvědčení. Soustřeďuji se na prožívání Světla v sobě. Jen Světlo vše uvádí do harmonie.

Miluji Světlo Matky Země, Nebeského Otce a pozemských rodičů, miluji Světlo v druhých bytostech. Světlo je život, Světlo vše oživuje a harmonizuje. Světlo je v nás. (**obr. 14 Světlo**)

obr. 13 Po čem touží moje duše

Prosvětluji svoji štítnou žlázu.

*Prosvětluji štítnou žlázu. Ladím se k Ježíši a Nebeskému Otci. Náhle jsem před Otcem. „S čím přicházíš?, ptá se. Se štítnou žlázou, chtěla bych si vyléčit karmu, umět mluvit a stát se zářivou bytostí. Otec přiloží svoji žlutou hůlku k mému krku a pronese: „Nechť se stane!“ (**obr. 15 Nechť se stane!**) Moje tělo zaplaví Světlo, mám pocit, že se v něm koupu. „Miluj sebe a miluj druhé!“, přichází ještě od Otce.*

Magie a Světlo.

*Jdu do oblasti hrudníku a cítím zde tíhu, špatně se mi dýchá. V meditaci vnímám silněji svoje pocity. Pocity sleduji a hledám příčinu. Vidím emocionální tělo, tmavě fialovou barvu, je to barva magie. Sleduji jak do kotouče Světla vplouvá fialový plášť mága, jeho magická hůlka a ještě lahvička inkoustu a pero jako symbol smluv podepsaných s temným světem. (**obr. 16 Magické nástroje**)*

Jdu do dalších nepříjemných pocitů v těle.

Jdu do orgánu srdce a cítím zde lehkou bolest. Co to je? Vidím šíp zabodnutý do srdce a dále do žaludku a krku. Je to pozůstatek magického útoku indiánských šamanů z jednoho mého minulého života. Byl to útok na bílého muže, který rozhodoval o osudu Indiánů. Není to voják, ale zastupuje stát a bojuje za práva bílých proti Indiánům, oni se takto brání. Sleduji, jak je bílý muž zasažen tímto útokem, kácí se k zemi, je ochrnutý.

obr. 15 Necht' se stane

Moji duchovní průvodci posbírali šípy a odnesli je do Světla. Prosím za odpuštění za činy toho muže, odpouštím si, posílám do této inkarnace Světlo. Lituji svých minulých činů. Andělé mi znovu připomínají, že jsem prohlížela temnou část světa a mám si to odpustit. Je mi líto obětí, sděluji. „Trpí jen ti, kteří mají trpět“, přichází od průvodců.

Ještě si postesknou, že se v poslední době cítím trochu ve zmatku. „Musíš prosvětlit všechny své části!“, sdělují průvodci.

Rodové linie.

Čištění rodových linií je důležité nejen pro naše předky, ale pro nás samotné, neboť ti předci jsme v mnohých případech my sami. Skupiny duší se stále spolu setkávají a řeší nedořešené věci, křivdy, vraždy, zklamání, zrady, opuštění a mnohé další do chvíle, než mezi nimi zavládne Láska. Karma rodu se prožívanými událostmi pročišťuje. Odplata za křivdy není cestou, cestou je odpuštění a pochopení, že všichni jsme z jednoho těsta. Nenávist je opakem Lásky a Harmonie. Nenávist a pomsta nepřináší stav klidu, štěstí a radosti.

obr. 16 Magické nástroje

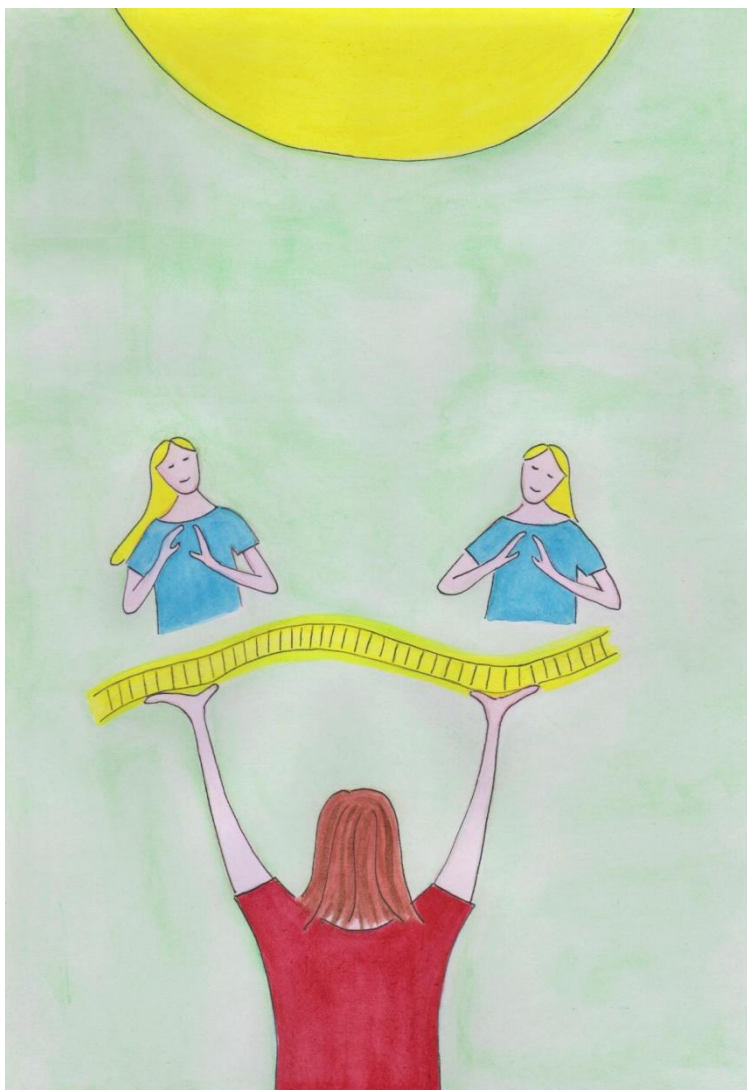
Posílám Světlo do svých prožitých traumat a do traumat své rodové linie.

Posílám Světlo také do své srdeční čakry. Dívám se do ní a nevidím nic rušivého, jen kotouč Světla. Napadá mne poslat Světlo do své DNA. Sleduji, jak Světlo běží po její mřížce, jako když se žhaví drát. Volám své průvodce a žádám o pomoc. „To zvládneš!“, sdělují průvodci a sledují, jak se DNA rozsvěcuje, mají radost a tleskají. (obr. 17 DNA)

Současní vědci se pokoušejí do lidské DNA zasahovat násilně. Poznali, že mohou některé genetické nemoci nebo vlastnosti měnit. Je to zásah do božího díla, do božího tvoření a proto se nemusí vždy vše stát podle jejich přání. Má člověk právo sahat do těchto věcí? Nebude to mít neblahé následky? To možná odhalí až budoucnost. Možná by bylo lepší a snazší zaměřit se na jiný způsob, na jinou cestu jak stav nemoci změnit na zdravý a jak se vyrovnat s karmickými nemocemi.

Opět prohlížím čakry.

Prohlížím si čakry, jaké zde ještě najdu negativitu. V první čakře vidím černou síť, v druhé černou kuličku, ve třetí černý mráček, ve čtvrté ještě zbylou energii po hadech, v páté červenou kuličku a ze sedmé čakry vede jeden temný drát do temného světa. Prosim o odvedení všech těchto artefaktů. Vidím, jak letí do Světla.

obr. 17 DNA

Vytvořila jsem afirmace na čakry.

Nejsem příznivec afirmací, které se jen bezmyšlenkově opakují, ale cítím, že v meditačním stavu mi prospívají. Afirmace na čakry:

1. Čakra – Miluji Matku Zemi, miluji svůj život
2. Čakra – Miluji svoji druhou polovinu na Zemi, posvátnou sexualitu
3. Čakra – Miluji svoji sílu, jsem v bezpečí
4. Čakra – Miluji sebe a druhé bytosti
5. Čakra – Odpouštím si
6. Čakra – Odpouštím druhým
7. Čakra – Miluji Boha – Otce

Napojuji všechny čakry na Světlo. Jsem zářící bytost. (**obr. 18 Napít se Svatého grálu**)

Zkoumám dále ve své rodové linii.

Vidím v rodové linii podobnost svých zdravotních problémů s mými rodiči a prarodiči. Najednou je pro mne jasná ta podobnost. Posílám Světlo do těchto rodů aby ti, kteří vstoupí do nových osudů na Zemi již tolik netrpěli.

obr. 18 Napít se svatého grálu

Jdu do solaru, cítím zde stažení.

Jdu k jádru věci, jsem v psychickém těle, je tmavě modré barvy, trochu do fialova. Odevzdávám všechny strachy z toho, že něco udělám špatně. Vpouštím do solaru Světlo, pružina nervů okolo solaru se uvolňuje, solar září Světlem.

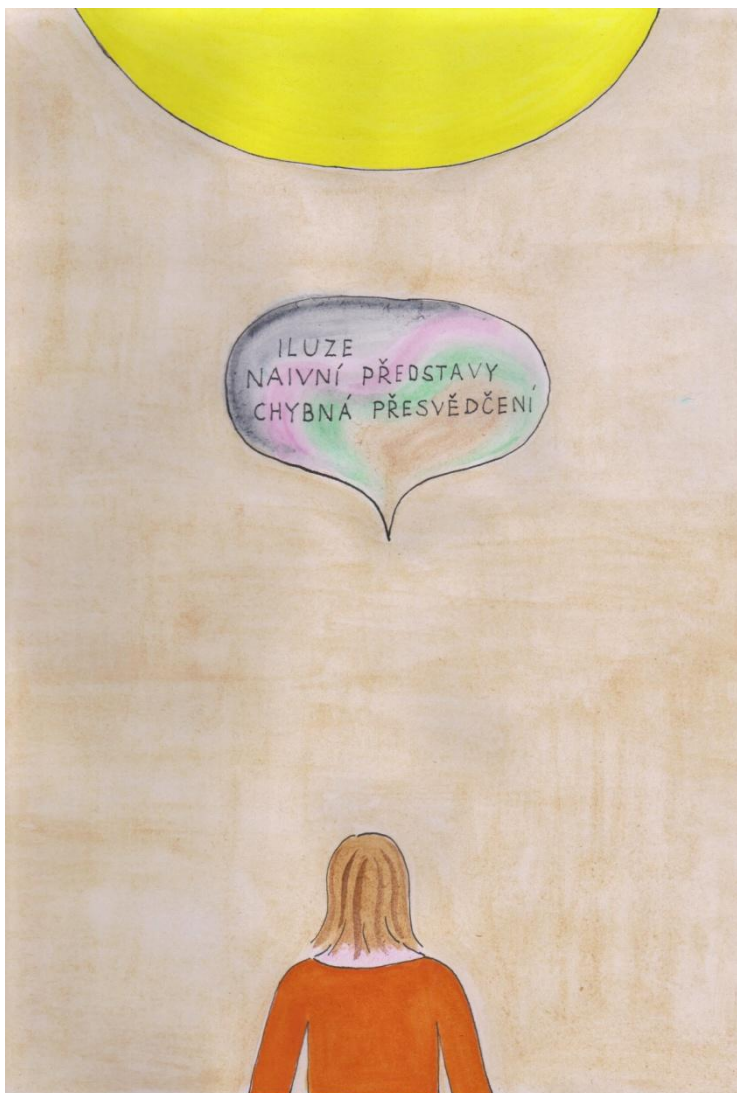
Jsem na výletě ve Sloupu v Čechách. Dorazili jsme do Modlivého dolu, kde se nachází skalní kaple v pískovcové skále.

Usednu zde, zavřu oči a již vidím, jak zde proudí proud Světla. Pramen je zde otevřen.

Odevzdávám svoje iluze, naivitu a představy o světě.

Pátrám v první čakře, zda je tam nějaká neharmonie. Dnes tam vidím červenou barvu. Odevzdávám Světlu všechny svoje naivní představy a iluze o druhých lidech, o tom co se má či nemá odehrávat ve světě . (obr. 19 Dojít k Pravdě)

Přijímám realitu světa takovou jaká je. Na zemi můžeme prožívat krásné chvíle, ale život není romantika, ale práce. Práce na sobě, práce pro druhé. Do památníčku mi paní učitelka na základní škole napsala věnování „Pracuj!“. Možná to bylo tehdy trochu socialistické, ale v podstatě pravdivé.

obr. 19 Dojít k Pravdě

Odevzdávám depresi.

*Vidím temný mrak, který za sebou táhne šňůru černých kuliček. Letí do Světla. (obr. 20 **Paní deprese odchází**)* Deprese je skrytý pocit strachu, které tělo neovládá. Je to energie, která ovlivňuje naše tělo, jeho funkce, paralyzuje nás a ztrácíme odvahu. Duše touží po radosti. Je-li však přítomna energie strachu, není tento pocit možný, nebo se pocity euforie a deprese střídají, jednou vítězí energie strachu, jindy to může být energie euforie, je to různé. Není to rovnováha a proto je dobré tyto energie odkrýt, odevzdat a prosvětlit, abychom se cítili v rovnováze, pohodě a klidu, aby se nám lépe přemýšlelo.

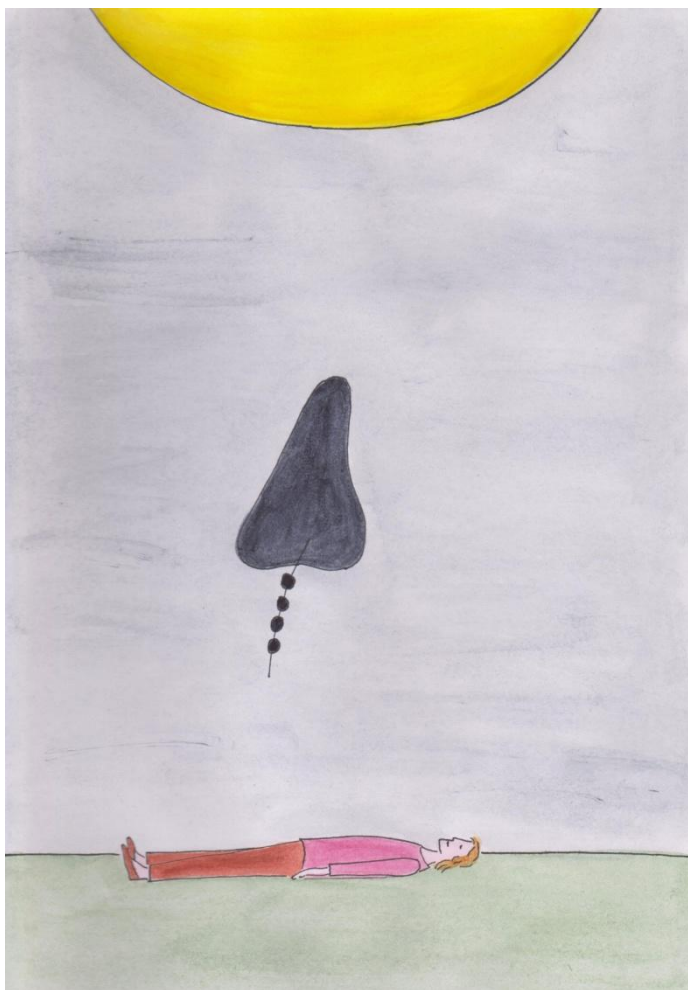
Opouštím svoje velké Já, Ego.

Opouštím svoje představy o tom, jací mají druzí být, jaký má být svět, přijímám svět takový, jaký je. Svět je stvořený myšlenkou Boha – Tvůrce a každá bytost v něm je na místě, na které vývojově patří a zde se učí, poznává a prožívá to, co je stvořené pro její vývojovou kvalitu.

Propouštím svoje viny, odpouštím druhým. Ukončuji božskou hru Ega a nevědomosti. Žiji svůj osud.

Nemanipuluji druhé a nenechávám se manipulovat, naplňuji se božským Světlem, prožívám Světlo.

Vidím terč a šíp, zabodnutý uprostřed. Přichází mi, že je to trefa do černého!

obr. 20 Paní deprese odchází

Církve hlásají odpuštění a přijetí Ježíše Krista a Boha. Proč to v těchto kruzích příliš nefunguje? Není zde pravé poznání. Útržky netvoří celek a mohou být zkresleny podáním. Lidská mysl si potom může vysvětlovat to co je hlásané podle svých představ a do těchto představ tlačit druhé. Ego se zvětší a vymýšlí věci, které za pravdy považuje, ale pravdami nejsou. Společenství potom tyto pravdy vzniklé z nevědomosti dodržuje, jeho členové nechtějí být vyloučeni, věří, že prostřednictvím společenství budou spaseni. Toto jim nikdo zvenčí nemůže zaručit, neboť proces „spasení“ probíhá uvnitř nás, v našem uvědomění a vyžaduje to aktivní práci na sobě. Modlení je vyjádření proseb, které mohou, ale také nemusí být naplněny, záleží na tom, co je člověk ochoten v sobě změnit a obětovat, zkrátka si vyprošené zasloužit. Rovněž se může stát, že je prosba vyslyšena, ovšem nese karmické poslání, aby tak došlo k nápravě. Například vytoužené dítě může mít nějakou tělesnou či jinou vadu, dojde tím k procesu nápravy, je dosaženo toho co má být pro obě bytosti, aby bylo zachováno to, co je třeba odžít. Na druhou stranu je zde i možnost udělení milosti, pokud má člověk předpoklad vlastní nápravy a činí dobro ze svého niterného přesvědčení, nejen proto, že tak činí z prospěchu, nebo aby ukázal druhým jak je dobrý.

Soucítím se sebou.

*Přijímám všechny svoje nepříjemné pocity. Pocity viny, strachu, všechny svoje temné stíny a posílám jim Světlo – Lásku. Vidím svoje vnitřní dítě, jak v náručí konejší svoje vnitřní dítě. **(obr. 21 Soucítění se sebou)***

obr. 21 Soucítění se sebou

Přijímám svoje vyšší Já.

Přijímám svoje vyšší Já, svoje světelné tělo. (obr. 22 Přijímám své světelné tělo) Stávám se jím. Já, moje vyšší Já – část božského Otce, která se neoddělila a Nebeský Otec jsme jedno.

Odevzdávám bolesti srdce.

Odevzdávám všechny svoje bolesti srdce do Světla Matky Země. Emoce z oblasti hrudníku působí na hmotné srdce a nervy a srdce je neklidné a nepracuje harmonicky. Zalévám hrudník Světlem.

Přijímám svůj osud.

Přijímám svůj osud a vzdávám se boje. Boj k ničemu neslouží. Osud je mnohem mocnější. Vysílám k Osudu Světlo, jen tak mohu zkrotit tu „šelmu“, abych si otevřela cestu k andělům. (obr. 23 Konec boje s osudem)

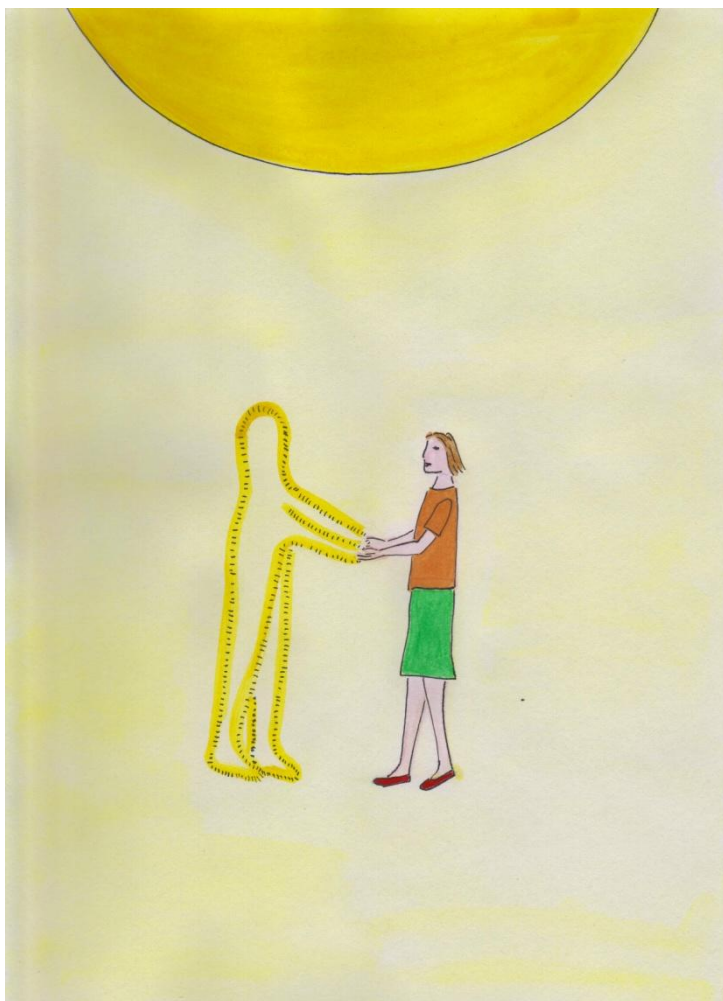
Přijmout svůj osud neznámá být pasivní, ale být moudrý, chovat se moudře, nevyvolávat války, ale umět se bránit, umět vyjádřit svůj vlastní názor. Války nikdy nepřinesly nic dobrého. Ani vyznamenání za hrdinský boj, podobně jako medaile za sportovní či jiné výkony nejsou zdrojem trvalého štěstí. Trvalé štěstí je Lásky k sobě, milovat sebe, milovat svůj život. To je celé kouzlo a tajemství života.

Je mi již více jak šedesát let a teprve nyní vidím jasněji řetězec svých životů a toho, jak vše postupovalo. Ptám se, čeho se nejvíce bojím? Je to strach ze selhání, z toho že něco udělám špatně, nebo to neudělám. Je to i strach z nesvobody, z toho, že nade mnou budou mít druzí moc, moc nad mým životem, bojím se toho, co lidé dělají. Na počátku mých strachů bylo moje selhání, touha po

moci, po ovládní druhých. Potom byl řetěz životů, ve kterých jsem splácela svoje skutky, abych pochopila. Skutky lidí, které naplňovaly moji karmu se postupně přerody zmírňovaly, abychom společně došli k vyrovnání vztahů a vznikla harmonie skrze odpuštění, aby mezi námi začala proudit Láska, jinak není možné dojít zpět do Světla.

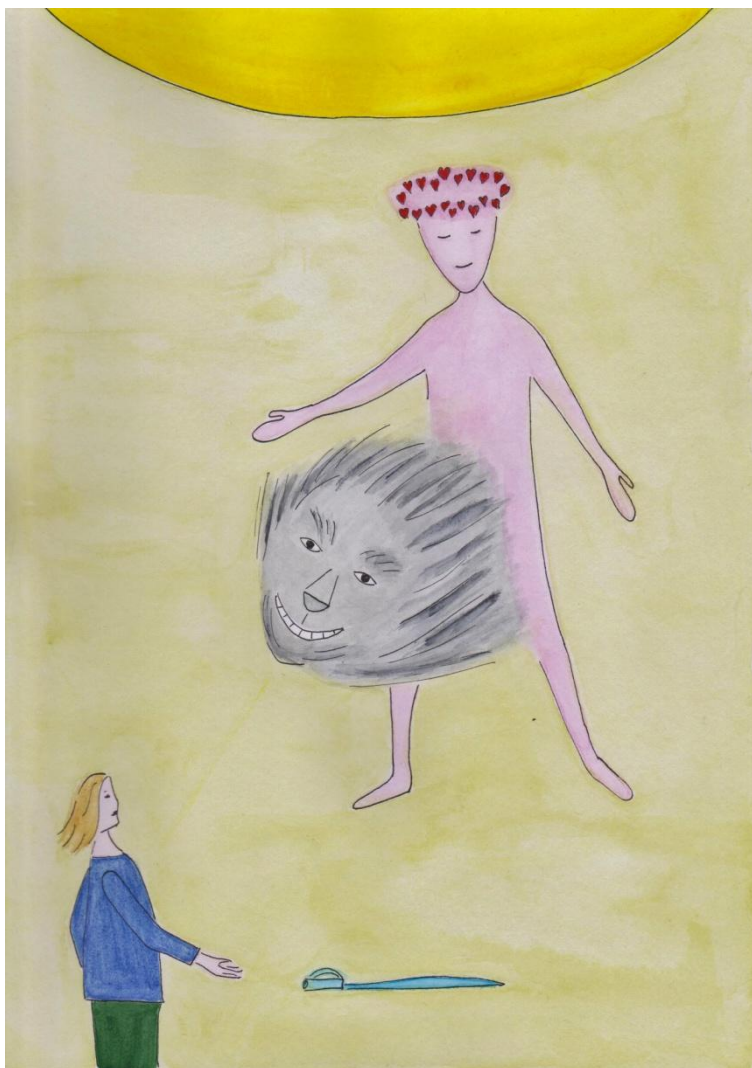
Ptám se dále, po čem moje duše nejvíce touží? Je to svoboda a Láska. V některých svých životech po svém selhání jsem již toužila pracovat pro dobro, ale nakonec i tak byl můj život ukončen, skončila jsem ve vězení, nebo popravou. V životech prožíváme všechny možné varianty.

Jdu do solaru a vidím, jak se z něho vylívá černá tekutina strachů. Moji drazí andělé ji chytají do kbelíku a odnášejí do Světla.

obr. 22 Přijímám své světelné tělo

Je mnoho lidí, kteří se probouzejí, kteří pomáhají druhým, celkově ale na planetě Zemi nevládne mír, ani Láska a Světlo. U moci jsou lidé, kteří touží druhé manipulovat a záměrně zkreslují realitu. Ti, kteří souzní s církvemi často očekávají příchod nového Krista, vtěleného anděla, avšak jejich vědomí není otevřeno novým myšlenkám a tak si myslí, že se Kristus objeví a pochválí jejich „svatost“. Kristus však přichází reformovat, přináší nové myšlenky, přináší lidem Pravdu, kterou ale většinou nechtějí slyšet, neboť jejich velké Já - Ego jim našeptává, že oni přece nejlépe vědí jak to všechno je, jak se to učili. Pravda je však jen jedna a my, nedokonalé bytosti z ní můžeme vidět jen část a ještě každý jiným způsobem. Ani nemůžeme s Bohem smlouvat, nebo se vykoupit penězi. Vzpomeňme Krista, který vyhnal z chrámu všechny kupčičky s Bohem.

obr. 23 Konec boje s osudem

Ezoterici zase často touží po tom, aby se sem vtělovali vyspělejší mimozemšťané a pomáhali nám. Nejprve si však musíme pomoci my sami nastartováním transformace co největšího počtu lidí. Vyspělejší mimozemšťané mají vlastní vývojový proces a není pro ně účelem rodit se do nižších těl, mohou pomáhat jiným způsobem skrze ty, kteří jsou na Zemi již ochotni s nimi vstupovat do kontaktu a mají schopnost s nimi komunikovat telepaticky či jinak. Toto potrvá až do doby, kdy budeme jako lidstvo připraveni na přímý kontakt s nimi, budeme schopni přijmout ve svém vědomí novou realitu světa a nebudeme je vnímat jako nebezpečí a ani my pro ně nebudeme nebezpeční. Co se týká dalšího příchodu Krista je největším paradoxem současné doby, že zde již nový Kristus byl a poznala ho jen malá skupinka lidí a nic převratného se nestalo, jeho učení nebylo přijato v širší míře. Josef Zezulka – biotronik – léčitel za svého života říkal, že lidem nedává do budoucna příliš velkou šanci, viděl pravou skutečnost stavu na Zemi. Vývoj však jde dále, je neúprosný, tlačí na nás osudovými událostmi, není možné ho nějak zadržet, nebo z něho vystoupit. Buďme proto optimisté a neztrácejme víru, vždyť cesta je před každým z nás otevřená, všechny duše touží ve svém nitru po stejném, po Svobodě a Lásce. Chceme-li Svobodu a Lásku, musíme se Láskou – Světlem stávat, jiná cesta k ní nevede.

Čistím šestou čakru.

*Jdu do šesté čakry, zatím jsem ji opomíjela. Již jsou zde moji průvodci a vytahují ze šesté čakry černý „špunt“. Vylije se z ní barevná tekutina, která se třpytí barvami jako zdobené na vánoční stromek. Procházím s anděly postupně všechny čakry. Ze sedmé vytahují něco jako uschlou trávu a vlévají do ní pomocí konve zlaté Světlo. Dívám se do páté čakry na zadní části těla, andělé vytahují černou „kouli“, stejně tak zezadu ze čtvrté se vylévá černá tekutina, ze třetí také vytahují „kouli“, ze druhé malé kuličky a z první vyplejí suché kořeny vedoucí do Matky Země. Potom vpustí skrze moji první čakru do energetického průchodu indigově modrou duhu energie. Dostávám pokyn ji naciťovat. Cítím, že červená oživuje moje orgány a přináší mi radost. Modrá je barva vznešenosti a svobody. Děkuji andělům za jejich práci. „Přináší nám to radost!“, sdělují. **(obr. 24 Andělé formují duši)***

obr. 24 Andělé formují duši

Cítím, že to co se děje ve světě je odrazem mojí duše. V současnosti je to souboj Světla a Tmy, stejně jako v mojí duši. Zdá se, že je chaos, ale to se uklidní a stejně jako dochází k odhalení v mojí duši, dojde k odhalení ve světě, je to přerod energií.

Světlého Tma neporazí, i když temní zaútočí na jeho tělo, stále zůstává světlý.

Světlo je ochranou před Tmou. Proto se vyplatí být světlý. **(obr. 25 Světlý ve Tmě)**

obr. 25 Světlo ve Tmě

Dívám se do své štítné žlázy.

Zjišťuji, že cysty nejsou na jejím povrchu, ale pod povrchem jako jeskyně. Moji průvodci připojili trubičku, skrze ní prochází do žlázy Světlo a současně vložili i druhou trubičku, pomocí níž odvádějí ze žlázy tekutinu. Vizualizuji si zmenšení žlázy a sleduji jejich práci. Nakonec zahaluji žlázu zelenou energií klidu.

Vymačkávám se jako citron.

Představuji jak je moje tělo „vymačkáváno“ a vychází z něho všechno temné a proudí do Světla Matky Země a uvnitř se proměňuje ve Světlo.

V mém bytě selhal jeden elektrický okruh. Víím, že vedení již bylo staré a není divu, že chtělo zrekonstruovat. Zajímavé však je, že jsme našli jako příčinu zásuvku, která byla v pokoji, kde píši své zápisky a ještě za komodou, kde mám uloženo vše, co jsem ohledně duchovna vytvořila. Zásuvku jsme nepoužívali roky, v poslední době snad jen k nabití mobilu. Překvapilo mne, že zásuvka byla dost ohořelá, černá. Že by za tím byly nějaké nepřející síly?

Jaká je ještě uvnitř mne překážka, o které nevím a kterou bych měla změnit?

„Malé sebevědomí“, přichází. Odevzdávám tedy svoji malou sílu a přijímám sílu skutečnou, sílu Světla, Lásky, Odvahy, Moudrosti, Víry a Pravdy. (**obr. 26 Přijímání sil božského Tvůrce**)

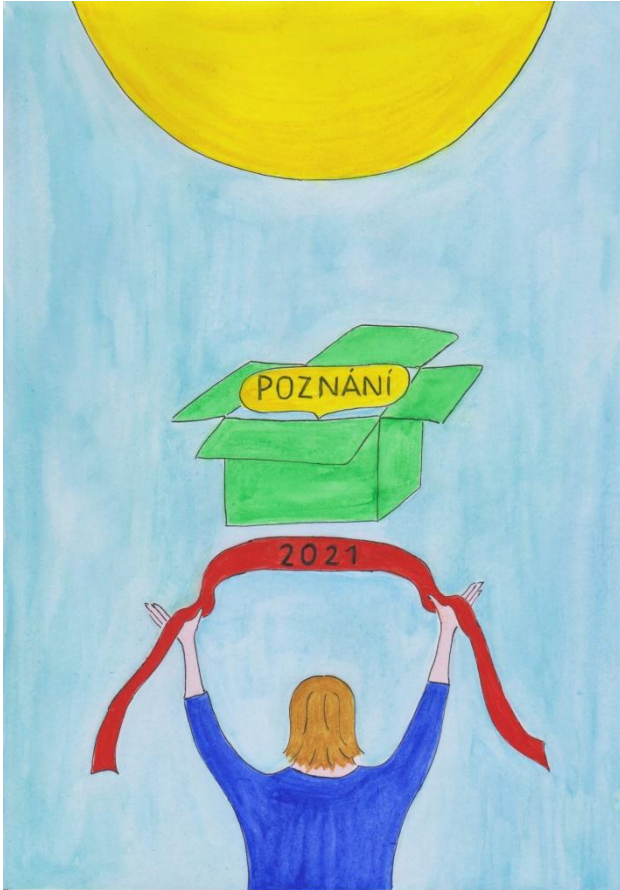
obr. 26 Přijímání sil božského Tvůrce

Děkuji za obrovský dar poznání, kterého se mi v tomto životě dostalo. Je to pro mne neuvěřitelné, proč právě já? „Byla jsi na to připravena. Věř si!“, přichází od průvodců.

Nevědomost je spojena s iluzí Ega. Ego musí objevit svoje temné stránky, to ho přivede do pokory před Tvůrcem, potom nastupuje velký dar Poznání a přijetí skutečné síly, síly Světla. To je transformace. Je to proces, který vyžaduje svůj čas. Dar poznání je největší dar a poklad, jaký můžeme v životě dostat. (**obr. 27 Dar poznání**)

V meditaci mohu prožívat stav Světla, avšak v běžné denní činnosti v sobě stále cítím nějaký blok. Na internetové televizi jsem shlédla velmi inspirující video s Jiřím Ledvinkou, který v něm sděluje, jak vnímá boží přítomnost v sobě. V tomto je pokročilou duší, každý mu nebude rozumět.

Ptám se, co je to ve mně za blok, který mi brání toto plně prožívat? Přijímám víru, sílu, Světlo, ať do mne proudí! V mojí mysli se objeví postava červeno-černá, řekla bych, že tak vypadá čert. Je to démon ve mně. Posílám k němu Světlo skrze svoji srdeční čakru co nejvíce mohu. Víím, že musím vydržet. Po chvíli se postava začne zmenšovat a ztrácet se v dálce. (**obr. 28 Můj démon**)

obr. 27 Dar poznání

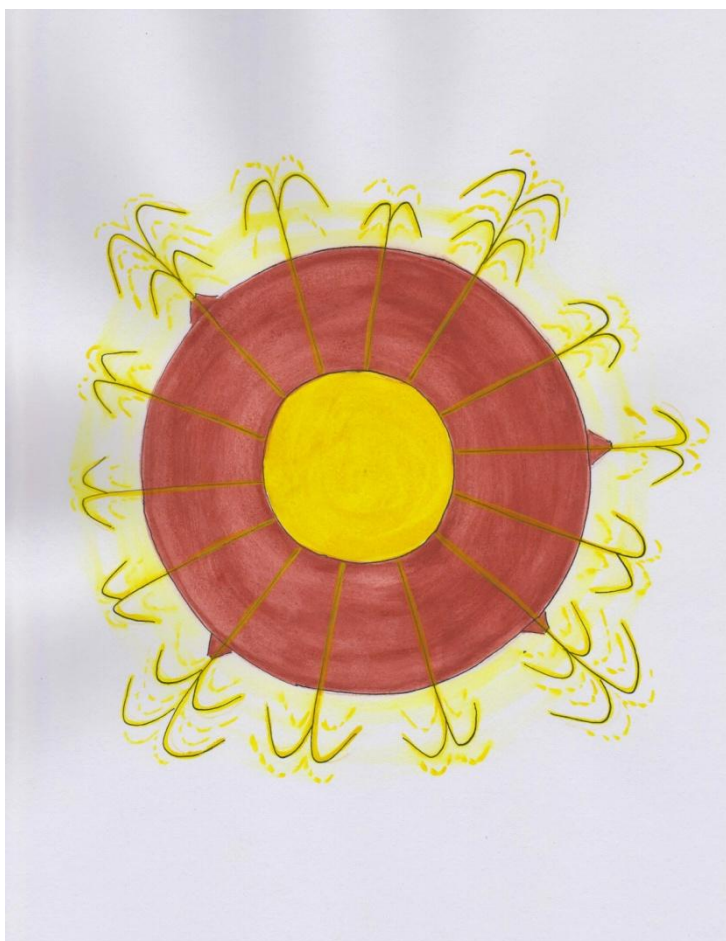
obr. 28 Můj démon

Ještě je tu další zábrana k cestě za Otcem. Je to hradba, zeď s malou věžičkou zasahující do mojí cesty. *Cítím, že je to moje iluze, kterou jsem vytvořila a která mne od Otce odděluje. I jí posílám Světlo. Zeď se na rozdíl od démona začne přibližovat směrem ke mně a začíná se rozpouštět jako mlha. Objeví se volná cesta a na jejím konci spočívá postava Otce. „Co si přeješ?“, ptá se Otec. „Cítit v sobě Světlo – Lásku“, odpovídám. „Budiž Světlo!“, přichází od Otce.*

Jiří Ledvinka ve videu říká, že problém nepřijetí Otce je ten, že se ho lidé bojí. Myslím, že za tím není naše pravé Já, ale naše nižší Já a jeho temné části, které se bojí, že budou osvětleny a stanou se něčím jiným. Jsou to také bytosti z temného světa, které si rovněž nepřejí naše prosvětlení a dělají vše proto, aby naši cestu zastavili. Jen Světlo ale nakonec zvítězí. O Světle psali a píší mnozí. Vzpomeňme našeho Jana Ámose Komenského a jeho Via Lucis, Cestu Světla. Dojdou k němu všichni, tam je počátek i konec, Alfa i Omega bytí.

Jak se navrátí naše planeta Země do Jednoty?

Uvnitř Země je Světlo. Obyvatelé Země postupně prosvětlí sebe a otevřou prameny tohoto Světla a to bude proudit na povrch, až se okolo planety vytvoří světelná mlha a Světlo nakonec přetransformuje hmotu Země, neboť Země je také bytost a splyne se světlem Jednoty (**obr. 29 Země se prosvětluje**). Energetická vibrace planety v průběhu času odpovídá vibraci jejích obyvatel.

obr. 29 Země se prosvětluje

Přijímání.

Přijímám Nebeského Otce do svého těla a vycítuji tu energii, je to energie božské Jednoty.

V kostelech se také odehrává přijímání těla božího symbolicky formou oplatky. Pokud věřící prožívají Jeho energii v sobě je to to, co má probíhat.

Dívám se na to, kde je příčina toho, že mluvení mi moc nejde.

Objeví se moji průvodci a vylíjí na moji žárovou hlavu kbelík zelené barvy klidu. Potom vytáhnou černou zátku z oblasti mého krku. Zalévám celé tělo zelenou energií klidu a modrou barvou odstředivosti.

V duálním světě dobra a zla je často těžké rozlišovat co je pravdivé a co ne. Ani vědecký materialismus, ani řada ezo proudů nám nezodpoví všechny naše otázky. V poslední době mi dělá problém něco číst, neboť se musím prokousat množstvím balastu a slov, abych se dostala k nějaké myšlence, která mne osloví.

Uvědomuji si, co mne brzdí ve vývoji.

Jsou to strachy, pocity viny, malá sebedůvěra a malá víra. Odevzdávám postupně strachy, pocity viny, nedůvěru v sebe a v Boha a nahrazuji je Světlem. Odevzdávám pochybnosti o sobě, jsem boží dítě, které je spojené se svým vyšším Já, odevzdávám pochybnosti o Bohu, o jeho spravedlivosti a Lásce. Utrpení způsobují naše nevědomé činy, které nás mají k poznání dovést, mají nás dovést zpět k Bohu, domů. Je třeba si Boha v sobě stále uvědomovat.

Učím se vnímat rozložené energie.

Vnímám ve svém těle převahu žárové energie. Uvědomuji si deformaci v egyptské inkarnaci, souvisí to s rodovou linií mého otce. Cítím, že jsme byli blízcí přátelé, možná bratři. Cítím zde energii slunce, která má také souvislost s francouzskou šlechtou „slunečního krále“, byl to podobný kult.

Moji průvodci dnes „přilétají“ s rozprašovači zelené barvy a postříkají celé moje tělo světle zelenou barvou. (obr. 30 Zklidnění) Vyzývají mne k tomu, abych barvu naciťovala. Je to barva klidu a lehkosti. Je to jako jarní louka s bílými kvítky. Cítím rozdíl mezi barvou červenou, která je radost a nadšení a barvou, která když v našem energetickém systému těla převažuje, stává se zničujícím ohněm a ten potom způsobuje bezhlavé vrhání se do akcí. Pokračuji v naciťování barev a v solaru cítím barvu žlutou, je to dostředivost. Ta je dobrá k soustředění, v převaze u člověka probouzí puntičkářství a je stahující. Vytvořím si představu modré, vzdušné barvy volnosti a odstředivosti. Modrá je jako nebe a je to velká volnost, je to jakoby člověk létal.

Lehkost bytí.

Odevzdávám všechny negativy ze svého těla, které jsou moje a i ty, které jsem převzala od druhých. Andělé mi pomáhají stáhnout vše z mého těla do Světla Matky Země.

Dnes ještě prosím za ozdravení Matky Země.

Vidím, jak ji andělé zasypávají zlatým prachem, až je celá obsypaná a zlatě se třpytí. Pokud chceme vstoupit do Nové doby je třeba Matku Zemi i sebe očistit, vyzářovat čistě, jiná cesta není.

Zapsáno dne 21. 12. 2020.

obr. 30 Zklidnění

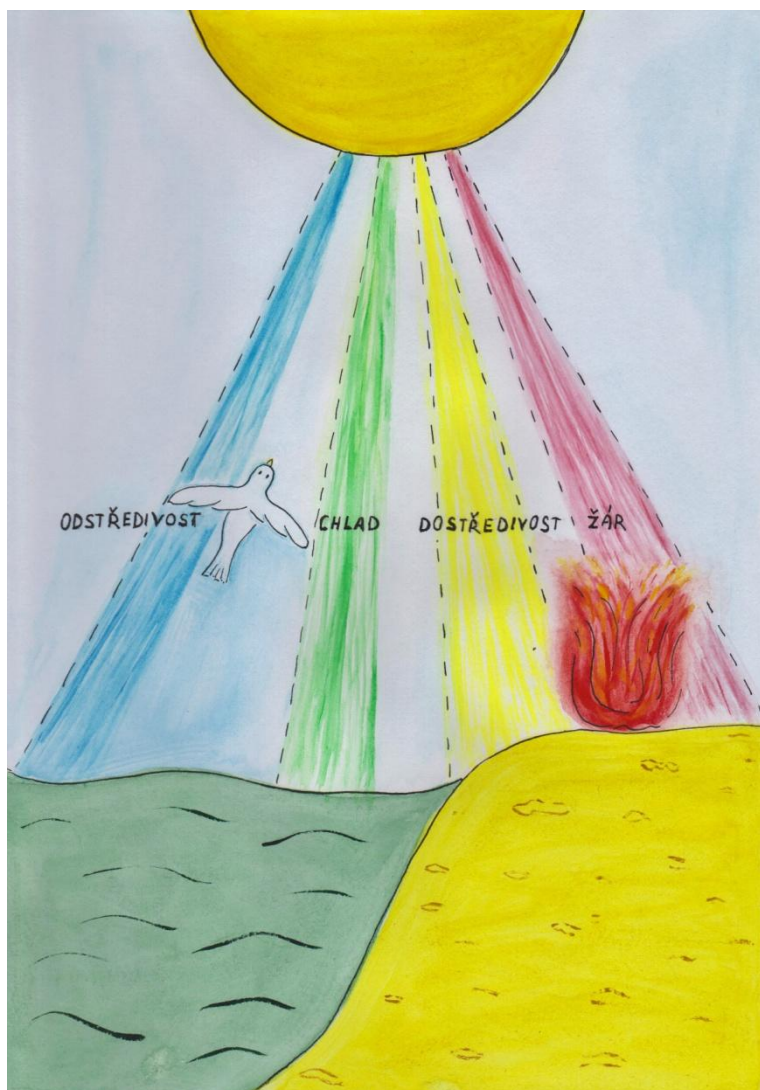
O energiích.

Hodně jsem se v poslední době zabývala svojí minulostí, minulými inkarnacemi a jejich vlivem na můj současný život, nyní mne napadlo věnovat se více energiím. Dnes jsem si kyvadlem zjišťovala, jaký je podíl základních prvků v mojí osobnosti. Stále mírně převažuje dostředivost a žár. V první své knize jsem podrobně popsala čtyři základní prvky podle Josefa Zezulky, odstředivost, dostředivost, žár a chlad. Jsou to čtyři základní prvky, které vše tvoří a vznikly oddělením od Jednoty. Světelný paprsek, který je rozdělený v duálním světě, se projevuje těmito čtyřmi kvalitami. Řada současných lidí je ovlivněna energiemi středověku a vlivem náboženství hlásajících církví, jsou ovlivněni dostředivým klidem, který si takto vypěstovali a přinesli z té doby do současnosti. Dále jsou zde lidé nacházející se pod vlivem dostředivo-žárové energie starého Egypta, případně Atlantidy. Prvky je třeba vyrovnat do harmonie. Čtyři základní prvky podle Zezulky odpovídají astrologickým prvkům oheň, voda, země a vzduch. Takže prvek **žáru** – oheň, je prvek nadšení, radosti, rychlého kmitání, také fanatismu. Prvek **klidu** – voda, je prvek zklidňující, nutný pro meditaci, jeho převaha vede k nečinnosti, naše orgány jeho vlivem zpomalují své funkce. Prvek **dostředivosti** - země je soustředění, také je vhodný pro meditaci, na druhé straně je i sobectvím, stahuje naše tělo do strachu. **Odstředivost** – vzduch, je prvek, který dává svobodu, je to prvek nesobectví, altruizmu, který může vést až k vlastnímu poškození v případě vydání sebe samého věci druhých.

Zkoumám tyto síly v meditaci. Klid je skutečně jako klidná hladina vody a přináší mír v duši. Odstředivost je uvolnění, je to jako svobodný letící pták ve větru. (**obr. 31 Základní energie**)

Pravda v dualitě.

V dualitě je problém ten, že lidé věří lidem a nevěří Bohu - Tvůrci. Jen Tvůrce zná plnou Pravdu a může nám ji odhalovat. Lidé jsou plni domněnek a jejich ego je považuje za Pravdu. Z toho vnikají různá nedorozumění.

obr. 31 Základní energie

Moje duše touží po svobodě. Přijímám svoji duši.

Dívám se do svého těla, proč stále v sobě cítím tíhu. Nic nevidím, musí to být zřejmě jen energií.

Odevzdávám svoji temnou energii. Vidím, jak moje vnitřní dítě se svléká z temného „kožichu“. Kůže dítěte je růžová, je tenké a malé jako barbína. Přitisknu dítě ke své hrudi s láskou a ono v tu chvíli vyroste.

Jsem ve Svatém Janu pod Skalou a přiřaďuji se k tomuto místu.

Objeví se sv. Jan. Objeví se tak, jako na obraze u svatého pramenu. Má dlouhý hnědý šat, dlouhé bílé vousy a v ruce vysokou hůl. Je strážcem světelného ohně, udržuje ho zde. (obr. 32 sv. Jan)

Přijímám od něho vzkaz: „Bud' se sebou v míru! Pracuj pro druhé!“

Prosím o rovnováhu.

Andělští průvodci se objevili s kyblíky. V jednom byla zelená barva, ve druhém modrá. Polili moje tělo těmi tekutinami. (obr. 33 Vstup do rovnováhy) Naciťuji barevné energie a nechávám působit v těle božskou energii.

obr. 32 sv. Jan

obr. 33 Vstup do rovnáhy

Příliš informací škodí.

Sleduji, že někteří lidé zájímající se o duchovní směry sbírají velké množství informací. Soudím, že to jsou spíše muži a zvládnou toho opravdu hodně. Ke své transformaci potřebujeme informace a poznání, ale přílišné zahlcení může nakonec zabránit cestě ke skutečnému poznání o sobě, o tom jaký jsem vlastně já, což považuji za nejdůležitější, poznat svoje energie a prosvětlit se, přijmout božskou energii do své bytosti.

Prosím o rovnováhu, přijímám do své bytosti Světlo, ať ve mně tvoří Bůh – božské Světlo!
Naplnuji se Světlem. Dnes je 30. 12. 2020 a najednou vidím Světlo na konci tunelu. Cítím, že ke mně přichází to Nové. Odevzdávám se božskému Světlu, nechť skrze mne proudí Světlo, projevuje se Tvůrce. Ať Světlo ve mně tvoří harmonii a rovnováhu! Děkuji všem andělským bytostem, které jsou se mnou a pomáhají mi v mém přerodu.

Moje vnitřní pocity se mění.

*Když jsem v meditaci a naplňuji se Světlem, cítím úžasnou svobodu, volnost a příjemný pocit. V běžném stavu občas naopak tíhu a tlak. Někdy myslím, že mám již vyhráno, jindy jsem skeptická. Prohlížím si svoje těla, jejich barvy. Již jsou zde moji průvodci a pomocí „brček“ na pití vysají temnou energii z těl a odevzdají ji Světlu. (obr. 34. Očista energetických těl) Naplňuji energetická těla pomocí svého vědomí Světlem a pozoruji to. Dále jdu do solaru a vidím, jak vnitřní dítě vyzvrací temnou energii do kbelíku, kterou andělé vynesou do světelného kotouče. Ještě vytrhnou z oblasti solaru zakořeněnou černou „chobotnici“. Ptám se, co mám dělat, abych se temné energie zbavila. „**Stále se prosvětluj!**“, sdělují průvodci, „**Je to dlouhá cesta**“.*

Uvědomuji si to, o čem mluvili manželé Tomášovi, že jakmile člověk jednou zakusí Světlo, stále po něm touží. Víím o jednom svém minulém životě, kdy jsem Světlo prožila, byla jsem jeptiškou v klášteře. V současném životě jsem nejvíce toužila po Lásce, ale trvalo mi řadu let, než jsem Světlo objevila a stalo se to znovu, i když trochu divokou, osudovou cestou. Je neuvěřitelné, jaké různé cesty k poznání Světla vedou k tomu, aby si ho člověk v sobě uvědomil. Je to neuvěřitelná hra osudu. Proto není nutné něco soudit. Všichni nakonec dojdeme domů...

Ptám se svých průvodců na čem bych měla na sobě pracovat.

Přišla mi odpověď, že jsem toho již udělala hodně a že mám nyní pracovat s energiemi. Energie Světla – Lásky vše uvádí do harmonie a rovnováhy. Budu se proto zaměřovat za zkoumání toho, jak energie působí.

Jsme ještě primitivní bytosti.

Uvědomuji si tu skutečnost. J. Zzulka říkal, že lidská bytost je ve vývojové řadě ještě člověk – primitiv. I když některé věci, které člověk vytvořil jsou obdivuhodné ve výzkumu, umění, léčení, historii i v naukách jsme stále ještě plni temných stínů, které je třeba prosvětlit a odhalovat skutečnou pravdu v harmonii s rozvojem duchovního poznání, aby vše probíhalo v rovnováze. Vidím to i u lidí zájímajících se o ezoteriku a některé povrchní duchovní nauky. Jejich nezpracované stránky je mnohdy táhnout dolů a je třeba, aby se prozářili a Světlo vyzařovali, stali se opravdovými a pravdivými. Většina těch, kteří se v současné době o duchovno již zájímají, ti v minulých životech v těchto oblastech pracovali, a proto věci ohledně duchovního světa lépe chápou. Bohužel se většinou pohybovali v magii a nyní jsou zde na reparátu. Skrze svoji vlastní transformaci mají pomáhat a otvírat dveře k poznání ostatním. Společně se potom vydat cestou Světla, odevzdat se

Tvůrci a sjednotit s Ním svoje Já, nabýt v tom osobní spokojenost, být v tom šťastný. Na druhou stranu mnozí z lidí zatím nejsou duchovními věcmi dotčeni, není ještě jejich vývojový čas, nebo mají jednoduše jiné potřeby prožitků. To je důležité mít na mysli, že každý jsme jiný. Přesto plujeme na jedné lodi a nakonec ke Světlu doplujeme všichni. Je to jeden vývojový proces a jiné cesty není. Opouštím minulost. (**obr. 35 Loď minulost**)

Obr. 34 Očista energetických těl

Jsem hledačem Pravdy.

Moje duše touží najít Pravdu. Pravda se ukazuje po částech, je třeba být otevřený k tomu být schopen svoje názory a pohledy měnit každý den. Jinak vypadá pravda z našeho pohledu ještě nedospělých bytostí a jiná je Pravda z pohledu vyšších bytostí a andělů. Všechny možnosti náhledů jsou stále otevřeny.

Prosím za Ameriku a její prosvětlení.

Nástroje pro osvětlení lidí jsou neuvěřitelně pestré. Může to být čtení krásné knihy, ale i bolest a utrpení. Nástroje prozření jsou pestré a odpovídají tomu, jak jsou lidé schopni poznávat.

Jeden lidský osud může prožívat velké množství lidí, záleží na tom, co je pro danou lidskou bytost vhodné pro její další vývoj. Možná proto je zde tolik lidí, kteří objevují, že byli nějakými známými osobnostmi. Nesmíme ale zapomenout, že i významné osobnosti z historie měli svoje temné části a proto jsou nyní zde, třeba v obyčejných životech, aby svoje temné části osvětili. Skutečné osvětlení probíhá ve skromnosti.

obr. 35 Loď minulost

Prohlížím menší čakry.

Opět vidím na čakrách černé chobotnice. Nemohu tomu uvěřit, že se na mne stále lepí. Ptám se, co to je. „**Jsou to energetičtí parazité**“. Proč se tvoří? Přichází mi, že je tvořím já a naše společnost. Andělé posbírají všechny chobotničky do koše a odnášejí je do Světla. Napojuji se na Světlo a zalívám jím „díry“ po chobotnicích.

Najednou vidím vlašský ořech. Vezmu ho pomyslně do ruky a ořech se otevře jako Popelce v pohádce. Z něho se rozvine malá víla jako probuzený motýl. Je celá zlatá, je to **Oříšková víla**. (**obr. 36 Oříšková víla**) Sděluje: „Bud' sama sebou! Miluji tě“. Cítím, že bude stále se mnou a vidím, jak mi sedí na rameni. Děkuji andělům. „Máš radost?“, ptají se. „Mám a cítím to“. „Také se radujeme“, sdělují andělé.

Co je to neuróza či psychóza?

Vidím energetickou bytost, která vypadá jako čarodějnice. (**obr. 37 Paní neuróza**) Doprovází vnímavého člověka a působí na něho energií strachu nebo nenávisti. Působí na jeho nervovou soustavu, na jeho myšlení. Nervy se stahují, nebo jsou nažhavené, působí na orgány a způsobují psychosomatické nebo různé jiné psychické poruchy. Člověk potom nemyslí jasně a nechová se rozumně. Tyto energetické bytosti vznikají z myšlenkových pochodů a emocí lidí ve vypjatých

situacích například za válek, morů, přírodních katastrof a jiných událostí, kdy je vytvořeno velké množství strachu, hněvu a dalších negativit. Energetické bytosti se chovají podobně jako přivtělené bytosti a provázejí citlivého člověka, na kterého mohou působit. Svůj vliv zde má i karmická zátěž daného jedince, kterého "neuróza", či jiná podobná bytost provází. Energetických bytostí je pravděpodobně více druhů, toto není ještě dostatečně probádáno. Je to podobné jako s přivtělenými bytostmi – zemřelými dušemi lidí, kdy se povědomí o této věci teprve otvírá. Budou zde hrát roli zřejmě i démoni, silně negativní bytosti, které mohou vzniknout z opravdového zla různých sadistických a ničících praktik, to je možné vysvětlení. Vše se tedy odvíjí od lidí, od našeho myšlení, od toho kolik je v nás temného a kolik je v nás Světla. Energie píší naše osudy.

obr. 36 Oříšková víla

Dívám se do čaker.

Opět se zde nachází tmavé energie, různé provázky, trávy, kuličky třpytící se jako antracit. Jak je to možné? Vždyť již tolik ve mně moji průvodci vyčistili! Vidím napojení na temný svět, napojení, které jsem kdysi vytvořila a stále existuje, stejně jako napojení na Světlo, které jsem v tomto životě vědomě zrealizovala. Napojení na temný svět jde přes první a sedmou čakru, je to stejné jako s napojením na Světlo. Z první čakry vychází něco jako černý zavlažovač na květiny. Světlá a temná strana tvoří duální svět, jen my se rozhodujeme, z čeho budeme čerpat. Již jsou zde moji průvodci a zlatými nůžkami přestřihují temné vedení a vytahují zbytek vedení z mého těla, jako když se dělá nový elektrický okruh. Nechápu, že mi to nebylo ukázáno dříve. „Musela jsi na to přijít sama!“, sdělují průvodci. Napojila

*jsem se na Světlo a viděla, jak ode mne temné bytosti prchají. Dnes je na Zemi hodně temných mágů z Atlantidy i z jiných dob na převýchovu. Nastala podobná situace a můžeme se opět rozhodnout, z jakého pramene budeme čerpat. **(obr. 38 Dvojí energie duality)***

obr. 37 Paní neuróza

Dívám se do solaru.

*Moji drazí průvodci se objevili s „pumpičkou“ a s její pomocí „vysávají“ černo-zelenou energii z mého solaru. **(obr. 39 Osvobození solaru)** Jsou to moje strachy. Tekutina tentokrát není bytost, vypadá to jako mrtvý „panák“, kterého průvodci odnesou do Světla. Zalévám solar Světlem, stejně jako svoji hlavu a hrudník, spojuji ty tři části, andělé mne nabádají Světlo prociťovat. Cítit v sobě a k sobě Lásku a tu vyzářovat!*

Je třeba být odvážný, ne však agresivní. Být odvážný podívat se na svoje temné části, na temné části světa a prosvětlovat. Pokud chceme žít ve Světle, potřebujeme se zbavit rolí agresorů a obětí. Odpustit si a odpustit druhým, udělat tu práci, objevit vlastní Světlo, Lásku k sobě, k planetě Zemi a jejím dětem. Jak uvnitř nás, tak venku. Planeta může být osvobozena skrze Světlo uvnitř jejich bytostí, to je naše cesta z karmického kruhu utrpení ke Svobodě.

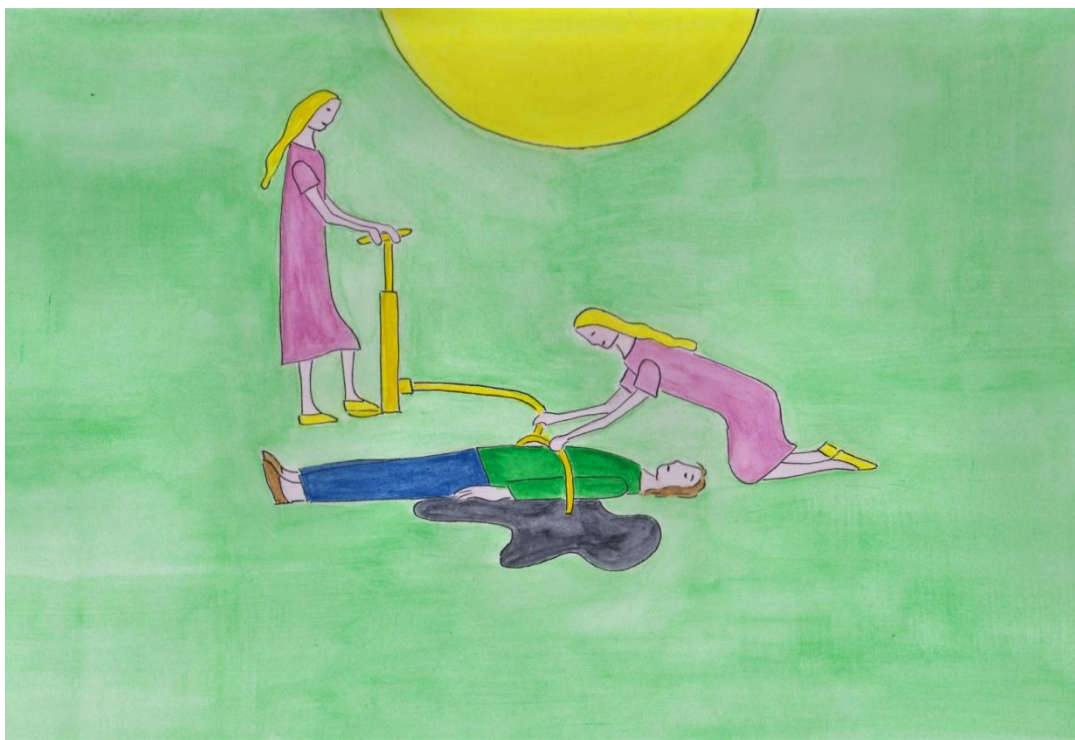
Zkouším oživit kámen postavený nedávno jako menhir lidmi v malém parku.

*Prosím průvodce o vyvedení pramene Světla tak, jak to společně děláváme v přírodě v prostoru z nitra Matky Země, tentokrát skrze kámen, aby došlo k jeho oživení. **(obr. 40 Oživení kamene)***

Andělé prameny vyvádějí pomocí svých hůlek, já pomáhám svojí vůlí, svým lidským přáním, aby mohlo k probuzení světelného pramene dojít.

obr. 38 Dvojí energie duality

Obr. 39 Osvobození solaru

obr. 40 Oživení kamene

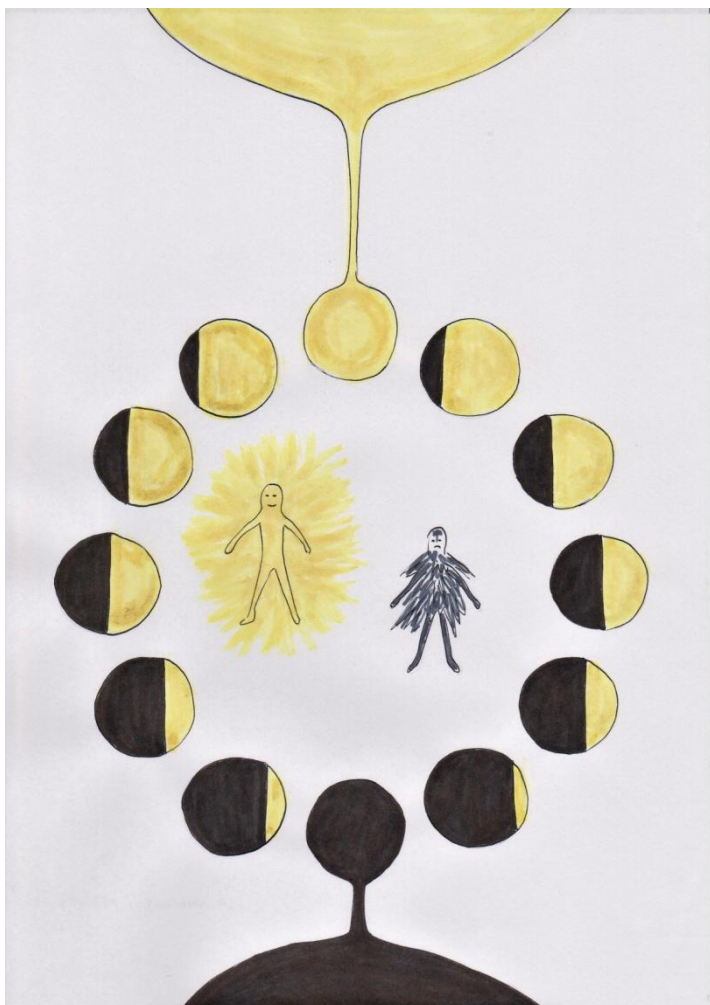
Prosím o milost a vytvoření harmonie v sobě. Již nesnesu ty temné energie v sobě, je to jako kámen, který mne tíží.

Vidím vnitřní dítě, jak se opět svléká z černého chlupatého jako zvířecího „kožichu“. Jsou to strachy, hněvy, bolesti a pocity viny, které nás tak tíží. Dítě je nahé, ale obklopuje ho energie Světla, která ho chrání.

Temné energie v nás mohou vytvářet dočasně chtěné pocity, je to však iluze a ta nás zbavuje odvahy a prožitku krásy. Podle kvality energie, kterou vytvoříme, nebo nabereme od druhých v průběhu života, to nám určuje, v jakém prostředí a na jaké planetě se příště zrodíme. Není jen jedna varianta planety Země. Variant je mnoho, tak mnoho jako osudů. Můžeme prožívat jak Světlo, tak Tmu (**obr. 41 Varianty planety Země**). Toto platí pro celý stvořený vesmír. Vše je v neustále proměně připravené k tomu, aby to stvořené prohlíželo naše vědomí.

Sledovala jsem přísahu nového amerického prezidenta a najednou jsem si uvědomila tu souhru opakování osudů. Velká bílá kopule Kapitolu mi připodobnila velký chrám v Atlantidě. Před Kapitolem nejsou žádní lidé, jen „vyvolení“ mágové, kteří se zde sešli, aby stvrdili svoje vítězství. Atlantida se propadla do moře, neboť Matka Země nemohla již nést temné energie. Vzpomeňme stará proroctví o americkém kontinentu? Dokážou lidé zvrátit tyto vize?

Napouji se na Světlo, STÁVÁM se Světlem, jsem Láskou, vyzařuji Světlo, jsem božským dítětem.

obr. 41 Varianty planety Země

Již delší dobu mne bolí pravá ruka.

Poprosím anděly o pomoc a vidím, jak mi vytahují z ruky dvě černé tyčky, jedna z nich má na konci malou kouli. Ještě mi andělé vlijí z nádoby do oblasti ramene světelnou tekutinu.

Dívám se do svých energetických těl a zjišťuji, že se mění jejich barva. "

Barva aury hmotného těla je tmavě modrá, vzpomenu na svoje první foto aury, kdy se na jejím okraji objevila modrá, indigová barva. Prý to byla barva, které jsem kdysi v minulosti dosáhla, možná, že se k ní navracím. Psychické tělo je stále bílé, ale nevidím v něm temné tečky. V emocionálním převažuje zelená, není již tak divoce barevné, i já v sobě cítím větší klid. Duchovní tělo již není fialové, ale červené, řekla bych, že je to radost a nadšení pro duchovní věci. Vpouštím do všech těl zlatou barvu Světla, Světlo nacíťuji a prožívám.

Ptám se, co bych měla ve svém myšlení změnit?

„Odpouštěj, dívej se na svět s Láskou, ne jako na nebezpečné místo!“

Jdu do oblasti hrudníku, co mne tíží?

Nechápu to, již jsem udělala tolik, asi stále něčemu nerozumím. Vidím temnou ruku vysunutou z hrudníku. Již jsou zde moji průvodci, uchopí ruku a vytáhnou „černého panáka“. Je jako z gumy, je

skleslý. Průvodci na něho hodí síť a odnesou ho do Světla. Je to moje temná část. (**obr. 42 Moje temná část**)

Naši součásti jsou jak světlé, tak temné části. Temné části způsobují to, že buď ubližujeme druhým, nebo mohou být energie destruktivní pro nás samotné a potom ubližujeme sobě, chováme se více či méně masochisticky. Temné části způsobují bloky a my nemůžeme zrealizovat to, po čem toužíme. Naše ego se proto snaží vytvořit alespoň představu, hrajeme roli na dokonalost, po které duše touží, avšak prostřednictvím temných energií nelze dokonalosti dosáhnout, vytvoříme pouze dočasnou iluzi, která nás nakonec vrátí zpět do utrpení a teprve postupné prozření do pokory.

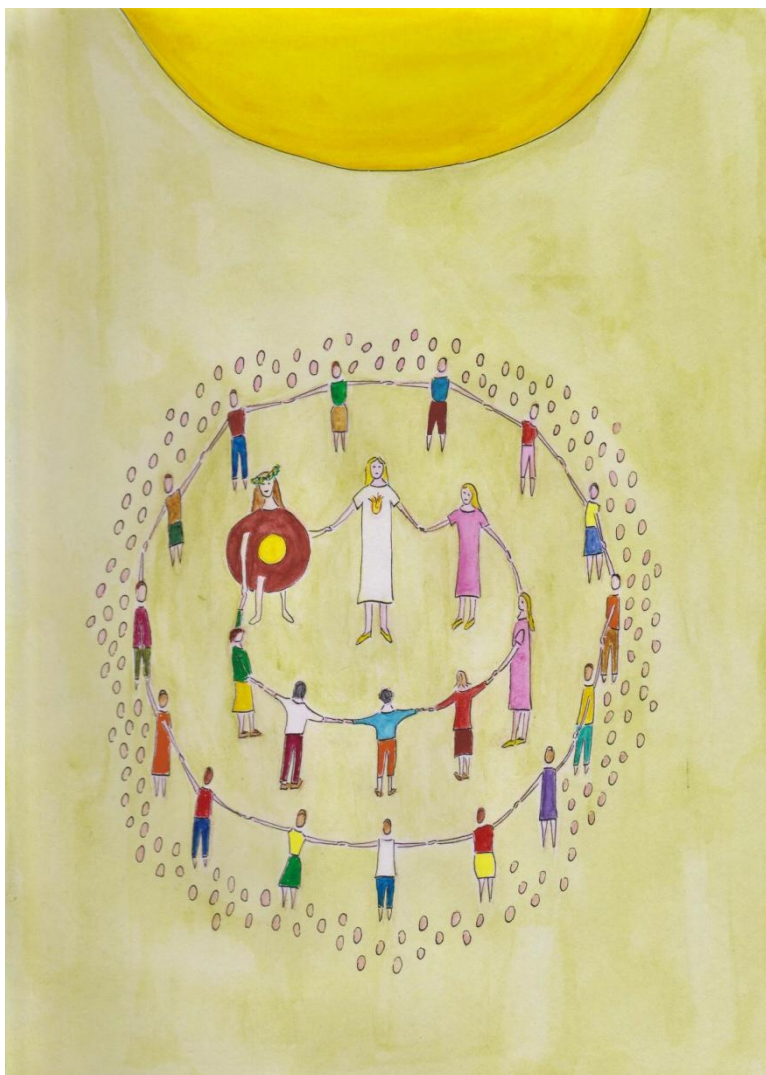

obr. 42 Moje temná část

Jediné po čem touží moje duše je Lásky.

Jsem vděčná za dary, které dostávám. Spojuji se s Kristem, s mými průvodci, Matkou Zemí, svými rodiči, partnerem, svými přáteli, všemi lidmi, všem děkuji za hru, kterou se mnou sdílejí, abych našla Světlo. Všichni jsme jedno. (**obr. 43 Všichni jsme jedno**)

Zamýšlím se nad tím, jak se dívat na svět s Láskou. Vzpomeňme Ježíše, který se díval s Láskou na své mučitele. Nemusím milovat temné stránky lidí a jejich špatné vlastnosti, ale mohu milovat boží jiskru v jejich nitru, která je uvnitř nás všech. Všichni jsme děti Boha – Tvůrce, i když dočasně ještě nevybroušené diamanty.

obr. 43 Všichni jsme jedno

Stále pracuji na odpuštění, napadlo mne odpuštění podle čaker od první do sedmé.

Prosím za odpuštění a odpouštím si ve vztahu k Matce Zemi, druhým lidem, ke své síle – Světlu, k Lásce k sobě, ke svým pocitům viny, k nedobrým myšlenkám a k Nebeskému Otci.

Druhý den jsem se v noci probudila a najednou jsem uviděla svůj nejhlubší problém - velký pytel viny, který jsem si na sebe naložila. Nebyla to jen moje vina z minulých inkarnací, ale i viny, které na mne naložili druzí – „Ty jsi vina!“, já jsem je od nich převzala a cítila je jako svoje. Odevzdala jsem ten „pytel vin“ průvodcům a měli co dělat ho unést a odvést do Světla.

Napojuji se na Světlo a vzpomenu na jednu svou minulou inkarnaci, kdy jsem jako jeptiška v kostele prožila záblesk Světla. Možná je to ten „záblesk“ na který lidé čekají.

Napojuji se na tu chvíli. Jeptiška myšlenku na Boha procítila svým srdcem. Prociťuji a sjednocuji se se svým vyšším Já. Já, moje vyšší Já a Otec jsme jedno.

Odpouštím si svoji nedokonalost a přijímám ji.

Odpouštím si to, že nemohu všemu rozumět, nemohu se všemu tak dobře naučit a udělat vše tak, jak bych si představovala, nerozeznám ještě tak dobře jací jsou druzí lidé a pokaždé nepoznám, zda mluví či nemluví Pravdu. Přijímám svoji nedokonalost a miluji se taková, jaká jsem.

Vpouštím do sebe Světlo a prosím, ať projasní všechny moje stíny.

Vidím velkou krabici, která se zdá být prázdná a čistá. Najednou se odhrne její dno a pod ním je pěkné „smetišť“ připomínající barevné hadry a prázdné plechovky. Moji průvodci vysypou smetí na plachtu, svážou do uzlu a vynesou do Světla. Podívám se pod své nohy a vidím tam zmrzlou ledovku. Zvýším příliv Světla a led roztaje. Země je suchá a moje vnitřní dítě vesele vyběhne po bezpečné cestě ke Světlu.

Proč se dusím?

Nemohu mluvit tak, jak bych si přála. V tomto životě jsem často slyšela: „To neříkej!, To se nesmí říkat!“ a podobně. Je to problém šesté čakry a pocity viny, ihned mi naskočí spojení s první čakrou, s tím, jak jsem ráda či nerada na Zemi, s tím, že vidím pobyt na Zemi jako nebezpečný.

Prosím anděly o pomoc a již vidím, jak vytahují z mojí první čakry četný „prut“, pozůstatek mého temného spojení. Jsou zde pocity viny za to, jak jsem se na Zemi v některých inkarnacích chovala. Prosím za odpuštění a odpouštím druhým to, jak se zase oni na Zemi chovali ke mně.

*Dále sleduji, jak Matka Země chová moje vnitřní dítě v náručí jako matka lidská. Posílám jí Světlo a vidím, jak Světlo proudí mezi našimi srdečními čakrami. (**obr. 44 Světlo Matky Země**) Přijímám Světlo ze středu Matky Země do svého těla a pozoruji, jak proudí čakrami odspodu do šesté čakry a tam Světlo udělá světelný „výbuch“, dále putuje do mojí hlavy a prosvětluje můj mozek, moje myšlení. Cítím vděčnost Matce Zemi za všechny hmotné věci, které jsem od ní dostala, všechny jsou součástí jejího těla. Naplňuji se Světlem, miluji se, miluji Matku Zemi, miluji druhé bytosti...*

obr. 44 Světlo Matky Země

V poslední době nevymýšlím to, na čem mám pracovat, ale nechám se vést svými negativními pocity v těle. Zaměřuji se na to, kde cítím tíhu, bolest, nebo brnění. Dnes vstupuji do nohou. *Vidím své andělské průvodce, kteří andělskými „kladivý“ naklepávají moje chodidla. Z chodidel vylézají hadi, jsou tmaví, ale jsou obaleni zlatým Světlem, protože do nohou vpouštím Světlo. Hadi putují do Světla.* Stále více a hlouběji odhaluji svoje temné části. Před několika lety bych tomu nevěřila. Nyní to vidím jasně, vidím jasně i svoje spojení s druhými lidmi, cítím jejich temné stíny, najednou lépe vidím, jak jsou na tom, tuším jejich spjitost s minulými životy a spjitost s minulými vazbami. Všichni jsme nějak zavázáni minulosti a potřebujeme Světlo. Andělé mi sdělují, že moje současné spojení není dobré, volá mne jen duše mého dítěte, přijde někdo další.

Uvědomuji si svoje rodinné kořeny.

Vidím temné kořeny zapuštěné do země. Posílám do kořenů Světlo. Uvědomuji, si že odtud mohla proudit do mne temná energie. Vpouštím Světlo do celého těla a cítím obrovskou volnost v oblasti hrudníku. Je to úžasný pocit volnosti. Také si uvědomuji, jak jsem v dřívějších letech cítila tíhu ve svém těle, všechno jako bych musela překonávat. Světlo je lehkost bytí.

Jdu se podívat do své hlavy.

*Vidím, jak z hlavy vylétají dvě černé koule. Posílám do hlavy Světlo. Světelné vločky zasypávají můj mozek. Odpouštím si, naplňuji se Láskou, miluji se, posílám Lásku druhým, miluji je, jsem v bezpečí. Najednou chápu podstatu psychických potíží. Je to temná energie, která ovlivňuje funkci mozku. Mozek je naše „centrála“ a řídí pochody, růsty, funkce. V psychické oblasti temná energie vyvolává buď depresi, nebo agresi. Je za tím strach, nebo nenávisť. Mozek, který není v Lásce, způsobí potom buď stažení – stres, který cítíme v těle, **nejsme dostatečně v Lásce se sebou**, nebo adrenalin hněvu, jsme rozpálení, **nejsme dostatečně v Lásce s druhými**. V myšlení nám potom naskakuje buď obrana, pocit ohrožení, nebo útok, boj o život. Andělé mi vzkazují: **“Miluj sebe, miluj druhé, to je celá cesta!”**. **(obr. 45 Milovat sebe a druhé)***

Jdu do hlavy.

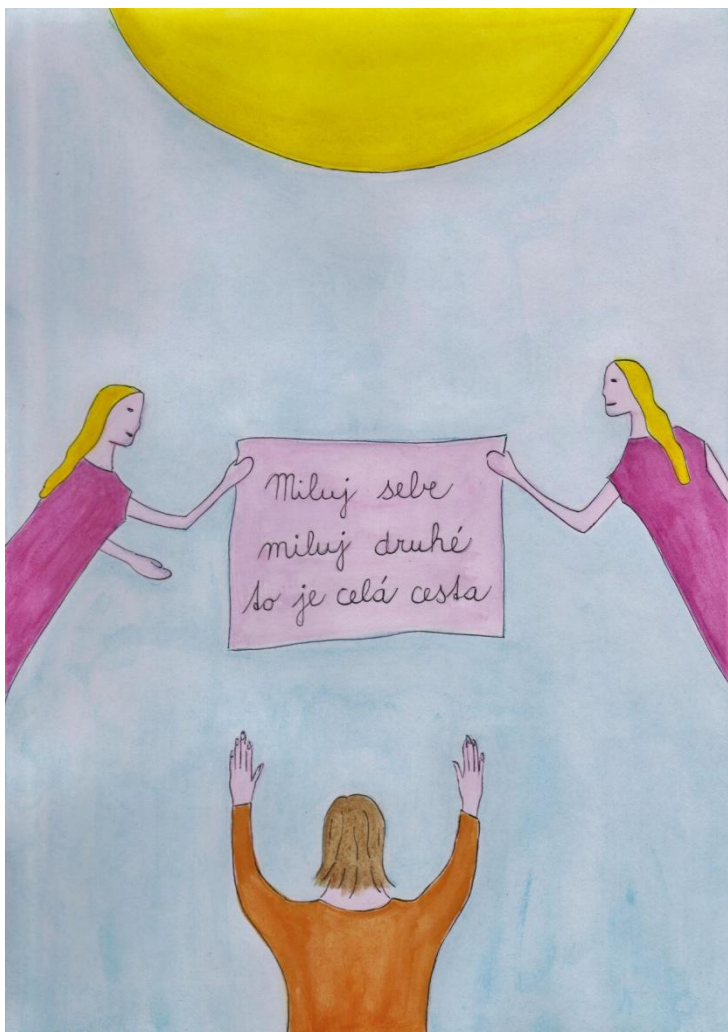
*Andělé vytahují z mojí hlavy „špulku“ s mými myšlenkovými programy. Je třeba temné programy proměnit na programy světlé, programy Lásky a soucítění. Moje postava má v rukou dvě zrcadla a v nich se objeví v levé ruce program temný, strachu, hněvu, bolesti a v pravé ruce program světlý, program Lásky a soucítu. **(obr. 46 Myšlenkové programy)***

Cítím jako bych měla kouli v žaludku.

A také tam je. Z oblasti solaru vychází temná koule jako z kouřového skla, je v ní něco temného, dále malá černá kulička a temná látka na dně solaru. Další koule je bílá, jako z mléčného skla. Bílá magie. Vše letí do Světla a andělé vkládají do mého solaru zlatou kouli. Nacítuji ji a posílám do solaru Světlo. Lituji svých činů a prosím za odpuštění Nebeského Otce i Matku Zemi. Odpouštím si.

Prosím andělské bytosti o očistění karmy.

*Objeví se chumel, taková černá „hrouda“ a z ní je vytažené nahé a hubené moje vnitřní dítě. Hrouda putuje do světla. **(obr. 47 Karmická hrouda)** Přivinu vnitřní dítě k sobě a ptám se, co bych měla dělat? **„Buď pokorný!“***

obr. 45 Milovat sebe a druhé

Dívám se do druhé čakry.

*Jsou zde temné vztahy s druhými. Přesekávám mentálně spojení a andělé vytahují z druhé čakry temné, zbylé „pruty“. Vpouštím do sebe přes první čakru Světlo a vidím proud Světla jako řeku, na níž se radostně svezou moji průvodci až k páté čakře. Dívám se ještě do sedmé čakry a mentálně přestřihnu spojení s temnou částí. Andělé i zde vytáhnou temné „pruty“. Posílám Světlo do sedmé čakry a průvodci i zde nasednou na proud Světla a svezou se po něm jako na skluzavce. (obr. 48 **Světelná skluzavka**)*

Prosím o ozdravení svého mozku.

*Moji průvodci se objeví s jehlami a zlatou nití a „zašívají“ můj mozek. Potom ho zalijí zlatou energií jako když zahradník zalévá z konve své rostliny. (obr. 49 **Oprava mozku**)*

Pátrám v oblasti krku.

Jdu do krku a vidím tam chuchvalec výrůstků. Již jsou zde moji průvodci a vytrhávají „výrůstky“ jako plevel. Výrůstky jsou ze stejného materiálu jako „karmická hrouda“. Je to karma za vyřčené slovo.

*Dále jdu do štítné žlázy. Andělé prorazí svými „tyčkami“ několik děr do „hroudy“ a já pozoruji, co z ní vychází. Vylévá se temná tekutina, andělé vytahují bílý pruh, černou kuličku a černou nit. Vidím, jak se „hrouda“ smrštila. Andělé mi vzkazují: „**Odpusť si minulost, je to poznávání cesty, nic jiného to není!**“ Odpouštím si, miluji se. Procházím od první čakry postupně všechny ostatní čakry. Miluji Matku*

Zemi, miluji druhé, přijímám svoji sílu, miluji se, odpouštím si, odpouštím všem a děkuji svým rodičům, že se postarali o moje tělo, miluji Nebeského Otce. Ocitnu se na vysoké hoře a dívám se do prostoru. Volnost. V ruce mám malý kořenáč se zelenou listnatou rostlinkou. Vyndám ji z kořenáče a zasadím do země, aby volně rostla. V mojí mysli se objeví obraz bílého bratrstva, lidí, kteří jsou taženi anděly vzhůru a pod nimi je temné bratrstvo, které je taženo temnými anděly dolů. (**obr. 50 Bílé a temné bratrstvo**)

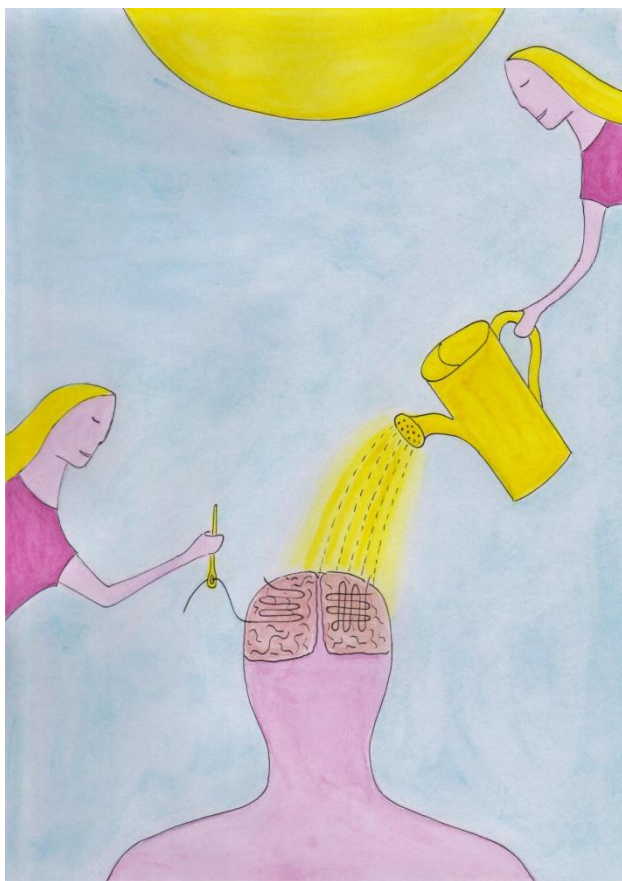
obr. 48 Světelná skluzavka

Pátrám po karmě v krku. Kde je v mé minulosti příčina?

Objeví se fanatický husitský kněz. Již jsem ho v některé z minulých meditací viděla. Jmenuje se Andrej a žárově mluví na dřevěném balkónku v kostele. Je oblečený do hnědých, režných, dlouhých „šatů“. Je hybnou silou pro probuzení lidí k boji proti nepříteli, povzbuzuje je k vítězství. Hnutí je však v boji poraženo, vidím mrtvá těla, která jsou naložena na dřevěný povoz, Andrej je k němu připoután provazem, kráčí za vozem, který vedou vítězní nepřátelé. Odpouštím sobě, odpouštím nepřátelům, vpouštím do příběhu i do svého krku Světlo. Moje krční čakra září.

Jedu do stanice „Světlo“.

Vize: Jedu vlakem a popíjím cestou Světlo z „kanystru“. Vlak zastaví. Vystoupím. Světlo zde září jako Slunce, vše je prozářené. (**obr. 51 Cesta co stanice „Světlo“**)

obr. 49 Oprava mozku

obr. 50 Bílé a temné bratrstvo

obr. 51 Cesta do stanice Světlo

O velké kapce.

Andělé vložili mému vnitřnímu dítěti, mojí postavě do rukou velkou „kapku“, vypadající jako z průhledného skla. Uchopila jsem mentálně kapku nad hlavu a přiložila ji na sedmou čakru špičkou dolů. Napadlo mne, že rozkládá paprsek Světla na čtyři základní barevné prvky žlutou, zelenou, modrou a červenou.

Jsem na Zemi na poznávacím vandru.

*Prosvětluji čakry, jsem spojena s Matkou Zemí a Nebeským otcem. Napojuji svoje čakry na Zdroj Nebeského Otce. (obr. 52 **Návrat k Otcí**) Jsem ve Světle. Uvědomuji si, že jsem na Zemi jako poutník Honza, který vyšel do světa na zkušenou. Moje podstata je Světlo, je to můj domov.*

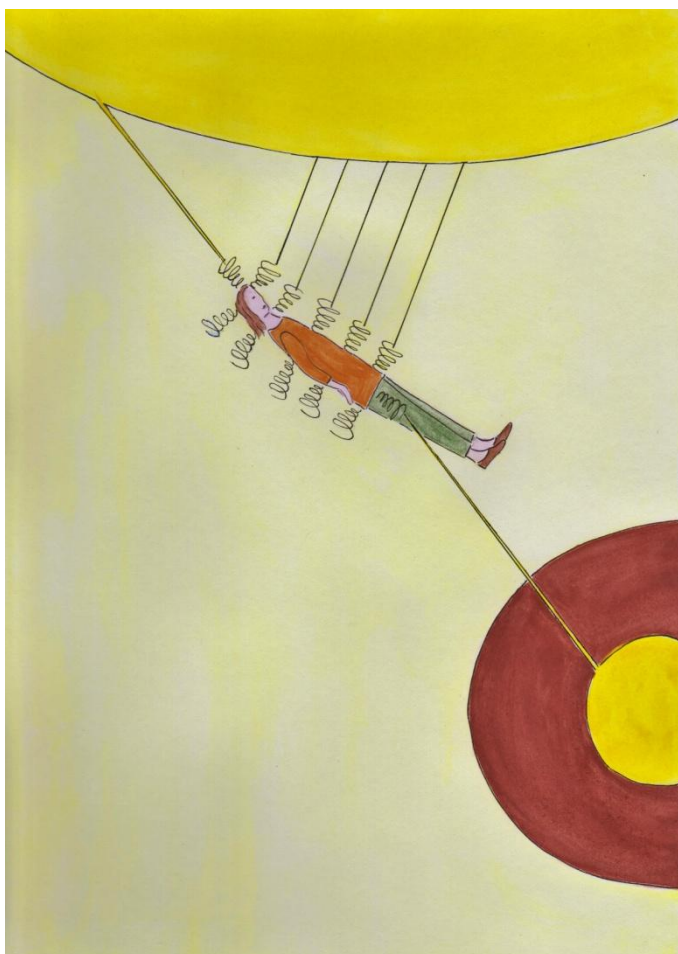
Rodové kořeny.

*Odevzdávám všechny pocity viny, které jsem si nabrala od druhých. Vidím černý pytel, který putuje do Světla. Objeví se mohutný kořenový systém, moje rodové kořeny. Mentálně přesekávám kořenovou korunu. Kořeny mizí, vidím svoji postavu, jak svléká svůj zašpiněný oděv a zůstává na ní jen bílá košile. (obr. 53 **Opuštění rodových kořenů**) Postava do mne vstoupí, je uvnitř mého těla.*

Nejprve musíme vyléčit sebe, teprve poté můžeme léčit druhé.

Je nutné podívat se do svých vlastních stínů, abychom mohli vidět stíny druhých a chápat to.

Napojuji se na Světlo a odevzdávám vše temné ze svého těla, ze svých energetických těl. Temná barva vtéká do připravených „kbelíků“ mých průvodců. Ještě moje vnitřní dítě vyplivne černého pavouka a andělé hodí kbelík do Světla, kde zmizí.

obr. 52 Návrat k Otci

Země se očisťuje.

*Vize: Vidím zeměkouli, jak se točí odstředivou silou, andělé ji roztočili jako čamrdu. Ze Země padají černé tečky, jako blechy, andělé je chytají do připraveného černého pytle. **(54. Země se očisťuje)***

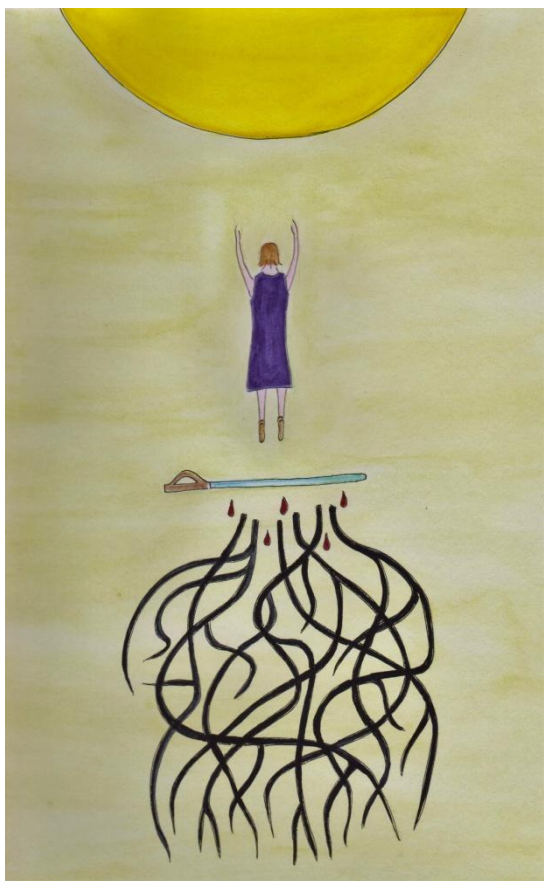
Jdu opět do krku.

To co vidím je opět rodinka hádat. Prosím o přetnutí všech spojení s hadími a dračími entitami. Černé „dráty“ vedoucí k nim jsou přeřaty.

*Jdu do břicha a spojuji se se svou silou, kterou symbolizuje tygr. Tygr se probudí a mazlíme se spolu, olizuje mne a já nacíťuji jeho sílu. Vpouštím si do sebe Světlo, prozařuji se, spojuji se se svým vyšším Já, spojuji s ním hlavu a svoji sílu. Jsem ve Světle. **(55. Síla a Světlo)** Tygr se rozpohyboval, vesele běží a hraje si.*

Démon vztek.

Stále cítím, že je se mnou něco v nepořádku, nemohu přijít na příčinu. Věnovala jsem se hodně strachům a pocitům viny a nyní mne napadl vztek. Vnořila jsem se do sebe v uviděla své vnitřní dítě jak se vzteká. Konečně.

obr. 53 Opuštění rodových kořenů

obr. 54 Země se očisťuje

obr. 55 Síla a Světlo

Dívám se na Vztek a je obrovský, byl potlačený v mojí srdeční oblasti, která mne již dlouhou dobu upozorňuje svými tlaky v této oblasti, abych jí věnovala pozornost. Nyní na mne Vztek hledí, je černý, má velké oči a červený vyplazený jazyk. Mnoho lidí mi ho v tomto životě zrcadlilo a stále jsem tomu nevěnovala pozornost. Jejich vzteky ve mně vyvolávaly pocity viny, že jsem něco udělala špatně a ještě jsem vinu druhých nabírala na sebe, cítila jsem to jako svoji vinu.

Posílám tomu obrovi Lásku co nejvíce mohu, trochu se zmenšil, ale nemizí. Prosím anděly, ale žádné nevidím. Napadá mne, že musím použít sílu. Objeví se tygr, kterého jsem probudila a ten se zakousne Vzteku do krku. Najednou je z něho malá, mrtvá, černá „hračka“, kterou tygr odnáší ve své tlamě a složí ho mým průvodcům k nohám. (obr. 56 Pan Vztek) Ti tu chlupatou „kouli“ vhodí do Světla.

Ještě chvíli přemýšlím o vzteku. Temnější verze vzteku jsou nenávist a sadizmus. Sadizmus jako vášeň v ubližování druhým, pokřivená touha cítit se šťastný prostřednictvím utrpení druhého. Nenávist je odpor, úplné oddělení se od druhých a od sebe sama, od vlastního Světla. Obojí je pád do osamění. Nenávist a nepřijetí sama sebe může vyústit do sebepoškozování, masochizmu či sebevraždy.

Ptám se, co bych měla ještě odevzdat? „Odpor a nenávist k druhým“.

Trochu mne to překvapilo, naše ega některé věci nechtějí slyšet. Odevzdávám proto odpor a nenávist.

Moje vnitřní dítě zvrací do černého pytle přineseného průvodci. Dále moji průvodci vytahují z mých úst černou pásku namotanou na špulce, až se celá rozvine a poté pytel i špulku vyhodí do Světla. Naplňuji se Světlem, vpouštím Světlo do psychického těla a vidím, jak se v bílém těle černé tečky mění na zlaté.

Jdu do emocionálního těla a pozoruji, jak divoké barvy mizí a objevuje se bledá modrá barva. Jdu do duchovního těla a vidím růžovou růži, okraje jejích lístků jsou zlaté a za ní je proud Světla. Naplňuji se Světlem. Miluji vše. (obr. 57 Miluji vše)

Milujeme-li vše, milujeme Tvůrce. Temná část tvoří dualitu a bez ní by nemohl existovat hmotný svět a bytosti v něm. Stvořený svět by neexistoval, nebyl by vývoj bytostí ani poznání, vše by spočívalo v trvalé Jednotě. Bůh však touží po tom prohlédnout si stvořené prostřednictvím svých oddělených částí, duší. Naše duše chtějí zažít mnohé ve vytvořeném díle. Po dlouhé pouti svého primitivního vývoje, kdy o sobě duše ještě příliš nerozhoduje a nemá aktivní vlastní vývoj, poté dochází k poznání, že je součástí něčeho mnohem většího, jehož podstatou je Světlo – Láska a zatouží se očistit a vrátit se zpět odkud vyšla. Nastupuje svůj aktivní vývoj, který trvá až do konečného splnutí s Jednotou. To je ovšem pro duši jejíž vjem se postupně rozšiřuje ještě dlouhá cesta. Jen svým vlastním Světlem můžeme osvětlit svoje temné části a vstoupit do nové reality a jiného způsobu prožívání a poznávání světa nejen svým rozumem, ale v souladu se svým citem a pomáhat tak sobě i druhým na cestě ke Světlu. Je to cesta k vývojově vyšším bytostem a cesta k otevření se kontaktu s bytostmi na jiných planetách, které trpělivě čekají, až zmoudříme a opustíme nepřátelské a agresivní chování jak vůči sobě navzájem, tak k bytostem, které došly ve svém vývojovém procesu dále. Světlo je to co tvoří a mění, je to to co nazýváme Bohem, je to nekonečná a bezpodmínečná Láska.

obr. 56 Pan Vztek

obr. 57 Miluji vše

Stále pracuji na čakrách.

*Dnes prosím o otevření solaru. Vidím tam velkou záklopku. Jsou zde andělé a mají na záklopku „kladku“. Odklopení se nedaří. Sbíráám svoji vůli a přivolávám vlastní sílu, svého „tygra“. Poklop se zvedne a já vidím, jak vystupuje černý „tygr“, moje temná síla. (obr. 58 Setkání dvou sil) Není moc silný a tak můj bílý tygr vezme černého do zubů a odnese ho mým průvodcům. Ti tělo černého tygra naloží na nosítka a odnesou do Světla. Můj solar je zaplaven Světlem. Nacítuji se na to Světlo. **Andělé mi sdělují, že se musím naučit energii Světla cítit.***

Napadá mne souvislost temné síly s muži, které jsem v tomto životě potkala a později o nich zjistila, že se podíleli na smrti mého těla v minulých inkarnacích. Často to nebyli ti, kteří čin vykonali, ale rozhodli o tom, měli tu moc. Vše je o vyrovnávání energií, odpuštění a milosti za minulé skutky. Ani moje skutky nebyly vždy láskyplné. Svědčí o tom pozůstatek mých temných energií, především energie temného mága v Atlantidě. Činnost tam mne stála řadu následujících životů v utrpení, kdy jsem splácela svoje činy a učila se jednat jinak. Energie je třeba vyrovnat, temné prosvítit, jinak nemůžeme vstoupit do Nové doby.

Ptám se: „Jak se mám zbavit iluze?“

„Bud' tím, kým jsi!“

Být Světlem. To je moje podstata. To co je iluze, to vytváří naše nevědomá mysl, oddělená od Boha – Tvůrce. Vytváří iluze o nás samotných, například že jsem hloupý nebo chytrý, jsem ošklivý nebo hezký atd. V podstatě jen “jsem”. Lidé vytvářejí iluze a v nich žijí, jsou to jejich představy o tom, co a jak by mělo být, ale nejsou ve Světle a Lásce. Tím ovlivňují jeden druhého.

Co je mojí iluzí? Vidím o sobě nepravdivý obraz. Moje Já je překryto závojem iluze. **(obr. 59 Iluze)** Moje podstata je však božská. Pokud chci myslet a činit v dobru, musím se ptát na to, jak by činil Otec – Bůh. Prosvětlování je postupný odchod z iluzí vlastních i okolního světa. Být ve Světle a odmítnout iluze druhých vyžaduje být ve své vnitřní světlé síle, „být v Lásce“, uvědomovat si ten stav a žít ten stav. I temná energie má svou sílu, ta ovšem vede do pádu, neboť není ani konstruktivní, ani soucitná a láskyplná, je oddělená od pravé božské Podstaty. V každém z nás je ta božská jiskra, je to hlas našeho svědomí, které nás podvědomě vede ke Světlu. Uvědomění si svého Světla je přelom v myšlení a cítění bytostí, pochopení duálního světa, kterým každá bytost projde, aby prožila a prohlédla si stvořené božské dílo, prohlédla sama sebe, prožila co je v duálním světě možné. Je to o vývoji každé bytosti, která putuje cestou prohlížení božího díla. Dlouho si postupně se vyvíjející bytost myslí, že je od Boha odpojena, až přijde ten čas, kdy zjistí, že to tak není a nikdy nebylo. Je to opouštění iluzí svého vlastního odděleného velkého Já – Ega.

obr. 58 Setkání dvou sil

Odevzdávám všechny pochybnosti o své cestě. Přijímám Boha v sobě.

*Moje vyšší Já, moje božská část, je se mnou. Moji průvodci přihlížejí, nechávají vyšší Já pracovat. Ptají se mne, co cítím. Cítím volnost, svobodu, prostor, Světlo. Vycituji to. Náhle se objeví otevřené dveře do Světla. **(obr. 60 Vstup do božského prostoru)** Vstoupím dovnitř a prohlížím si prostor. Vidím úzkou*

cestu do nekonečna. Vycítuji prostor. Moji průvodci jsou se mnou, vezmou mne za ruce, někam letíme. Vidím bíle povlečené lůžko. Moje postava – vnitřní dítě si na ně lehá. Vidím, že je něco děláno na mém těle, zřejmě na mých čakrách. Vidím řez od krku až k pánvi. Děkuji bytostem Světla.

obr. 59 Iluze

Pátrám po tom, proč jsem měla ve svém mládí chaos v hlavě.

Přichází mi, že to bylo strachem, pocity viny a přivtělenými bytostmi. Odpouštím přivtěleným bytostem, vpouštím do sebe Světlo.

Dnes nevymýšlím žádné téma, nechávám práci na průvodcích.

Průvodci jdou na štítnou žlázu, neboť vědí, že mne to tíží. Sdělují, že to souvisí se slinivkou, s tím mít sladký život, mít se rád. Vidím, jak jeden průvodce uchopí takový svazek „kořenů“ s bulkami vypadajícími jako hlízy a snaží se je vytrhnout. Pomáhám svojí vůlí a dílo se podaří. Kořen je vytržen a vhozen do Světla.

Vytvářím vizi světlé budoucnosti.

Posílám Světlo ze své srdeční čakry Matce Zemi. Vytvářím vizi Země, která je obalena Světlem. Lidé zde žijí v harmonii, učí se, pěstují umění, levitují ve vznášejících se v přepravních vozech.

Jdu do solaru, někdy mám žaludek jako na vodě.

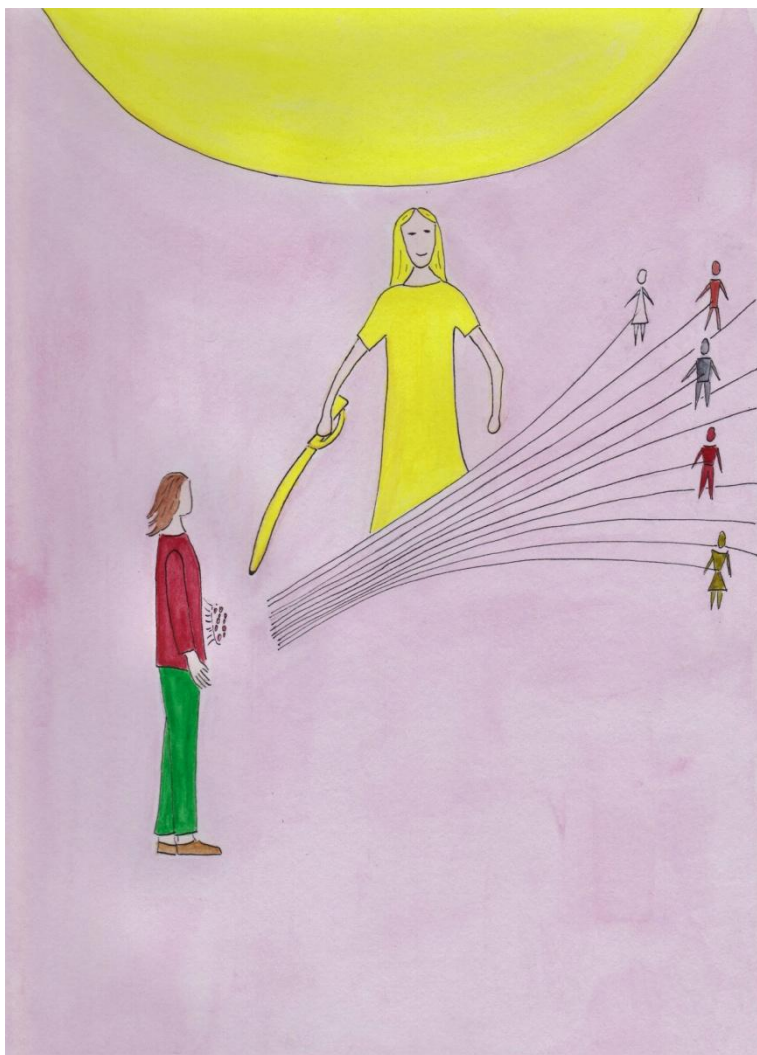
Jdu do solaru a prosím o přetnutí energetických vazeb s guruy a poté se všemi lidmi. Vidím meč, který přeťal vazby. **(obr. 61 Odpojení od solaru)** Prosím, ať jsem spojena s druhými pouze energetickými vazbami ze srdce do srdce, Láskou.

Ať jsou mými učiteli andělé a Tvůrce sám. Ať on řídí moje kroky. Prociťuji Světlo a posílám Lásku ze své srdeční čakry svým blízkým, přijímám odlišnost druhých lidí. Jsem ve své energii Lásky. Vnímám druhé lidi, ale nenechávám se vtahovat do jejich manipulací.

obr. 60 Vstup do božského prostoru

Člověk si může tvořit svoji realitu a také si ji tvoří každým rozhodnutím, každým svým přáním. Je možné vyslat své přání vědomě jako prosbu, má to větší sílu, vždyť myšlenky vše řídí. Není ale třeba sledovat výsledek, vše musí mít svůj čas průchodu. Naše přání se opravdu plní, i když výsledek nemusí být přesně to co jsme chtěli, někdy to vyžaduje delší až dlouhý čas. Myšlenky však pracují. Je třeba mít dobré myšlenky, ty které jsou v souladu s Bohem – Tvůrcem, pokud chceme jít světlou cestou, neboť se plní i přání, která nejsou pro nás ani pro druhé dobrá. Všechno je cesta a všechno je možné. I nepravá cesta nás nakonec k pravé dovede, neboť jednou se v každém probudí Světlo a člověk dojde k poznání, že touto cestou chce jít, chce být dobrý k sobě a být dobrý k druhým.

obr. 61 Odpojení od solaru

Prosím o odpojení všech zasvěcovacích a rituálních vazeb ze všech inkarnací.

Vidím tyto spojení v první a sedmé čakře. Jsou to takové „dráty“, které průvodci vytahují ze sedmé čakry a z první čakry a jsou na konci zahnuté do „háků“. Je to pozůstatek rituálů přes první a sedmou čakru. Ještě se ptám, zda nejsou tyto dvě čakry zablokované a již sleduji, jak průvodci vytahují z obou čaker černé koule. Úleva.

Prosím za ozdravení Matky Země.

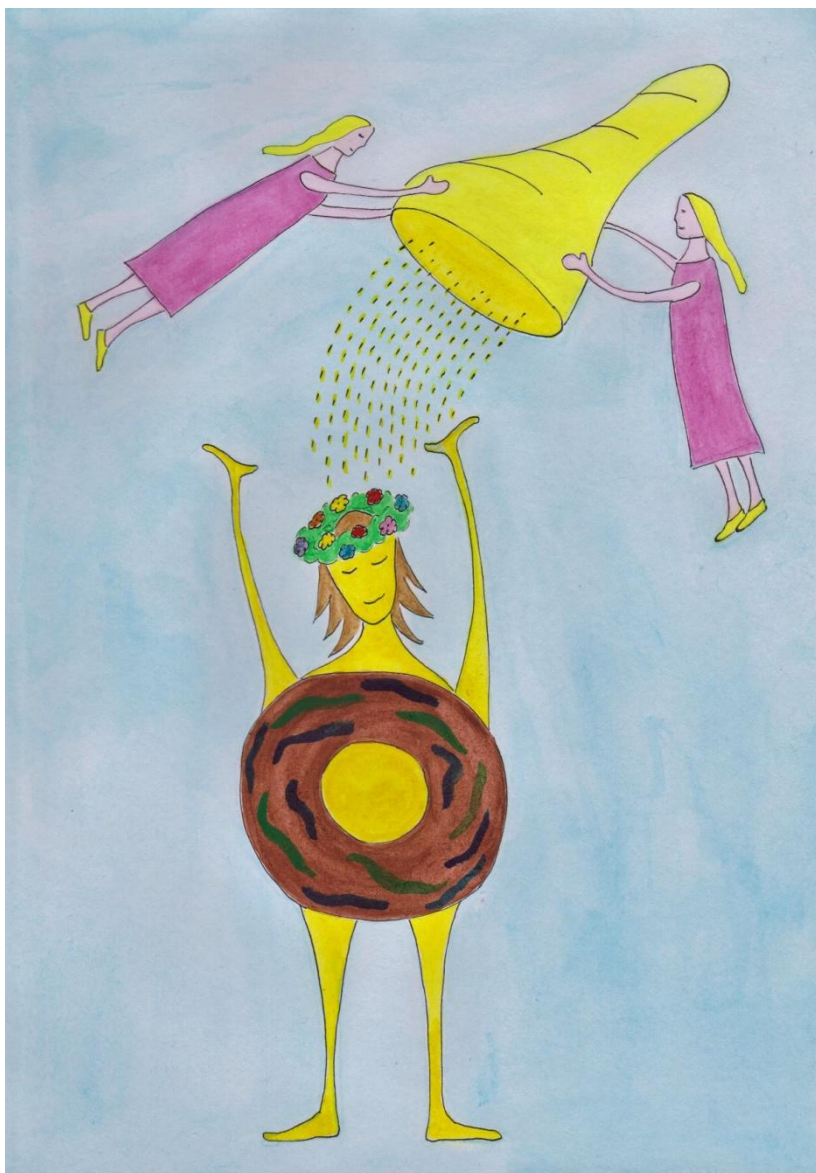
Vidím Matku Zemi, jak je zasypávána zlatým prachem z „rohu hojnosti“, který na ni andělské bytosti sypou. (obr. 62 Ozdravení Matky Země).

Ptám se, jaký mám ještě další úkol v tomto životě?

„Jen vyzařovat a předávat svůj příběh“.

Čistím břicho.

Očisťuji svoje břicho a hlavně střeva od pozůstatků stop po masité stravě, kterou jsem v první polovině svého života konzumovala. Andělé přistavili kyblík a temná tekutina vytekla z mého těla ven. Vidím své ruce jako tlapy dravce. Prosím za odpuštění všechny zvířata, na nichž jsem se podílela usmrcením jejich těl. Prosvětluji svoje tělo.

obr. 62 Ozdravení Matky Země

Zjišťuji, proč mne bolí nohy.

Vidím tam červenou energii, je to energie žáru, který způsobuje záněty. Obaluji nohy zelenou energií klidu, aby se energie zharmonizovala.

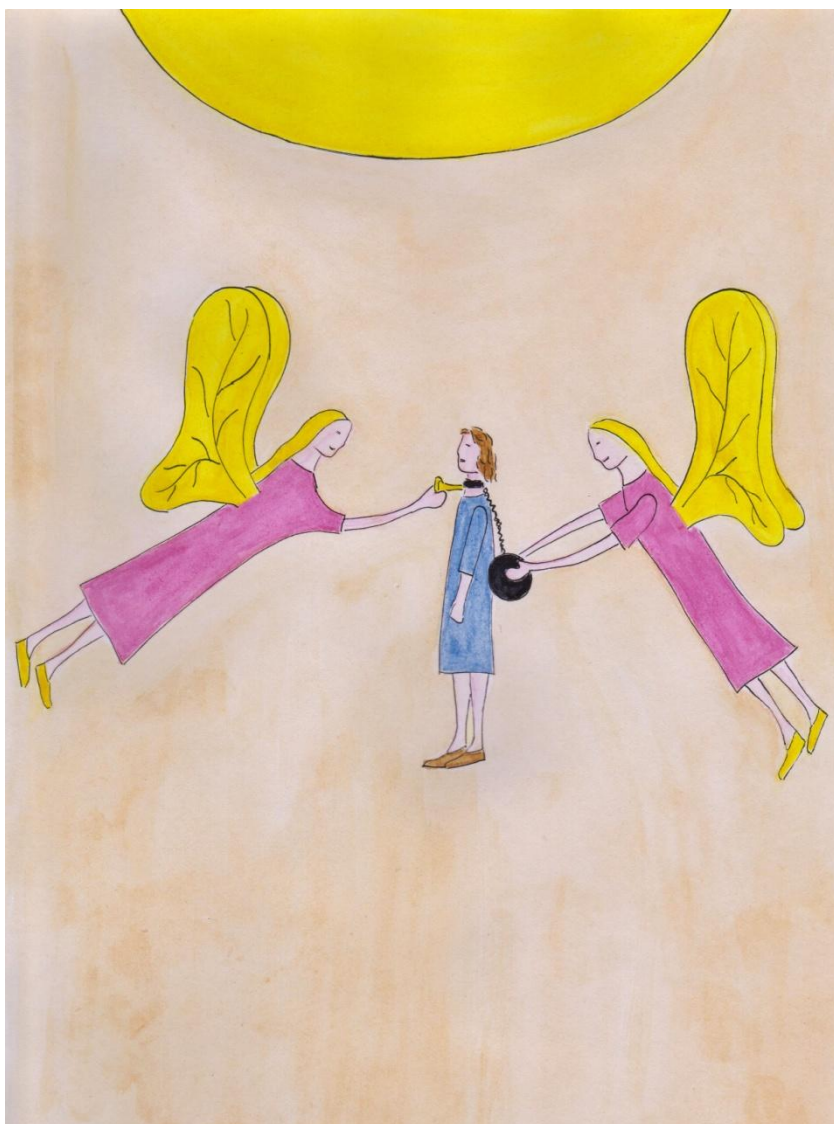
Dnes je 30. 3. 2021, opět den „otevřeného nebe“.

Pracuji na srdeční oblasti. Posílám svoje hmotné srdce prostřednictvím průvodců do Světla na ozdravení. Posílám Světlo ze Zdroje do srdeční čakry, prosvětluji ji, prosvětluji hrudník. Posílám Světlo do minulosti svého současného života, do období, kdy jsem prožívala stres a zalévám to Světlem. Přivinu ve svém náručí s Láskou svoje vnitřní dítě. Děkuji svým průvodcům za jejich pomoc a všem andělských bytostem. „Milujeme tě!“, sdělují průvodci a „odlétají“. Učím se vycítovat jejich Lásku.

Vylévám bolest ze svého srdce.

Zbavuji se bolesti svého srdce. Andělé vložili hadičku do mého srdce a vypouštějí temnou energii bolesti. Ještě vyplivnu černou kouli a posílám Lásku do všech životů a časů, kdy jsem zažila bolest. Poté jdu do krku, prozařuji ho a odpouštím všem, kteří moji bolest způsobili. Vidím okolo krku černou

obruč. Andělé se objevili se zlatým klíčem, otevřeli zámek a обруč odpadla. **(obr. 63 Odpuštění)**
Odpouštím sobě. Ještě jdu do solaru a prozařuji ho. Vychází z něho pružina dostředivosti. Miluji Matku
Zemi a Nebeského otce, Miluji všechny bytosti, jejich božskou podstatu.

obr. 63 Odpuštění

Spojuji svoje části.

Zahaluji se do zelené energie klidu a modré barvy vzdušné energie. Přijímám svoje vnitřní dítě s Láskou, přijímám svoje vyšší Já, které je stále součástí Boha – Zdroje, vpouštím do sebe energii Světla a Světlo vyzařuji skrze srdeční čakru. **Vzpomenu na úžasná sdělení v obrazech Madon starých umělců, kde je předáno vše, co je třeba v duchovní praxi vykonat a stát se tím. (obr. 64 Madona Nového Věku).**

Vpouštím do sebe božskou energii Světla, spojuji se se svým vyšším Já.

Moje nižší Já a moje vyšší Já jsme jedno. Moje chtění se stává chtěním vyššího Já, Boha. Ptám se, co mám dělat? „**Jenom Jím být a radovat se!**“, přichází. „**Být v Lásce**“.

Pokud necítíme spokojenost sami se sebou, nejsme sami se sebou v Lásce a neprožíváme radost, nemůžeme postoupit do vyšších energetických vibrací.

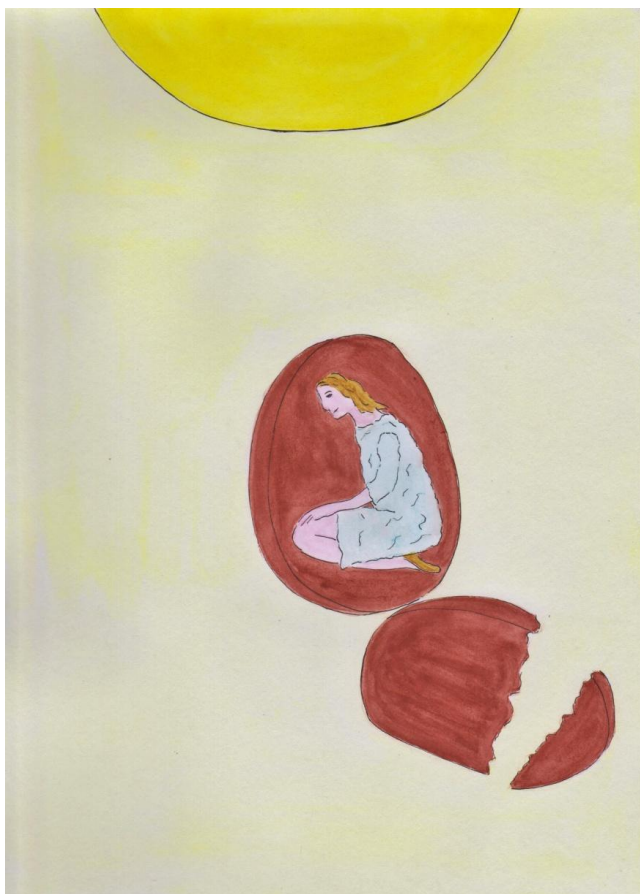
obr. 64 Madona Nového věku

Naplňuji se Světlem, naplňuji každou svou tělesnou buňku.

Andělé pročistují moji sedmou čakru a odstraňují okolo jejího okraje „plevel“. Vpustím do čakry Světlo ze srdeční čakry a vyletí zlatá koule, andělé si s ní pohazují jako s míčem. Vnímám Světlo uvnitř sebe, jsem světelná bytost, přišla jsem si v tomto životě zahrát zde na Zemi roli vzkříšení, pták Fénix vstal z popela. Miluji Boha – Otce, Matku Zemi a prosím za její ozdravení. Vidím, jak andělé sypou světelný prach na Zemi. Odpouštím si, padá ze mne „batoh“, který mne tížil, odpouštím druhým, jejich role jsou jejich role, jsem odvážná bytost, věřím si, věřím svému božskému vedení. Jsou velikonoce roku 2021.

Naplňuji se Světlem a posílám Světlo do všech minulých, zraňujících mne událostí.

*Jsem odvážná a láskyplná bytost. Vidím, jak praskla hnědá „krusta“, která obalovala moje tělo, jako skořápka vajíčka a vystoupilo moje vnitřní dítě, upravilo si trochu pomačkané bílé šaty. (obr. 65 **Krusta praská**) Andělští průvodci vzali moje dítě za ruce a proletěli se s ním. Dítě je nadšené, letí, užívá si Svobodu. Trojice přistála na vysoké hoře pokryté bílou pokrývkou, ta jejich přítomností roztála. Z vrcholu se dívali dolů na lidské hemžení, na božskou lidskou hru. (obr. 66 **Odlesk iluze**) Potom slétli dolů a posadili dítě za psací stůl. Dítě psalo, poté se zvedlo a vstoupilo do kroužku podobně bílých, shodně smýšlejících bytostí.*

obr. 65 Krusta prská

obr. 66 Odlesk iluze

Jsem v klidu, odvádím ze sebe všechny negativní energie a temné myšlenky do Světla Matky Země. *Vpouštím do sebe Světlo. Cítím Světlo ve svém těle, ve své hlavě. Jsem odvážná, láskyplná a soucitná bytost. Vidím, jak moji průvodci posadili moje vnitřní dítě na velkého slona a odjíždějí spolu. Posílám Světlo Matce Zemi, Nebeskému Otcí, jsem vděčná za každé dobré ráno, za všechno co jsem obdržela. Posílám Světlo svým průvodcům, vidím a cítím Světlo uvnitř sebe, jsem doma... „Jsi u cíle!“, sdělují průvodci.*

Věřím si.

Věřím si, věřím svému vnitřnímu božskému vedení. Jsem v bezpečí, věřím Tvůrci. Nacítuji se na Světlo. Tvořím vizi nové společnosti, ve které bych chtěla žít. Je to společnost beze strachu, manipulací a boje. Je to tvůrčí společnost, která žije v harmonii a rovnováze.

O myšlenkách.

Vše je jedna božská myšlenka. Myšlenky jsou v dualitě, stejně jako vše stvořené, rozdělené do možnosti dvojnásobného vnímání. Jsou myšlenky dobré i nedobré, světlé i temné. Stejnou myšlenku mohou vnímat dvě bytosti zcela odlišně. My jsme takové „přijímače“ a raději přijímáme myšlenky na které jsme naladěni. Jsou-li naší součástí ještě nezpracované temné energie, přitahujeme i takové myšlenky. Čím je bytost světlejší, tím přijímá světlejší myšlenky a čím přijímá světlejší myšlenky, myšlenky dobra, tím se prosvětluje její energie a bytost se stává harmonickou. Myšlenky mají velkou sílu. Vytvářet dobré a vznešené myšlenky a obrazy znamená přibližovat se k Tvůrci – Bohu, „být Bohu milý“.

Jsem v Libici nad Cidlinou.

V minulosti jsem meditovala na vrchu Oškobrň, nyní jsem na slavníkovském sídlišti. Usedám zde a ptám se co se to zde odehrávalo? Příběh o Libuši pokračuje:

Vidím ženu v bílém rouchu jede na koni směrem k hradišti. Vstoupí do kamenné místnosti a zde sedí tři starší muži, zřejmě stařešinové rodu a ona jim sděluje pro ně důležité zprávy, zřejmě se vrací z Oškobrňu, kde jí přišly informace. Muži předávají zprávu poslovi, který usedá na koně a odjíždí.

Dnes si uvědomuji svoji psychickou bolest z minulosti a prosím průvodce o pomoc, nechci se již zabývat minulostí.

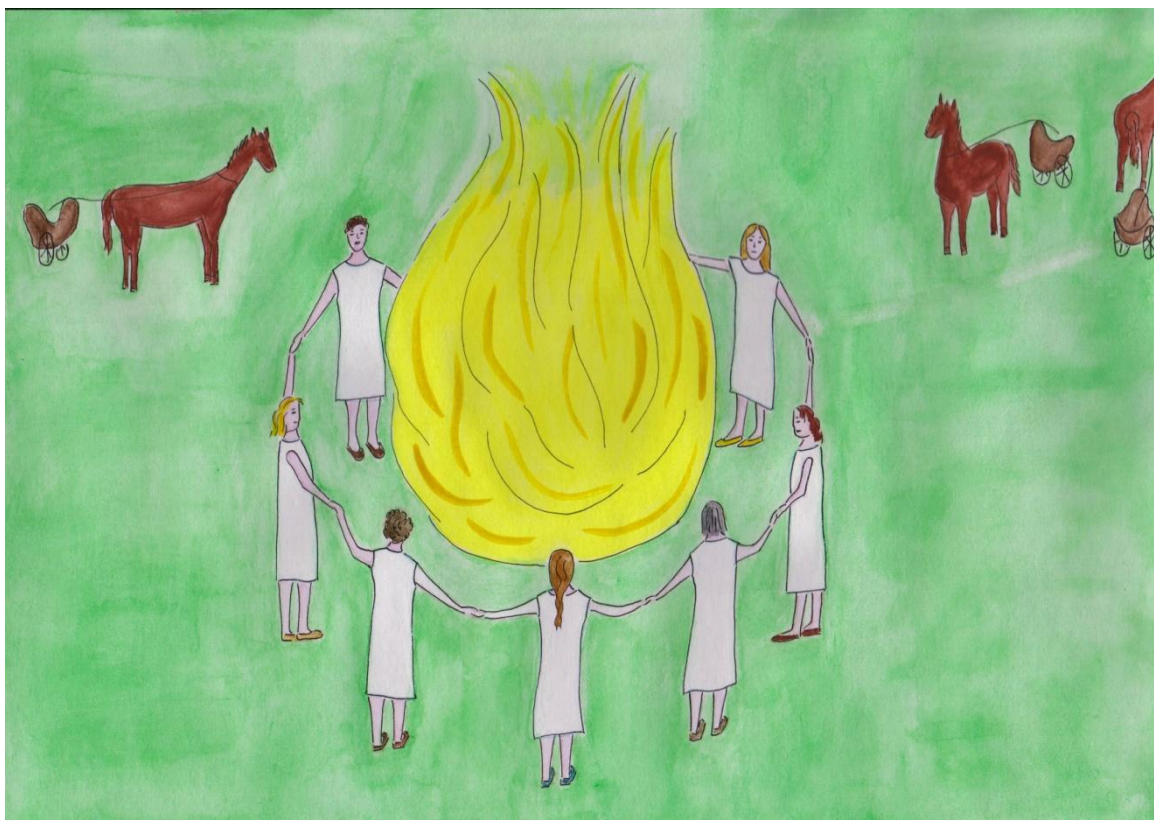
Andělé sdělují, že za to může moje hlava. Pracují tedy na mojí hlavě. Osekávají zlatými kladívky černou krustu jako spáleninu a ta odpadá, jako když se loupe ořech. Objeví se růžový mozek. Dále andělé přiloží k mozku trubičku a vypouští temnou energii. Potom přiloží k mozku zlatý trychtýř a vlijí do něho zlaté Světlo. Naplňuji Světlem celé tělo, spojuji se se svým světelným vyšším Já. Najednou vidím svoji postavu, jak uhání na povozu zapřaženého do koně a koně řídí jedním paprskem Světla, nejsou to již neharmonicky rozložené čtyři základní barvy. Kůň dorazí na louku, kde již stojí další povozy s koňmi. Postava se vítá s přítomnými „postavami“, mají na sobě bílé dlouhé košile, spojují se za ruce do kruhu. Prostřednictvím jejich světelné síly vzplane uprostřed kruhu vysoký plamen světla.

(obr. 67 Světelné společenství)

Vzpomenu na svůj prožitek u kamene „Dědek“. Zdá se, že se vracím k praktikám dávných společenství, která takto pracovala a žila v souladu s přírodou, podobně jako v Atlantidě v době „zlatého věku“, stále se to opakuje, generace lidí prochází touto zkušeností, je to cesta ke Světlu...

Zaměřuji se na vibraci, určité napětí uvnitř svého těla, které ruší můj klid. Způsobuje to některé z jemnohmotných těl?

Pátrám a nakonec dojdou k samotnému duchu, oživenému duší a prosvětluji ho. Můj nesmrtelný duch s energií duše je ten, který myslí. Mozek je jenom zprostředkovatel. Duch myslí i po opuštění těla. Prosvětluji svoje energetické tělo. Cítím, že můj duch patří Nebeskému Otci, je jeho oddělenou součástí, která prochází vývojem. Moje hmotné tělo patří Matce Zemi. Naše těla jsou nemocná, neboť je nemocná Matka Země. Lidské bytosti jsou zodpovědné za stav Země, za její ničení. Spojuji své duchovní tělo se svým vyšším Já, stále spočívajícím u Nebeského Otce i se svým hmotným tělem. Jsme jedno.

obr. 67 Světelné společenství

Znovuzrození.

Uvědomuji si a odevzdávám všechnu temnou energii, kterou jsem vytvořila, a kterou jsem převzala od druhých. Prosím o milost Boha – Otce! Nesnesu na sobě ty temné energie, prosím z celého srdce! Chvilku to trvá, vidím temno. Potom putuje temná mlha do Světla, za ním energie červená, zelená, modrá a žlutá. Cítím to jako žárovost, strachy, přílišnou odstředivost i sobeckou dostředivost. Již vidím své průvodce, jak odvádějí tyto energie do Světla. Světlo! Objeví se moje vnitřní dítě v náruči s čerstvě narozeným růžovým dítětem a podává mi to. Přitisknu ho k sobě v náruči. (obr. 68 Znovuzrození) Já, moje nově narozené dítě a moje vnitřní dítě putujeme k Nebeskému Otci do světelného kotouče, do Zdroje. Stojíme na jeho okraji a já vzhlížím k Otci: „Tak už jsem tady!“, sděluji s radostí. „Mám radost“, sděluje Otec. Prožívám současně dvě reality. Jedna realita je moje tělo ležící v posteli, je noc. Druhá realita je moje vědomí, které se nachází ve Zdroji a užívá si Světlo, prociťuji Světlo celým tělem. Vracím se do těla.

obr. 68 Znovuzrození

Již rozumím tomu, že všechny naše problémy a nemoci jsou způsobeny temnou energií v nás. Je to jednoduché. Pokud chceme dále růst a nastoupit cestu zpět ke Světlu, musíme se naučit s energiemi pracovat, očišťovat se a prosvětlovat. Jiná cesta k cíli nevede.

Jedu do Světla. (**obr. 69 Jedu do Světla**)

Odpouštím, přijímám vše stvořené, přijímám své minulé temné role, vše je božské divadlo. Vidím skupinu herců na jevišti, jak se uklánějí, hra končí.

Sjednociji nižší Já, vyšší Já a svoje hmotné tělo, naplňuji se Světlem, zářím, posílám Lásku všem, miluji.

Naše nejhlubší bolest není bolest z toho, co nám nedobrého udělali druzí, je to stesk po Světle – Lásce, z níž jsme vyšli. Je třeba tuto naši vnitřní sílu obnovit, cítit ji, cítit to bezpečí, věřit té síle. Mnohdy ji zahlédneme v soucitu druhých lidí, v krásné hudbě, v obrazech, které k nám promlouvají, v přírodě. Dokud si tuto sílu neuvědomíme, hledáme Lásku ve chvílkových iluzích, v příjemných věcech, v sexu, v jídle, krásných věcech. I to je Lásku, ale uspokojí nás na malou chvíli, poté opět hledáme další uspokojení, smysl života. Vznikají tak závislosti na něčem co pravou Láskou není a my se trápíme, pokud svou závislost ztratíme.

obr. 69 Jedu do Světa

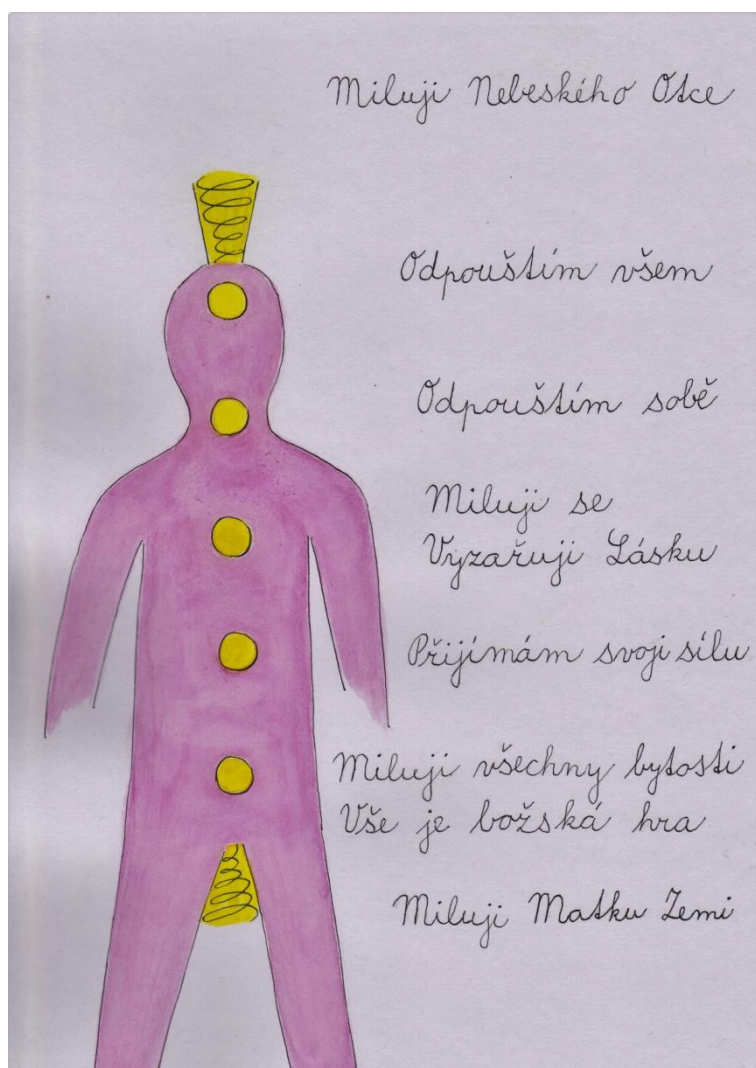
Hraji si se svou silou.

Vnořím se do solaru a probudím svoji sílu, přítulného tygra. Mazlíme se spolu. Posílám tygra do solaru, aby se podíval, zda je tam něco temného. Tygr obchází solar, ale temnou energii zde nevidím. Najednou tygr uchopí do zubů černou „tyčku“ a snaží se ji vytáhnout ven. Je to šíp. Vytažený šíp složí k nohám mých průvodců. Dávám pokyn tygroví, aby obešel ostatní čakry. On z nich postupně vyjme stejné šípy. Průvodci tu hromadu „klestí“ svážou a hodí do Světa.

Pátrám po příčině a znovu se objeví stejný magický obřad, jaký jsem již v meditaci prožila. Soudím, že to jsou indiáni, vidím bytosti v černých šatech. Černé šípy jsou mentální šípy, které zablokovaly v tomto minulém životě proud energie v mých čakrách. Tito šamani takto pracovali proti svým nepřátelům, kteří ohrožovali jejich území. Vidím muže, který jede na koni, najednou se pod vlivem magického útoku zřítí z koně. Je odvezen svými lidmi a uložen do postele. Z postele se mu sice podaří vstát, ale nemá ale již sílu, ani odvalu. Tyto mentální energie stále přetrvávají v energetickém těle. V současném životě jsem menší postavy a tělesnou silou jsem v dětství neoplývala. Teprve dnes to vidím jasně, proč jsem nechápala, že někdo sílu má.

Ještě si chvilku pohrávám s tygrem, ten se napije Světa, které do solaru vpustím. Potom se tygr schoulí a v solaru se uloží.

Prociťuji tato témata, vztahující se k jednotlivým čakrám: **(obr. 70 Téma pro čakry)**

obr. 70 Téma pro čakry

Dosud jsem hodně pracovala na svých stínech, nyní budu rozvíjet pozitivní vlastnosti.

Nacítuji soucitění. Je třeba zbavit se pocitů viny, aby se soucitění mohlo projevit. Nacítuji a najednou se objeví minulý život:

*Jsem v horách, vidím zasněžený horský kotol. Kráčí tudy muž a spolu s ním jde zvíře vypadající jako osel. Muž má na sobě barevný vzorovaný kabátec, napadá mne, že je to mongolský pastevec. Jde směrem ke klášteru vklíněnému do horského masívu. Stavba je červená, střecha je natřena zlatou barvou. Stává se mnichem toho kláštera. Jeho jméno je Bóvinda. Mniši se zde pohybují v tmavě šarlatových rouchách, v rukou nosí lesklé, kovové misky. V klášteře se dělají různé činnosti, je zde výuka, mniši vytvářejí mandaly. Úkolem a prací Bóvindy je přepisování svatých textů. Píše černým perem na velkou, širokou roli papíru, která se posunuje a stáčí. Jednou, když Bóvinda sedí před klášterem a vzhlíží k horám, pojme záměr vypravit se na horu. Dorazí na vrchol a usedne zde. Vstoupí do meditace a spojí se s pramenem Světla. Světlo tryská z jeho hlavy jako vodotrysk. **(obr. 71 Bóvinda)** Vesele běží zpět do kláštera sdělit bratrům mnichům ten prožitek. Žije dále v klášteře. Umírá zde na dřevěném mnišském lůžku pokrytém hrubou pytlovinou. Mniši vynesou jeho tělo do hor a zanechají ho zde Matce Zemi, žilvům slunce, deště a místním supům. Takto se zde pohřbívá. Sleduji, jak jeho duch letí z těla přímo ke Světlu.*

Obr. 71 Bóvinda

Za dva dny po této meditaci, kdy jsem objevila život Bóvindy, jsem na procházce v okolí Jíloviště. Jdeme podél potoka, potom se vyšplhám na kopec, usednu na skalnatou vyvýšeninu. Vzpomenu na Bóvindu a vidím stejné souvislosti v současném životě. Také jsem se věnovala ve své práci v tomto životě přepisování textů druhých lidí, ale nebyly do texty duchovní. Duchovním textům se věnuji až v posledních letech a to svým vlastním. V poslední době, pokud je to možné, rovněž sedávám na kopcích a spolu s mými duchovními průvodci otevíráme prameny Světla.

*Dnes se napojuji na Světlo stejně jako Bóvinda a nechám ho skrze sebe proudit. Potom jdu pozorností do hlavy, dnes se mi trochu točí. Vidím, jak andělé vynášejí z mojí hlavy velkou lesklou „kouli“, je šedo-modro-růžová, je to koule mojí iluze. Opuštění iluzí je žítí v Pravdě. **(obr.72 Koule iluze)***

Člověk může zrealizovat Boha v sobě, to ale neznamená, že má hotovo. Bůh projeví svoji existenci, je však třeba na tom dále pracovat, přirozeně se Jím stávat, být Jím v hmotném těle a být i v reálném světě a vnášet do něho Světlo. Posun ve vývoji a cesta zpět je **společná věc** všech bytostí.

Věřím si, věřím svému božskému vedení, jsem v pokoře k velikosti stvořeného a děkuji za dary hmotné i duchovní.

Chtění.

*Jdu do solaru a cítím potřeby svého chtění. Je to chtění nižšího Já, které sleduje potřeby a cíle. Vidím to jako černou, lesknoucí se „hroudu“, vypadající jako antracit. Mentálně to vysypu do andělského kbelíku a andělé odnášejí „hroudu“ do Světla. **(obr. 73 Chtění nižšího Já odchází)** Nižší já sleduje cíle a to vyvolává strachy z toho, že cílů nedosáhneme a to nás tíží v solaru. Vyšší Já jedná jinak, nesleduje cíle, ale naplňuje soucitně co je třeba.*

obr. 72 Koule iluze

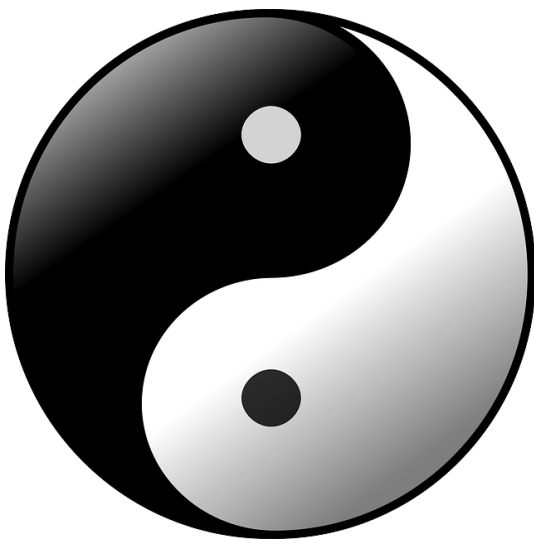

obr. 73 Chtění nižšího Já odchází

Ptám se, kdo je moje nižší Já?

Je to můj vtělený duch, který je energiemi. Tyto energie ovlivňují a řídí moje myšlení. Barvy energií jsou v dualitě pestré, podle charakteru bytosti. Čím je bytost prosvětlenější, tím je více v souladu se svým vyšším Já, které je stále součástí Boha – Tvůrce a jedná s Tvůrcem v souladu. Nižší Já se oddělilo od Tvůrce, aby mohlo prožívat duální svět a svými rozhodnutími a činy si vzbuzuje různé druhy energií, prožívá různé zkušenosti, vyladuje sama sebe. Po určitém čase nevědomého prožívání začne pátrat po své podstatě a probudí v sobě touhu po Světle, po svém původním domově, po Lásce, chce prožívat Dobro a Světlo, je to touha po harmonii a po návratu do Jednoty.

Naše životy jsou vyprávěním příběhů našich prožitků. Žijeme v duálním světě Světla a Tmy, Dobra a Zla. To symbolizuje znak JING-JANG. Není ale vše tmavé nebo světlé. Světlo obsahuje i Tmu a i v nejhlubší Tmě je něco Světla. (**obr. JING-JANG**)

Odevzdávám temnou síť, ve které je spoutaný můj srdeční sval.

Síť letí do Světla. Volnost. Soucítění.

Dům mojí duše.

Dnes mne zaujal můj sen. Měla jsem bílé vlasy a viděla jsem hromadu sutě ze zbořeného domu. Je to dům mojí duše, cosi se ve mně zbořilo.

*Vidím nový dům. Na rozdíl od mých minulých vizí například spálené dřevěné boudy je tento dům bílý, má červenou střechu, stojí na zelené louce, kolem domu jsou stromy, květiny a zvířata. Vstupuji do domu je čistý, prázdný, pouze uprostřed místnosti hoří plamen Světla. (**obr. 74 Nový dům mojí duše**)*

Vnitřní dítě do něho vstoupí a pramen jím prochází. Potom vyjde ven a vítá se s přicházejícími lidmi bílého společenství. Usednou okolo plamene Lásky, spojí své ruce a prožívají soundáležitost, jednotu, to je soucítění. Prosím o Světlo pro Matku Zemi a její děti. Země se obaluje plamenem Světla, hoří plamenem. Děkuji. Nejsem v tom sama.

Naplňuji se Světlem.

Stahuji ze sebe do středu Zdroje Světla Matky Země své negativní energie, vpouštím do sebe Světlo, spojuji se se svým vyšším Já. Jsem součástí Boha – Tvůrce, vycituji v sobě Světlo. Miluji se.

Obr. 74 Nový dům mojí duše

Medituji na strach ze smrti.

Vidím svůj hrudník jako kulatý otvor, v něm je černá tekutina, vypadá jako černý teplý asfalt. Je to můj strach ze smrti. Andělé vloží do otvoru trubičku a odčerpávají hutnou tekutinu do kbelíku. Naplněný kbelík vytáhnou pomocí provazu do Světla. Naplním hrudník Světlem. Miluji se. Andělé mi sdělují, že jsem před cílem.

Medituji na strach z lidí.

Vidím temný mrak, který zahluje moje tělo a letí do Světla. Tento mrak ochromuje moji nervovou síť. Nechám síť prosvětlit Světlem. Proto nemohu lépe cítit energie.

Medituji na strach z nedokonalosti.

Vidím v solaru černou, magickou kostku. Letí do Světla. Kde je původ temné energie, která je stále se mnou? „Je to smlouva s temnými silami“.

75 Strachy z temného Světa

V tomto životě se mi odráží život mága v Atlantidě a dalších inkarnací, kdy jsem používala magická praktika a mám uskutečnit svůj obrat na cestu zpět ke Světlu. Životy od Atlantidy mne provázely s touto energií, i když jsem již chtěla tvořit dobro, stále mne to spojení provázelo. Temná energie sice dodává iluzi síly, avšak člověk je současně odtahován od dobra k temnému a temné ho využívá prostřednictvím jeho strachu, hněvu, utrpení a různých nedobrych vlastností k nedobrym činům. Je to vše hra energií.

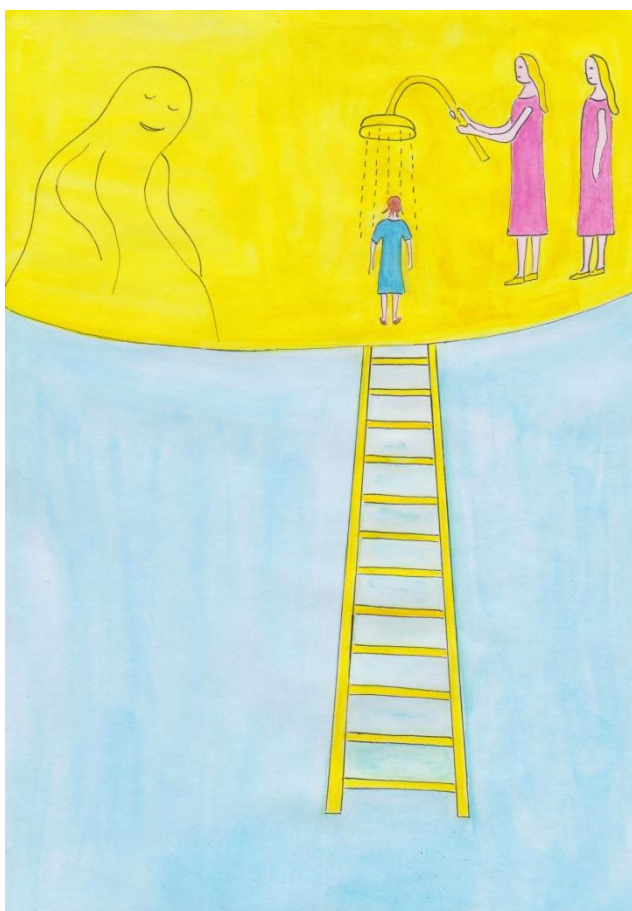
Prosím Otce o zacelení všech bolestí v mých minulých životech.

Kráčím po duchovním schodišti k Otci a nesu v rukách misku nevyplakaných slz. Otec předá moje Já andělům a ti ho „osprchují“ zlatým Světlem. (obr. 76 Světelná sprcha)

Jsem u Otce. Tisknu svoje vnitřní dítě k sobě a současně mne objímá moje vyšší Já. Moji průvodci nás zahálí do zeleného závoje klidu a já pozoruji, jak andělé radostně troubí, že se věc podařila. Moje nižší Já, moje vnitřní dítě a moje vyšší Já jsme Jedno. (obr. 77 Moje Já jsou Jedno)

obr. 75 Strachy z temného Světa

obr. 76 Světelná sprcha

obr. 77 *Moje Já jsou jedno*

Prohlížím si co je v mých čakrách.

V první čakře jsou zbytky vedení s temným světem, ve druhé čakře černé vajíčko, ve třetí se objeví purpurová látka a na ní je obrys bílého lva, podobného našemu státnímu znaku. Postupuji dále a vidím bílý závěs. Závěs mentálně odhrnu a čekám, co uvidím. Je to Světlo. Světlo v mojí hlavě, v mém těle. Uvědomuji si to Světlo. Dívám se na energie svých rodičů. Vidím jejich vyděšené vnitřní děti, podobně jako to bylo na počátku mého přerodu u mne. Posílám jim Světlo.

Jsem rozhodnuta pro Světlo.

Vyzařovat Světlo je jediná možnost jak změnit svět. Změnit svoje vlastní vyzařování. Čím více bude vyzařujících, tím rychlejší bude celospolečenská změna.

Dostala se mi do rukou kniha „Život v přeludu“, kterou napsal David Icke. Kniha popisuje to, co je v pozadí vlád, jak vlády rozhodují a tvoří, co tvoří vlivní a bohatí lidé tohoto světa, co tvoří jejich temná energie. Kniha se snaží odhalit pravdu, která není růžová. V závěru je však naděje, že rozšíření lidského vědomí a otevření lidských čaker je možné. Jen je třeba si to uvědomit a zrealizovat to. Je to cesta skutečného pokroku a růstu. To nám současné technologie nemohou dát, i když mnohými vynálezy můžeme být okouzleni. I když například Internet pomáhá rozšiřovat informace, což je dobré, vyzařování všech vysílačů tvoří energetickou síť, která lidskému organismu škodí. Budoucnost je v telepatii a technologiích jiného druhu. To odhalí až budoucnost, až se lidé vydají jinou cestou poznání. Současné technologie jsou iluzí o pokroku. Technologie vznikají v hlavách necitelných vědců

a dále jsou tu lidé, kteří touží po absolutní moci, vyvolávají umělé konflikty, usilují o ovládnutí lidí a snížení počtu lidí na zemi. Tyto myšlenky a chtění jsou podporovány nehmotnými bytostmi, takže lidé často ani netuší, komu slouží. Někteří mohou být s těmito silami spojeni vědomě. Je to neuvěřitelné a je to o tom, že o sobě a o světě víme jen velmi málo. Je třeba chtít vědět, neboť vývoj se nedá zdržet. Můžeme dlouho přešlapovat na místě ale síla, která nás tlačí, která je uvnitř nás, která k nám promlouvá hlasem našeho svědomí, má rovněž velký vliv. Dobro nakonec vždy zvítězí.

Nyní prožíváme dobu kovidovou. Co napsal David Icke již v době vydání výše zmíněné knihy v roce 2016: „**Pokud chcete zavést povinné vakcíny toxického svinstva, které ničí imunitní systém, potom vypustíte virus (nebo si ho vymyslíte) a prohlásíte, že podle zákona se musí všichni nechat očkovat, aby se ochránili proti viru a přežili.**“

Je neuvěřitelné, že tito lidé nechápou, že dříve nebo později se jejich rozhodnutí a činy musí dotknout i jich samotných, neboť škodím-li druhým, škodím sobě.

Také naše MUDr. Soňa Peková, světově uznávaná molekulární genetička tvrdí, že někdo vyrábí umělé laboratorní kmeny a vypouští je jako z jeskyně, a že je třeba tu jeskyni vypátrat a dovést k odpovědnosti ty, kteří za tím stojí.

Naplňuji se Světlem a zkoumám svoje energie. Již je více cítím, než v minulosti.

V tomto životě mne provázely energie z mých atlantských, egyptských, ale i mnišských a katolických inkarnací. I moji rodiče měli podobné energie. V mém životě se objevily zdravotní problémy v důsledku nerovnovážných energií typu zánětů (žárová energie ohně, rychlé kmitání, nervozita, zápal) a deprese (dostředivá energie stažení, strachu). Hrají v tom roli i prožitky z dětství, které to zrcadlí a buď člověk energie vyrovná, nebo nerovnováhu prohloubí. Všechno je možné.

Vpouštím do sebe Světlo a zahaluji se do zelené a modré barvy, abych vyrovnala energie a uvedla se do harmonie.

Miluji se. Bingo.

Miluji všechny svoje části. Miluji druhé. Milovat se znamená transformovat svoje temné části, svoje nemocné části. Tak je to jednoduché.

Učím se prožívat božský princip.

Učím se být spojená s božskou energií, se svým vyšším Já. Nechávám božskou energii v sobě vykonávat to, co je potřeba. Zaměřuji se na prožívání Boha, ne svého nižšího Já. Je třeba to praktikovat, stále si to uvědomovat, aby se změna stávala trvalou. Být v klidu a přijímat myšlenky od Tvůrce, ne z nižšího Já, neboť to nás zavádí, jsou to často naše domněnky, nebo zkušenosti druhých, ne naše.

Jdu do hlavy.

Něco mi v hlavě překáží. Je to takový černý klín. Prohlížím i čakry a pomocí vnitřního dítěte a mých průvodců vytahujeme černé klíny z čaker. Průvodci je sesbírají do kusu látky, sváží a vyhodí do Světla.

Napadá mne, že je možné materializovat a dematerializovat, a tak prosím o dematerializaci cystomů na štítné žláze.

Objevili se moji andělské průvodci se zlatými „pistolemi“ a cystoidy rozstříleli. Potom povrch uhladili.

Chceme-li změnu ve hmotě, je třeba udělat změnu nejprve na energetické úrovni, potom se projeví ve hmotě. Hmota je zhuštěná energie, není to nic jiného. Prvním impulzem k čemukoliv je myšlenka, ta vše řídí.

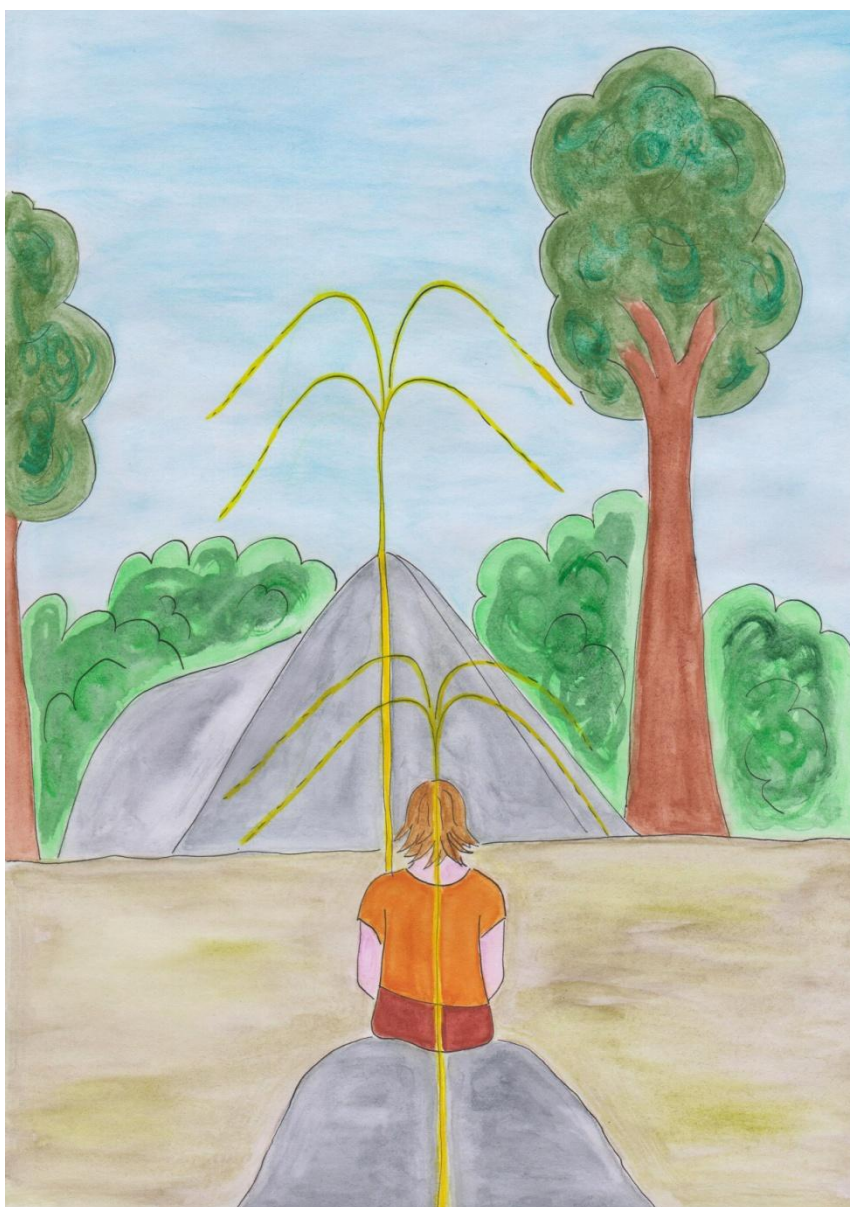
Jsem opět ve svém oblíbeném kostele v Hejnici.

Odevzdávám pochybnosti vztahující se k malé víře. Vidím holou náhorní plošinu, stojí zde jeden člověk a přicházejí k němu další.

Jdu poutní cestou z Hejnice směrem na Olivetskou horu.

Dnes ještě jednou odevzdávám všechny svoje pochybnosti vztahující se k méjí víře v Boha. Sype se ze mne něco jako černá sláma. Zpozorním a vidím, že to jsou písmenka všech mých načtených knih, které ztrácí svůj učební význam. Poznávám, že mnohé je úplně jinak než jak to společnost ve které žiji vnímá.

V jizerských kopcích oživuji pramen Světla. Prochází skrze objevený kámen, který má tvar pyramidy, oživuji svůj energetický systém. (obr. 78 Dva prameny Světla)

obr. 78 Dva prameny Světla

V Hejnici před kostelem jsme na oloze vyfotili toto: (**obr. 79 Halo efekt**)

obr. 79 Halo efekt

Přijímám vše stvořené, neboť vše je Bůh – Světlo, pouze je to dočasně rozdělené a projevené v dualitě.

Energie Světla je to co vše tvoří. Lidé se budou učit s touto energií pracovat, tak jako tomu bylo v době „zlatého věku“ Atlantidy. Již dnes jsou na Zemi lidé, kteří mohou materializovat a dematerializovat hmotné předměty, mohou léčit a měnit energie orgánů a těla, mohou se teleportovat, nebo telepaticky komunikovat. Tomu všemu se Atlanťané učili. Dnes to není běžné v povědomí lidí. Není to o magii či kouzlech. Je třeba přijmout jinou realitu světa než na jakou jsme zvyklí a jak jsme byli učeni na školách.

Nový věk je jednou z realit, je třeba jen do něho vstoupit.

Co způsobuje moje neharmonické cítění v těle?

„Je to nerovnováha mezi energetickým a hmotným tělem“.

Co s tím?

„Stále se ladit ke Světlu“.

Opouštím kritiku a odpory, strachy a hněvy, nejsem to já, moje podstata je Světlo. Jsem v souladu se svým vnitřním dítětem, miluji ho, jsem v jednotě s vyšším Já. To je sdělení ikon s ženami madonami a muži svěťci.

Dnes nechám na svých průvodcích, ať sami pracují na tom, co považují za dobré, budu se jen dívat. Pracují na mých čakrách. Začínají na třetí a vytahují z ní zauzlovaný provaz, dále na první a druhé jsou sponky, na čtvrté je „špunt“, na páté bílá koule, ze šesté vytahují pružinu a ze sedmé červenou kouli. Čakry jsou volné a září. Ztotožňuji se s vnitřním dítětem a vycituji světlo čaker.

Cítím se jako bych byla v temném pytli.

Moje postava je zahalena do temného pláště. Plášť odhazuje, dále i černou čepici a boty. Obléká se do zlatého pláště a postupuje o několik stupínek výše ke Světlu.

Ptám se: Co v současné době potřebuji?

„Odevzdanost a trpělivost“.

Jak Světlo udržím?

„Jenom na něj pomysli!“

Ráda bych se podívala do té části mého posledního minulého života, která proběhla v čase mezi životy, v duchovním světě bez těla.

*Opouštím tělo a „přilétám“ do Světla. Moje duše je traumatizovaná, neboť jsem zahynula za války při náletu. Po setkání se zemřelými dušemi svých blízkých mne andělé odvádějí na osprchování se Světlem. Je to jako sprchový kout. Dále probíhá něco jako terapeutická skupina, je zde kruh lidských duší a skupina je vedena anděly. Andělé se mne ptají, co bych v životě udělala jinak. Sdělují, že bych více milovala. Duše si zde hrají. Hrají hry s barevnými kostkami a skládají je do obrazců, nebo si házejí barevnými míči. Podobný míč jsem měla v dětství. Svého synka, který se mnou zemřel při náletu nemohu vidět, je mi sděleno, že musí dospět a že se s ním opět uvidím. Pomáhám ve „světelných lázních“. Je to stejné, jako když bývaly v Čechách sluneční lázně. Duše zde leží na lehátkách postavených do kruhu a jsou ozařovány Světlem. Připravuji se na podobnou práci ve hmotném světě, abych pomáhala ozařovat lidské bytosti. Probíhá zde něco podobného jako ve školách na Zemi. Duše se ale učí morálním zásadám, aby se prohloubilo jejich citění svědomí pro nové vtělení po zapomnění. Nachází se zde také jezero Světla, podobné moři na planetě, je zde možné se koupat ve Světle. Duše se mohou podívat na životy svých blízkých na Zemi, posílat jim láskyplné myšlenky. Duše se zde dívají jako vědmy do vody, je to taková modrá vodní polokoule jako studna, takto mohou nahlédnout do životů lidí. Duše, které sem přicházejí a jsou temnější, takovým duším je věnována větší péče v očistě jejich duchovních těl. Teprve očištěná duše může vstoupit do nového těla, proto se věří, že nový člověk je čistý. Jeho minulé činy a životy jsou však zaznamenány v jeho podvědomí a v novém vtělení má člověk příležitost svoje chybné chování a myšlení z minulosti napravit. Proto prochází událostmi, které k tomu nahrávají a záleží na něm, zda se mu to podaří nebo ne. Jde o uvědomění a nápravu činů ve hmotném světě. Před novým vtělením je duši přehrán film jejího budoucího života a je s ní probráno, co je důležité prožít. Nic z prožitého není špatně a není třeba se vinit z toho, co jsme nezvládli, neboť boží plán je dokonalý pro všechny bytosti a k nápravě se každá bytost dopracuje. Duše je nakonec vložena do takové „trubky“ a jako potrubní poštou vjede o těla dítěte v matčině těle. **(obr. 80 Potrubní pošta pro vtělení)** Čas, kdy se duše vtělí je v souladu s božím plánem a nastává přibližně od třetího měsíce těhotenství kdykoliv, já jsem se například v současném životě vtělila až při porodu.*

Ptám se na příčinu, proč mne bolí levé koleno.

Můj vjem se přesunul do hrudníku, vidím své vnitřní dítě, jak zvrací temnou tekutinu a vytahuje si z úst černé pásy. Vytahuje bolest. Potom vpustím do hrudníku Světlo.

Odstřihávám rodové kořeny. Svoboda!

Prosím o odstřížení spojení s jedním člověkem. Karmická šňůra je odstřižena, uvnitř je modrá barva, je to spojení modré krve. Najednou tomu rozumím. Jsem rodově spojena se šlechtickými rody, které mají původ u modrých bytostí, napadá mne, že to byli Anunnaki, kteří kdysi obývali naši planetu. Nějakým způsobem se podíleli na vládnutí, nebo byli s těmito rody spřízněni. Rody mají dodnes na sobě karmickou zátěž z činů, které neprospívaly obecnému blahu. Když si vrátím všechny svoje blízké v tomto životě, ať rodinné příslušníky nebo kamarády a známé, najednou vidím ty neblahé důsledky. Prosím o přestřížení rodového stromu. Spojení je přetřato a uvnitř je bílá barva magie. Svoboda!

*Najednou cítím obrovské uvolnění. Moje vnitřní dítě vyletí k průvodcům a radostně se s nimi objímá. Potom do mne vletí a já si ještě chvílku užívám tu volnost! (**obr. 81 Strom rodu**)*

obr. 80 Potrubní pošta pro vtělení

Čas se zrychluje, odstředivost působí.

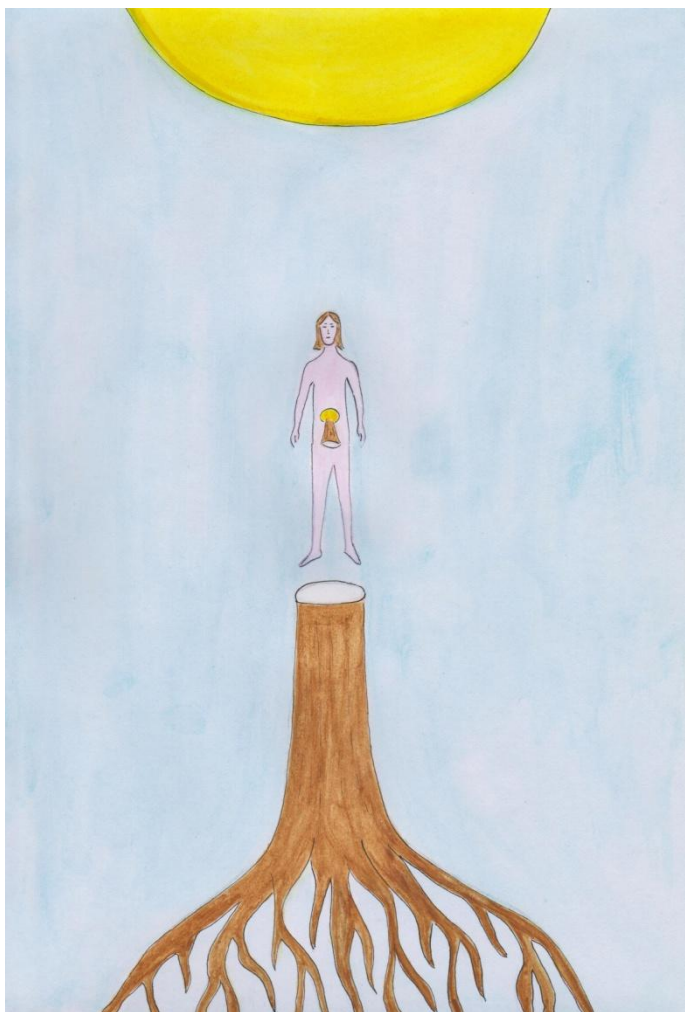
V meditaci mi jedna hodina uběhne jako chvilka. Zvýšením vibrací se zřejmě zrychluje čas. I planeta se mění. V letošním jaru všechny rostliny a stromy vyrostly více než kdy jindy v minulosti. Také jsou úžasně zelené! Mění se energie planety, způsobuje to síla odstředivosti.

Odpouštím do všech dob a časů.

Nacítuji se na odpuštění a to se rychle proměňuje v cítění Světla.

Prosím o odstranění temného.

Moji průvodci vysypou z mých čakr všechno temné z přední i zadní strany těla, potom tělo roztočí jako čamrdu a působením odstředivé síly odlétají poslední zbytky „sazí“.

obr. 81 Strom rodu

Pracujeme společně na mojí štítné žláze s léčitelkou.

Vidím ve žláze bílé kuličky a mihne se něco jako černý „netopýr“, ale je možné, že je to křídlo draka. Vlivem Světla mizí a já vidím, jak vleče za sebou jako na laně ty bílé kuličky. (obr. 82 Netopýr) Přichází mi, že mám nedostatečnou ochranu. Co mám dělat? „Buď ve Světle!“

Ptám se, proč přitahuji temné bytosti jak energetické, tak lidské.

Uvědomuji si, že si málo věřím a málo věřím Světlu. Proč si málo věřím? „Dlouhou dobu jsi byla v negativních emocích“. V tomto životě nebo v minulých? „V obojím“. Posílám do svých minulých emocionálních prožitků Světlo. Soudím, že si musím častěji uvědomovat Světlo uvnitř sebe, změnit v běžném životě svoje vnitřní prožívání.

Prosím o přetržení všech kontaktů s netopýry.

„Nebude to lehké“, sdělují mi průvodci a já sleduji, co dělají s mojí srdeční čakrou. Zakládají zde oheň a rozdmýchávají jeho sílu nástroji podobnými hasicím přístrojům, avšak místo vody zde stříká Světlo. Z ohně jde kouř a já vidím, jak vyletí a spálí se netopýří hnízdo. Z hnízda vedou černé „dráty“ do mojí krční čakry a do solaru.

Co je to za bytosti? Přichází mi, že to jsou energetické bytosti, jejich vědomí je zúžené, cíleně vykonávají práci pro temný svět, žijí se negativními energiemi a parazitují na lidech. Ptám se, proč mi trvalo tak dlouho to poznat? „Všechno má svůj čas“, přichází.

Vše co neprožíváme jako radost a soucítění vytváří energii, která není Láskou. To je třeba poznat.

Dále mi přichází, že je konec léčitelů, není možné pracovat s energií Lásky za peníze. **Otevírá se možnost, aby každý kdo má zájem mohl poznávat a měnit sám sebe. To je nejdůležitější poselství této doby.**

obr. 82 Netopýr

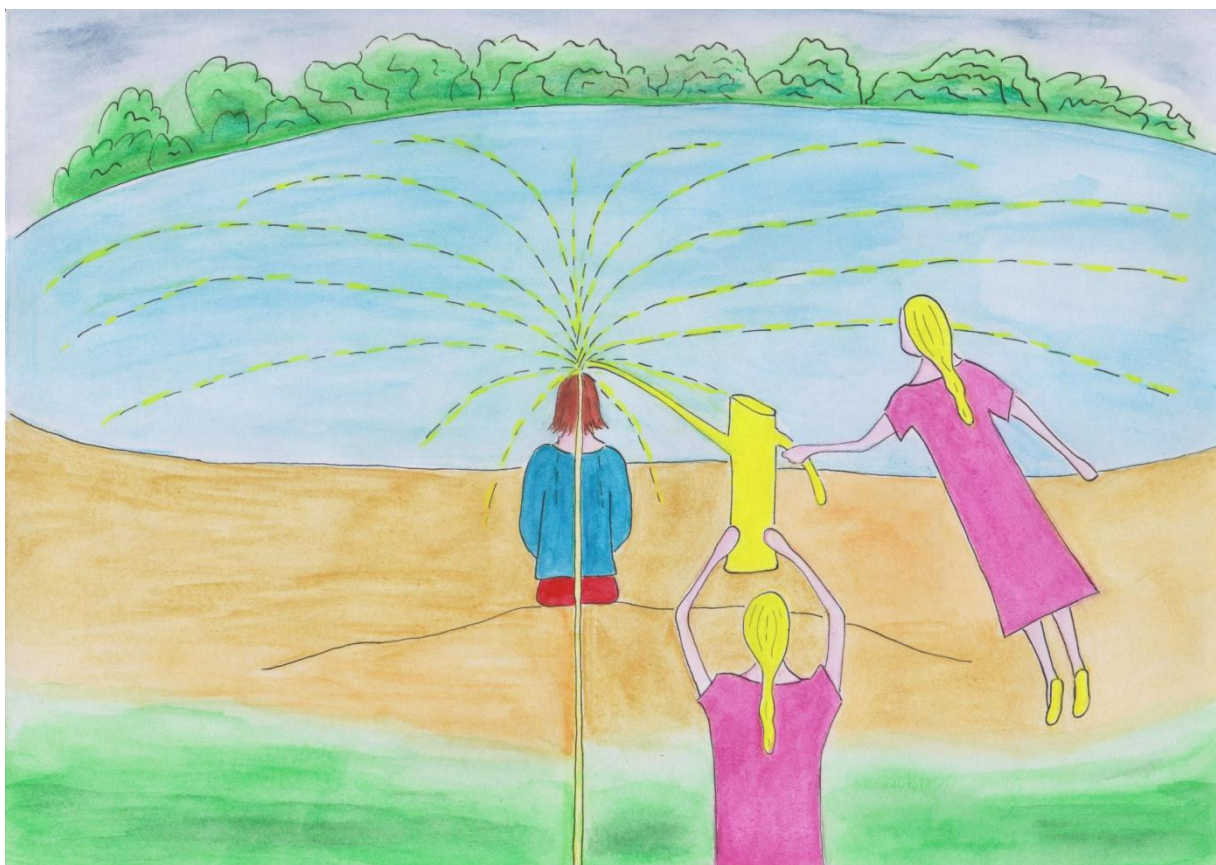
Dnes je krásně teplo a jsem u jezera obklopeného lesem. Lidé sem přichází, aby se opalovali a koupali.

*Spojuji se se Zdrojem a svými průvodci. Průvodci otevřeli a zesílili skrze mne pramen a ještě vzali hadice, z nichž tryská Světlo a prosvětlili celou oblast jezera. **(obr. 83 Zesílení Světla)***

Najednou chápu, co se ve mně odehrává.

Je to „soubor“ o vládu uvnitř mne mezi nižším Já – Egem (velkým Já) a vyšším Já (mojí božskou částí). *Prociťuji Světlo a dnes cítím, že jsem skutečně v teď, jakoby něco ve mně zemřelo a není třeba nic řešit. Vidím, jak průvodci odnáší na nosítkách do Světla moje mrtvé nižší Já, černou chlupatou zvířecí bytost, jejíž vlastností je obrana a útok, strach a hněv. **(obr. 84 Ego zemřelo)*** Po určitou dobu jsem stále měla na mysli, že musím něco vykonávat ku prospěchu druhých. Andělé mi před několika lety sdělili, že potřebuji klid. Teď to vidím jasně. Je třeba zvládnout nižší Já a zcela se oddat vyššímu Já, Světlu, Bohu, aby skrze nás proudil. Stačí jenom být a vyzářovat, dělat to, co je v řádu božího plánu, co cítíme uvnitř sebe jako prospěch pro sebe a pro druhé. Tím se vše čistí, my samotní, okolí, planeta. Jen tak je možné vstoupit do Nové doby. Vytvářím si představu toho, jakou planetu bych chtěla. Pokud by se mne někdo zeptal, jak by měla taková planeta vypadat, přichází mi tři základní věci.

Energie zdarma, to znamená využití volných energií, výroba jenom toho, co lidé skutečně spotřebují, snížení počtu lidí na planetě. Lidé by nepotřebovali peníze a pracovali by na tom, co je baví, poznávali by nové věci, život na jiných planetách, napomáhali by harmonickému bytí všech bytostí.

Obr. 83 Zesílení Světla

Miluji sebe.

Miluji Matku Zemi.

Miluji Boha – Otce.

Jestliže nemiluji sebe, nemohu milovat druhé.

Jestliže nemiluji Matku Zemi, nemohu jí prospívat.

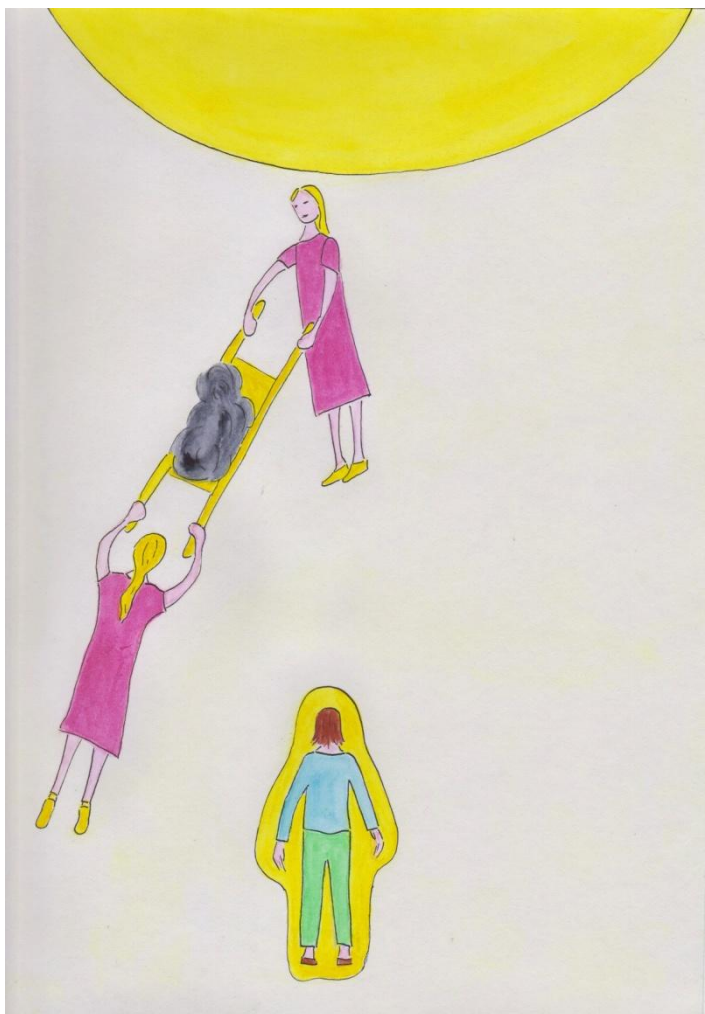
Jestliže nemiluji Boha – Otce, nemohu být v synchronicitě, v Lásce, v božím proudu.

Jdu do solaru a sleduji svoje pocity, solar je jako na vodě. Kde je příčina?

Vidím zde černý „hák“, podobný těm, které byly v mojí první čakře. Někdo je zde zaháknutý. Prosím o odpojení.

Proč mívám pocit, že se dusím.

Jsem v jednom z minulých životů a jsem na rýžovém poli. Zřejmě je to v Číně. Mám slaměný kulatý klobouček a šaty z režné látky, jednoduchého střihu, přepásané v pase. Nemohu určit, zda jsem žena či muž. Pravděpodobně žena Mía. Sázím rýži a jezdím s takovým kolečkem po poli. Najednou někam běžím, utíkám skrze vysoký rákos až do rašeliniště a tam se propadnu do hlubiny, chvíli se dusím a potom moje hlava zmizí v útrobách země. Vysunu se z těla a stojím v prostoru ozářeném Světlem. Cítím obrovskou svobodu, volně dýchám a vidím, jak ke mně přicházejí andělské bytosti.

obr. 84 Ego zemřelo

Jdu do první čakry.

Prohlížím první čakru a zkoumám, co je zde temného. Jsou zde moji průvodci a vytahují temně červenou kouli a ještě nějaký cár vypadající jako hadr. Ptám se co to je a přichází mi, že je to zhmotněná energie.

Světlo a Tma

Najednou se moje postava, moje vnitřní dítě ocitne na zasněžené cestě. Je bosé a kráčí směrem k bílému domku. Otevře dveře a vstoupí dovnitř. Sedí zde stařešina v bílém rouchu, má dlouhý bílý vous a v levé ruce dřevěnou berlu. Již jsem se s ním v meditacích setkala, ale dlouho jsme se neviděli. Sděluje mi, že mám věnovat pozornost svému svědomí. „Co je svědomí?“, ptám se. „Je to ručička vah mezi dobrem a zlem“. Sděluji, že bych se chtěla očistit a dobro a zlo dobře rozeznávat. Najednou se přede mnou objeví bílý, široký závěs a já ho nemohu odhrnout, marně hledám místo, kde by to bylo možné. Pochopím, že takto to nejde a rozpoutám v sobě Světlo. Závoj zmizí a já vidím bílého muže tak, že na okrajích jeho šatu je temná barva. (obr. 85 Bílá a černá) Trochu mne to překvapí, zda dobře vidím. Stařešina sděluje: „Temné je mojí součástí, ale neprožívám to, čím více se bude rozšiřovat tvoje vědomí, budeš toho součástí, ale to temné si musí každý vyčistit sám“. Náhle to chápu. Bůh je dobro i zlo, vše je jeho součástí. To věčné je dobro, to co je temné je v dočasném oddělení. Prožíváme-li Světlo, radost a soucit jsme v Lásce, prožíváme-li jiné emoce oddělujeme se od Světla a jsme nespokojení a nešťastní. Tak je to jednoduché. Děkuji stařešinovi. „Buď moudrá!“, loučí se se mnou.

obr. 85 Bílá a černá

Jdu do solaru.

Andělé mi vložili trubičku do solaru a vypouštějí z ní zelenou barvu, ta vytéká do sklenice. Pod zelenou je fialová, pod ní bílá, dále červená. Čtvrtá sklenice je naplněna a já se ptám, kdy to čištění skončí. „Je to nekonečná práce“, sdělují průvodci. **(obr. 86 Očištění solaru)**

Pátrám po příčině, kde se vzala černá barva v solaru. Objeví se obraz dinosaurů a draků. Jsou to moji předci. Já jsem menší drak, který kráčí spolu s větším dinosaurem a rozprávějí si spolu. Ptám se, co s tím mám dělat? „Jenom to přijmi“, přichází. Vpouštím si do hlavy Světlo, přivinu k sobě láskyplně svoje vnitřní dítě, aby vědělo, že je milováno.

Posílám svým myšlenkám Světlo.

Posílám myšlenkám a vzpomínkám, které ke mně přicházejí Světlo. Není třeba s něčím bojovat, nebo něco potlačovat. Stačí tomu poslat Lásku a vše se transformuje samo.

První čakra.

Prosím o vyčištění první čakry. Průvodci vytahují z čakry velkou černou kouli, naloží ji na nosítka a vyklopí do Světla. Tam vzplane a zmizí. „Co to je?“, ptám se. „Nenávist k životu“.

Co bych měla čistit?

„Udělej to najednou!“

Obr. 86 Očištění solaru

Miluji se.

Přivinu k sobě vnitřní dítě. Odevzdávám sebedestrukční program ve formě CD a posílám sebedestruktivní nepohodě Světlo. Sebedestrukce je to, že se duše necítí v těle spokojeně a pocity z těla vnímá jako utrpení. Je to nedostatek Světla, které ozdravuje tělo a duši. Léčení Světlem je nejúčinnější metoda, jak být se sebou v harmonii.

Co je to deprese? (**obr. 87 Deprese**)

Shazuji z ramenou „trakaře“, které jsem na sebe navalila, že něco musím vykonávat...

Nacítuji Pokoru vůči Stvořiteli. On chce, aby jeho děti byly šťastné. Jdeme-li proti jeho duchu, štěstí se nám ztrácí...

Dívám se do druhé čakry.

*Nejprve nic nevidím, po chvíli vykoukne ze světelného kotouče had. Průvodci jsou zde s prutem na jehož konci je provaz se smyčkou, do ní chytí hada a vynesou ho do Světla. (**obr. 88 Archetyp hada**) „Kdo to je?“, ptám se. „Je to archetyp“.*

Na čem bych měla pracovat?

„Na hlavě, na svém myšlení“.

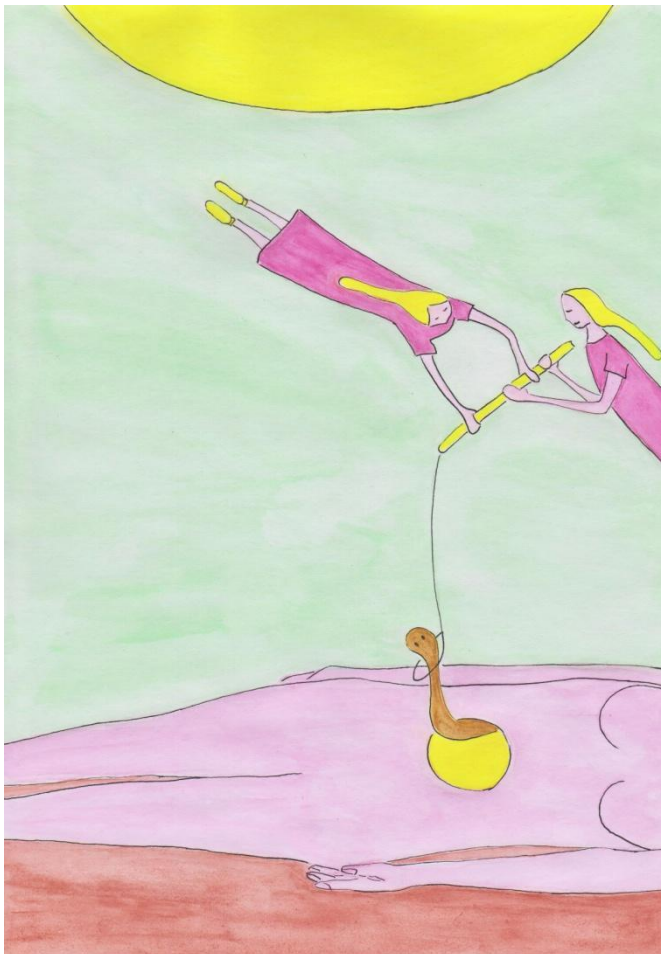
Nacítuji se na odpuštění. Co je odpuštění?

„Odpuštění je Lásky a Svoboda.“

Prosím o odpuštění Matku Zemi, Nebeského Otce, rodiče, partnery, posílám do minulosti Světlo, nacítuji se na odpuštění.

obr. 87 Deprese

obr. 88 Archetyp hada

Jsem na vulkanickém vrchu u Mariánských Lázní.

Dnes mi andělé sdělují, že proud Světla zesílí skrze mne. Proud je zpočátku slabý, potom zesiluje, až tryská nad mojí hlavou. Andělé ho usměrní jako „vrtulí“, chytí se za jeho paprsky a točí se jako na kolotoči, hrají si.

To, po čem duše touží, je Svoboda.

Svoboda nastává, když se spojím se svým vyšším Já a se Světlem – Bohem – Otcem. Tím se ruší dualita a ocitáme se v Jednotě. Očisťujeme tak svoje nižší Já, které cestou vývoje nabralo více či méně temné energie. Ta nás v určitou chvíli začne tížit a člověk zatouží po očistění, po Lásce – Světle – Svobodě.

Dívám se do šesté a sedmé čakry.

Jsou zde moji průvodci a vytahují ze šesté čakry filmový pás s obrázky. (obr. 89 Temný film) Jsou to temné představy vyvolávající strach. Odnáší film do Světla. Jdu ještě do sedmé čakry. Odtud andělé vytahují něco jako černý kapesník. Je to filtr, který brání většímu průniku Světla. Také letí do Světla. Prosím Boha o milost a objeví se Otec. „Miluješ Boha jako jediného Spasitele?“ „Ano, a chtěla bych cítit božskou Lásku“, odpovídám telepaticky. Otec vnoří svoji žlutou hůlku do mojí srdeční čakry. Proudí do mne Světlo skrze hůlku a skrze sedmou čakru, je to prudký potok. Děkuji.

obr. 89 Temný film

Prohlížím si prostor hlavy.

Vpouštím Světlo do hlavy přes sedmou čakru a dívám se, co se zde nachází. Vidím něco jako „mrtvého pavouka“. Andělé ho odnáší do Světla. Vždy jsem měla chvílky, kdy jsem cítila, jako by mne moje myšlení do něčeho nutilo a neprojevovala se zcela moje vůle. Prosvětluji hlavu.

Čistění najednou.

*Prosím o celkové čišění. Jeden z mých průvodců drží lopatu, druhý ze mne „oprašuje“ smetí oprášovačem z peří a smetí zametá na lopatu. **(obr. 90 Oprášení těla)***

obr. 90 Oprášení těla

Pracujeme na mně společně se Štěpánkou, která cítí energie.

Probudíme moje vnitřní dítě ze spánku v solaru. Vidím, že vyrostlo. Dítě obejmě můj hrudník, je to radost pro dítě i pro mne. Dítě postupně vytáhne z páté a sedmé čakry provazy na konci zakončené takovými „pavouky“. Provazy již nejsou černé, ale bílé. Poté společně se Štěpánkou vpustíme do mého těla skrze moji sedmou čakru Světlo. Štěpánka jáás, jaký je to silný proud.

Přemýšlím nad svým chybným myšlením.

*Přijde mi obraz dítěte ve skafandru, které plave pod vodou. Vidí jen zúžený obraz přes malé okénko pro oči. Naproti tomu se nad vodní hladinou objeví velký hnědý orel. Jeho peří se třpytí. Cítím jeho volnost a jeho široký rozhled. Je to dvojí možnost prožívání a vnímání. **(obr. 91 Dvojí vnímání)***

obr. 91 Dvojí vnímání

Prosím o harmonizaci těla.

Andělé napojí moje čakry zlatými hadicemi na Světlo. Najednou se okolo mne rozsvítí.

Jak se cítí moje vnitřní žena?

Vidím sedící ženu v prostém oděvu, nedívá se na mne. Cítím, že je ve stavu, že nic nechce. Přivinu ji k sobě a rozveselí se.

Jaký je můj vnitřní muž?

Objeví se muž v nablýskané uniformě. Je rozesmátý. Vezme za ruku vnitřní ženu a odcházejí do Světla. Ve vnitřních dětech vidím obraz své rodné matky a otce. Je to podobný archetyp.

Prosím o odpoutání všech karmických spojení.

Jsem v solaru a vidím bílé kořeny, které z něho vedou. Je to podobné jako elektrické kabely, které nás spojují s druhými lidmi, s nimiž jsme v komunikaci. Vidím, že kabely jsou přetřaty. Ještě prosím o odvedení strachu z ohrožení života a z osobního selhání. Andělé odvádějí černý mrak. Stále prohledávám solar a vidím v něm dva žluté, velké hřebíky. Soudím, že je to něco, co mne stále tlačí k řešení potřebného. Děkuji průvodcům a postesknou si, že je to se mnou těžké, přichází mi, že je to takový postup a je to v řádu dění.

O Smrti.

Smrt není nic jiného než přechod z hmotné reality do reality nehmotné. Úžasná kniha, která nás přivádí k tomu, jak anděl Smrti pracuje je od Jana van Helsinga „**Kdo se bojí Smrti?**“ Je to rozhovor se Smrtí prostřednictvím media. Co k této knize mohu předat svými slovy:

Anděl Smrti je vysoká světelná bytost a stejně jako andělé může být kdykoliv s kýmkoliv ve chvíli, kdy dostane impuls, že je pro duši čas odchodu z těla, nebo nastala chvíle pro vtělení. Tato bytost je mnoha částmi sama sebe a současně je bytostí jednou. Cítí, že její „okraje“ jsou znečištěny, ale její doménou je cítit Světlo a pracovat pro Světlo. Komunikuje jak s božským pramenem, tak s temnou stranou a skrze obojí roste. Pokud odpočívá, je sama v sobě, v hloubce svého bytí, v rovnováze. Je to anděl přeměny, pomáhá v transformaci energií při přechodech z těla a do těla a pomáhá proudění života v božském bytí. Pomáhá nám lidem lépe chápat co život vlastně je a pečuje o naše duše jako láskyplná matka, když přecházíme z jedné formy vnímání do druhé, tedy v přechodech z tělesné formy do netělesné, ze hmoty do duchovního světa. Tam, kde je prostor pro lidskou vůli, tam ale nezasahuje. Zdá se, že délka života je spíše předurčena, i když může dojít k určitým odchylkám. V daném životě jde hlavně o to, zda člověk naplní svůj úkol, který si před vtělením nabral. Životů je mnoho. Některá duše má úkol těžší, některá lehčí a pokud duše úkol nesplní, nebo ukončí svůj život předčasně, v následujícím životě pokračuje v tom, co ještě nezpracoval. Anděl smrti nepovažuje odchod z těla za něco tragického, tak jak to často vnímají lidé a pro své zemřelé často velmi truchlí a neuvědomují si, že umírajícím způsobují jejich odchod těžším, neboť je nechtějí na druhou stranu pustit, nebo je později stále přivolávají a oni se nemohou věnovat jiným činnostem. Zemřelí jsou smutní z toho, že se pozůstali trápí a že jim nemohou sdělit, že jsou v pořádku a nic tak hrozného se nestalo. Je to vše o naší neznalosti o tom, co smrt vlastně je a o přílišné připoutanosti k druhým. To co lidé považují za „Peklo“ jsou hlavně posmrtné projevy jejich svědomí, představy a vize, které je pronásledují jako důsledky jejich nedobrých činů za života.

Prosím o osvětlení hlavy.

Andělé jsou u mého těla a vkládají do mého mozku z každé strany trubičku a fouknou dovnitř Světlo. Já potom vzbuzuji duchovní plamen ve své srdeční čakře a spojuji ho se Světlem ve své hlavě.

Beru si zpět svoji sílu.

Dívám se do solaru. Jsou zde moji průvodci, dnes mají s sebou tyčku, kterou vsunou do solaru a měří hloubku hladiny Světla. Potom vhodí do solaru světelný granát a ten rozšíří hladinu Světla. Průvodci sledují hladinu z okraje solaru jako ze břehu.

Ještě setřesu ze sebe všechno temné, magické a rozšířím po celém těle světelný oheň planoucí ze srdeční čakry.

Pracuji na hlavě a psychice.

Z psychického těla odnášejí andělé temný „závoj“ a stahují z emocionálního těla závoj barev. Prosím o odvedení stresu a pocitu viny ze své nedokonalosti. Andělé vytahují z mého těla černou, velkou pružinu, která mne stahuje do stresu. Dále vylévají z mého těla pocitu viny, temnou tekutinu. Nakonec poklepají moji hlavu svými žlutými hůlkami a já pozoruji, jak se z mé hlavy sypou černé „saze“.

Prosím o Milost.

Zaměřuji se na negativní pocity v těle a zkoumám příčinu své temné energie, která ovlivňovala celý můj dosavadní život. Tuto energii vnímám, ale nemohu dojít k jejím kořenům. Tuto energii mi zrcadlí současná doba kovidová, kdy jsem pochopila, o co jde. Jak uvnitř tak i venku. Všichni jsme toho součástí a všichni kdo jsou zde na Zemi v této době do této doby patří. Je to ve mně něco démonického, jako by to mělo velké světelné oči. Souvisí to s mým krkem, kde mi byla odebrána schopnost hlasem vyjadřovat myšlenky, jde mi to lépe, když píšu. Také moc necítím energie. Prosím o Milost anděla Milosti a objeví se velká postava silného, moudrého starce s dlouhými bílými vlasy a vousy, drží v ruce lucernu a ta svítí. (obr. 92 Anděl Milosti) Andělé mne povzbuzují, abych rozpoutala v oblasti srdce plamen Lásky. Děkuji.

obr. 92 Anděl Milosti

Prohlížím svá energetická těla.

Psychické tělo je bílé, duchovní je světle zelené a emocionální má syté a divoké barvy. Prosím průvodce o pomoc. Již jsou zde. Nejprve vypumpovali moje emocionální tělo a potom do něho vpustili trubičkou Světlo. Stejně tak Svělem naplnili moje psychické a duchovní tělo.

Ptám se, zda jsou ještě další, éterická těla? Přichází mi, že ano, jsou spojena s vyššími čakrami, ale do nich nemohou průvodci zasahovat.

Ptám se, co jsou vlastně energetická těla? Psychické je myšlení a logika, emocionální jsou emoce, duchovní je morálka. Přes duchovní poznání můžeme měnit své myšlení a emoce.

Nacituji se na Světlo a na své průvodce. Děkuji za jejich práci. „Jsme tvojí součástí, pracujeme na sobě“, sdělují.

Zvědomuji si emoce a myšlenky.

Zvědomuji si a odevzdávám pomocí cranosakrální terapie, která pracuje s vnitřním dítětem svůj smutek za ty, kteří odešli z mého života a stále v srdeční čakře držím temnou „kouli“. Dále zde nalézám barevná „vajíčka“ svých iluzí. Ve třetí čakře objevuji strach ze života.

Ještě jdu do šesté čakry a nalézám zde „špulku“ s černou nití mých programů vytvořených ze strachů z lidí, že něco nevím, nebo udělám špatně a ze strachu o život.

Spojuji se se svým vyšším Já.

Spojuji se se svou božskou částí a vycituji ji. Vnímám rozdíl mezi vyšším a nižším Já. Nižší Já je jako divoká kočka, která si není vědoma svého božství. Přijímá myšlenky tak, jak k ní proudí. Vyšší Já je božské vědomí. Je třeba si ho zvědomit, aby se stalo naší součástí.

Ptám se: „Co mám dělat?“ „Jenom být“. Být ve vyšším vědomí. Opět mne napadá obraz svatých se svatozáří, je to jejich přijaté vyšší Já. Zlomová doba je možností žít s nižším Já, nebo žít ve vědomí vyššího Já. Žít ve vědomí svého vyššího Já znamená opouštět svoje vnitřní utrpení, tu divokou kočku plnou myšlenek a energií, nezrocené nižší Já. Nacituji se a ztotožňuji se s vyšším Já.

„Jsi v cíli!“, přichází“.

„Proč mi to nepřišlo dříve?“, ptám se.

„Abys to poznala!“

Dívám se do první čakry.

Je tam „koule“, taková velká moruše. Co je uvnitř? Objeví se malý hádek a putuje do Světla.

Co druhá čakra?

Tam vidím něco jako hnědé kaštiny. Co to je? „Jsou to tvoje temné představy o životě“.

Dívám se do šesté čakry.

Zde nic temného nevidím. Jsou zde knihy, filmy a bílá sova.

Jsem na dovolené na Třeboňsku.

*Jsem na **Kněžské skále** blízko vesničky Mirochov. Je to menší vyvýšenina složená z větších kamenů, nahoru vedou vytesané schůdky. Jen usednu a zavřu oči, vidím ve své hlavě přicházející ženu s dlouhými černými vlasy, opírá se o vysokou dřevěnou hůl. Ptá se, co si žádám. Sdělují mentálně, že bych chtěla stále prožívat Světlo. Ptá se, zda si myslím, že si to zasloužím. Odpovídám, že bych chtěla očistit svou minulost. „Buď se sebou v Lásce!“, sděluje kněžka a odchází.*

Jsem v **pyramidě** nedaleko hradu Choustník. V pyramidě chvílkami vnímám jinou energii, vidím na bílém pozadí okolo sedící ženy energii aury, bílé světlo asi 20 cm široké. Poprvé toto vidím tak jasně. Po skončení návštěvy jsem si uvědomila, že tam byla postava v bílé kápi, která držela v rukách zelenou ratolest a přinášela poselství vnitřního míru, bylo to moje nižší Já, které vstoupilo do klidu. (**obr. 93 Nižší Já v míru**)

Jsem **na hradu Choustník**. Počasí je deštivé. Cítím, že moji průvodci jsou stále se mnou a že hrad stojí na pyramidální hoře.

Jsem v **poutním kostele v Trhových Svinech**. Proud Světla zde pramení a vyletí z něho červené srdce, které uchopí do rukou moji průvodci a vloží mi ho do srdeční čakry. Proud zde tryská a velké červené srdce je v něm stále přítomné. Je to nejsilnější místo z těch, které jsem dosud navštívila.

obr. 93 Nižší Já v míru

Trochu mne bolí žaludek.

Dívám se do Solaru a odchází z něho černé závaží. Najednou jsem v oblasti mozku a vidím v něm něco jako starý stroj. Andělé stroj odnášejí do Světla. Stroj byl spojený se solarem takovou trubičkou a čerpal z něho energii. Spojuji se se Zdroji Světla a posílám solaru Světlo, je tam jeho široká hladina jako jezero.

Nechávám pracovat své duchovní průvodce.

Vytahuji z mého těla bílé provazy mých chybných přesvědčení. Nechávám se polít modrou a zelenou barvou, symboly odstředivosti a klidu. Prožívám uvnitř sebe Světlo, již tolik netoužím pátrat po svých temných stínech. Co člověk prožívá, to přitahuje.

„Proživej jen Světlo!“, sdělují průvodci a vpouštějí do mojí srdeční čakry paprsek Světla.

Napojuji se na Zdroje Světla.

Vizualizuji si modrou a zelenou barvu a mentálně se barvami „poliju“, objímám své vnitřní dítě, jsem spojena s vyšším Já a prociťuji červené srdce, které mi moji průvodci vložili do srdeční čakry. **(obr. 94 Madona srdce)**

„Jsi na konci své práce, udržuj ten stav, proživej radost!“, sdělují průvodci.

Děkuji svým průvodcům za jejich práci na mně, za obrazy, které mi posílali, děkuji Matce Zemi a Nebeskému Otci, děkuji Josefu Zezulkoví za jeho donesenou filozofii, děkuji všem andělským a jiným bytostem, které mi na mojí cestě pomáhaly, bez nich bych to nezvládla. (2. 9. 2021)

obr. 94 Madona srdce

Žijeme v duálním světě Světla i Tmy. Rozšiřováním vědomí se člověk může i „umazat“ něčím tmavým. Důležité je prosvětlovat a neprožívat to, prožívat Světlo.

Přiladuji se ke své páté čakře a problémům v ní.

Najednou vidím ukřižovaného muže, který má zatlučený hřeb do krku. Nemůže mluvit. I mně dělá mluvení problém. Posílám do této inkarnace Světlo a propaluju Světlem svého srdce hřeb. Vidím, jak je moje štítná žláza posypána zlatým prachem.

Rozdmýchávám Světlo ve svých čakrách, probouzím božský oheň. Beru si zpět svoji sílu a svoje sebevědomí. Jsem světelná planoucí bytost.

Opouštím loď Minulost.

*Vystupuji z lodi „Minulost“, moji průvodci mne vezmou za ruce a letíme vstříc světelnému kotouči. Proletíme se uvnitř a já sleduji svoji postavu, kterou andělé posadí do „zlaté“ židle. Je zde přítomný Otec a zlatou hůlkou ošetří moji postavu. Ptám se mentálně, co mám dále dělat? „**Bud' se sebou v Lásce a kudy chodíš, tudy vyzaňuj!**“ Poté opouštíme svět andělů a Světla a moje postava se objeví na nové lodi s velkými bílými plachtami. Loď pluje po klidné vodní hladině. Moji andělské duchovní průvodci stojí na špicích lodí a sledují, kam loď směřuje, na zádi, u kormidla sedí v bílé kápi moje nižší Já a kormidluje loď. Moje postava si prohlíží loď, její podpalubí, odkud může přes skleněná okna pozorovat život pod vodní hladinou. Podobně může pozorovat z paluby létající ptáky a vychutnávat si svobodu, užívat dotek vanoucího větru. (**obr. 95 Nová loď mne veze**)*

Obr. 95 Nová loď mne veze

Ptám se, proč se od dětství dusím.

Vidím muže, kterého nesou na nosítkách do pyramidy. Je v bezvědomí. Pyramida je z kamenných, stupňovitých pruhů. Je nižší než jsou egyptské pyramidy, není ani jihoamerická, je mongolská. Muž na nosítkách má temně černé vlasy, delší, dozadu stažené, na uších bílé, kulaté ozdoby. Horní část těla je nahá. Je položen do středu pyramidy. Vidím, jak vrcholem pyramidy proniká Světlo. Muž se po chvíli

zvedne, posadí a já sleduji, jak je mu špatně, celý se třese, jako by byl v transu. Náhle z úst vyplivne něco jako červené vajíčko. Vidím u něho temný, pohybující se stín. Stín vstoupí do světelného kuželu a zmizí. Muž vyjde z pyramidy a cítí volnost. (obr. 96 Mongolský šaman)

obr. 96 Mongolský šaman

Prožívám Světlo.

Je to jednoduché, buď prožíváme Světlo, nebo Tmu. To je vše.

Vracím se ke své srdeční čakře a prosím o vyčištění, už nemohu snést energie v ní.

Letí červená koule vášně, černá koule bolesti, která se po vyjmutí blýská barevnými iluzemi, dále modrá koule odstředivosti, která zešedne pocitu viny a nakonec bílá koule, touhy ega projevovat svoje představy. Dále jdu do solaru. Vidím tam trochu zelené – strach, ale ta energie proudí od solaru do hlavy a zpět a tvoří takovou bílou mlhu.

Vše je v neustále proměně a nic není navždy. Je třeba přijmout tu stálou existenci změny, rozkladu a vzniku něčeho nového. Naučit se toto přijímat a plout v tom je součástí vytváření vnitřního klidu. Nepřijetím vzniká chaos a nespokojenost.

Jdu do hlavy.

Jsou zde moji průvodci a vytahují z mé hlavy „filmový pás“, jsou to moje vzpomínky, které si někdy přehrávám.

*Dále vytahují z hlavy bílý, popsaný kus papíru, je to zřejmě nějaká smlouva, dále vytahují žlutou hůlku. Ptám, s čím tyto věci souvisejí? Vidím červené úzké nohy, připomínající nohy vysokého ptáka, dále vidím černý plášť a hlavu s dlouhým, černým zobákem. Napadá mne jméno Ptah. (**obr. 97 Ptah**) Vzpomenu na svou egyptskou inkarnaci. Tyto bytosti stály za faraony, za jejich mocí a za jejich rodinami. Jsou to ti, kteří jim dávali vědění, avšak za to vyžadovali poslušnost a úctu. Smlouva i s hůlkou letí do kotouče Světla. Ptám se na bytost s červenýma nohama. Andělé mi sdělují, že bytost nemohou odvést do Světla, ale odvádějí ji do jiné dimenze, kam patří. Tyto bytosti jsou stále na Zemi a stále zde působí na ty, kteří s nimi ladí. Je třeba se od těchto bytostí odpoutat, očistit a vyzařovat Světlo. Osvobodit se od klanění a uctívání kohokoliv, ať je to člověk, nebo bytost ne-lidská. Je to osvobození se od autorit. Bytosti Světla uctívání nepraktikují, ani ho nevyžadují.*

obr. 97 Ptah

Jsem v lese a pozoruji srnku.

Srnka stojí a dívá se na mne. Napojuji se na Zdroj a posílám jí Světlo. Srnka nehybně stojí a stále mne vnímá. Najednou se moje vidění rozostřilo, jako by se prosvětlo okolí a vše bylo méně hmotné.

Připomnělo mi to dobu, kdy jsem přijímala Světlo přes osobu či foto T. Pfeiffera, při jeho působení jako media J. Zezulky. Také jsem takové rozostření vnímala. Tehdy jsem byla přijímač, dnes jsem i vysílač.

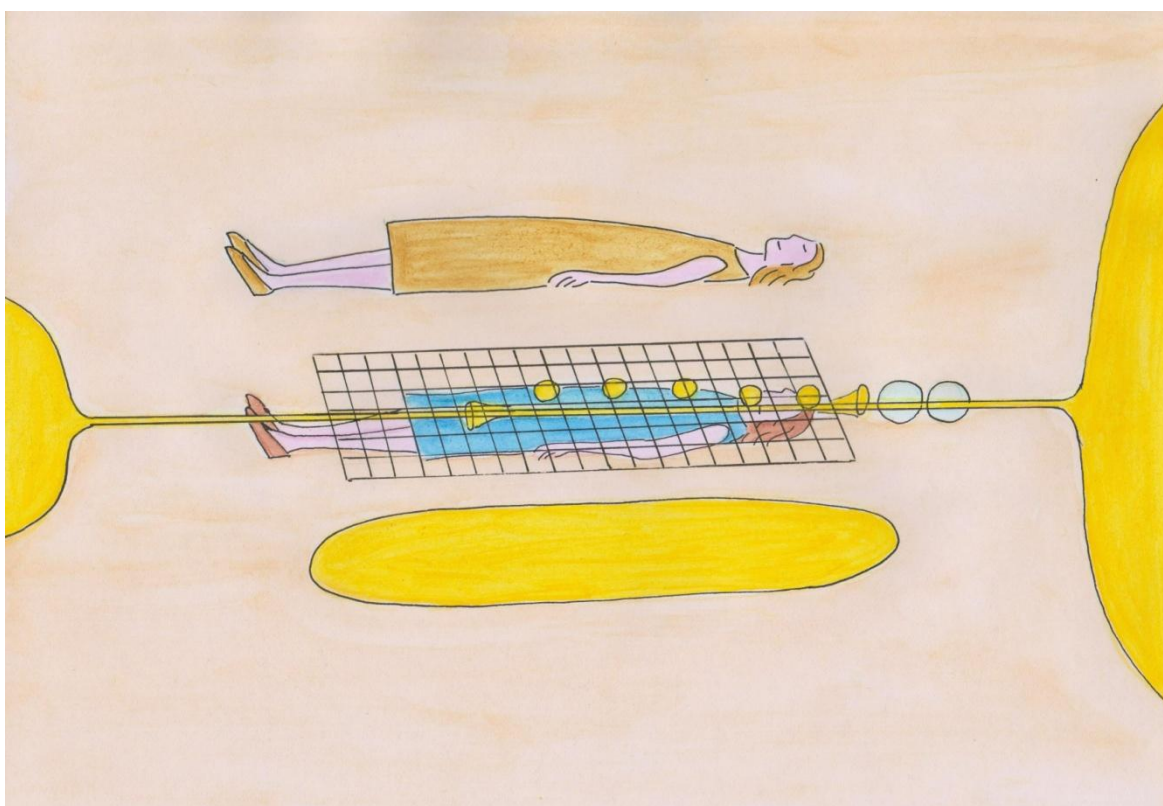
Prosím nebeské chirurgy o pomoc s cystoidy na štítné žláze.

Vidím něco jako operační sál a dvě bytosti v bílých kombinézách, pracují na mém duchovním těle.

Moji průvodci se mne ptají, zda tomu věřím, že se to může napravit. Věřím tomu, ale soudím, že musí nastat průchod pro uskutečnění ve hmotě.

Sjednociji svoje duchovní tělo, svoje vnitřní dítě se svým tělem a nechám ho zaplnit celé hmotné tělo.

Dále se sjednocuji se svým vyšším Já, žlutou světelnou koulí. Dnes vidím ve svém hmotném těle takovou mřížku, matrici, která nese informace o mém těle, o tom, jak má tělo vypadat a jak je poškozené. Prociťuji spojení s těly a najednou vidím nad svou hlavou kromě sedmé čakry ještě dvě další, jemnohmotné bubliny, které se blýskají jako mýdlové bubliny. Jsou to dvě další čakry. Vpouštím ještě do čakrového systému Světlo nejprve první čakrou ze Zdroje Matky Země, potom ze Zdroje Nebeského Otce skrze sedmou čakru. Čakry září a mně „škrundá“ v žaludku, což se mi při napojování na Světlo stává. Děkuji všem nebeským bytostem. (**obr. 98 Sjednucování se**)

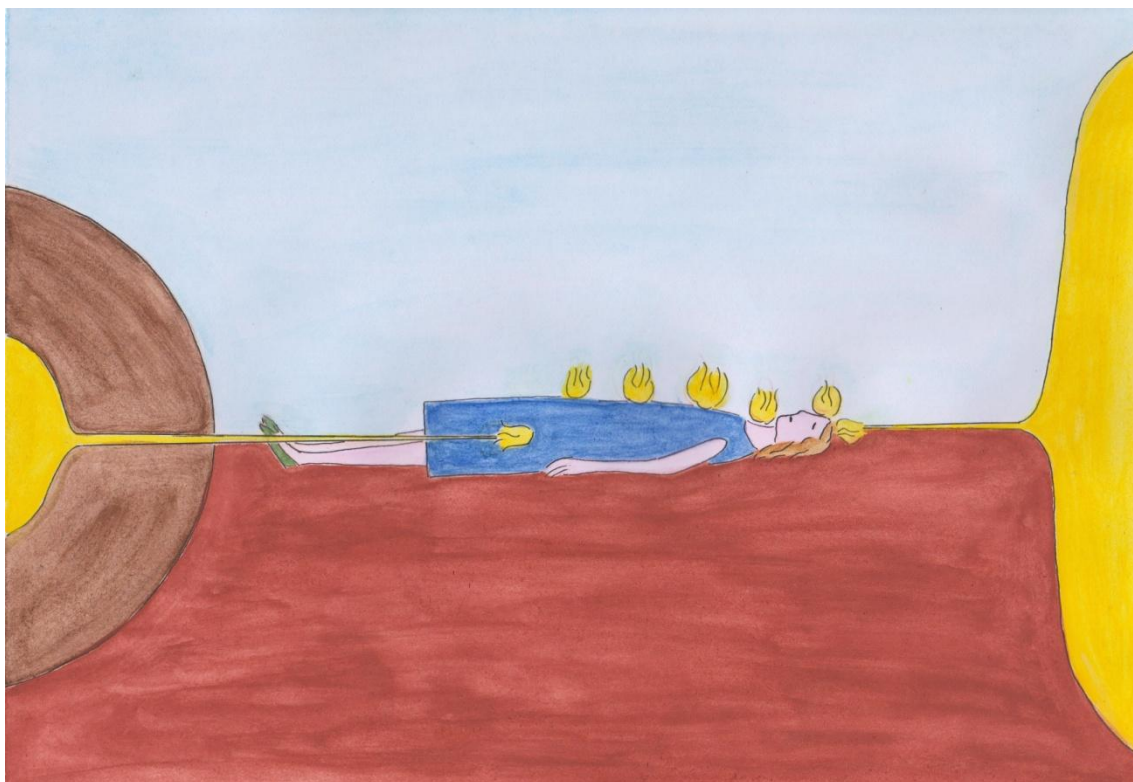
obr. 98 Sjednucování se

Rozpoutávám plamen Lásky ve svém srdci a probouzím plamen ve všech čakrách. (**obr. 99 Čakry hoří**) Plamen spaluje vše co mne v čakrách tíží. Přináší to volnost, svobodu, prožitek božské Síly a Lásky, ta rozpouští vše temné.

Probouzím oheň v srdeční čakře a pátrám, co v ní kromě Světla.

Je to smutek z odpojení od Zdroje Světla, za tím je strach, za strachem bolest, za bolestí nenávisť.

Nenávisť je prvotní hřích, Kain zabil Ábela, je to zabití vlastního Světla. (**obr. 100 Kain zabil Ábela**) Je to součástí vývojového procesu, kdy je duše v oddělení od Světla a zažívá oddělené Já, které si není vědomo své podstaty.

obr. 99 Čakry hoří

Obr. 100 Kain zabil Ábela

Probouzím plamen Světla ve třetí čakře.

Třetí čakra je zdroj naší Síly. Naše strachy omezují její zář a naše přirozené sebe-vědomí. Zdánlivé sebevědomí nebo povýšenost z nižšího Já nemá svoji pravou sílu a je slabé.

Rozpoutávám plamen Lásky v čakrách.

Probouzím plamen v čakrách, celé moje tělo je v plameni Světla. Moji průvodci se radují a andělé na mne sypou světelný prach. (obr. 101 Plamen Lásky)

Vysílám Světlo svým přátelům a dívám se do duchovního společenství. I zde se pohybují temné stíny bytostí, které chtějí zvrátit touhu lidí po Světle. Tyto bytosti to zkoušejí, nechtějí se svého vlivu jen tak vzdát. Světlo Tmu transformuje, a když je silné, temné bytosti nemohou uspět. Vyzařování Světla je přirozenou ochranou.

Napadne mne podívat se ještě do svého bytu, zda je čistý, a co vidím! Pod mojí postelí schoulenou, placatou, jako gumovou bytost. Průvodci ji nabírají do svého černého pytle na duše a všichni míří do Světla. Děkuji průvodcům za jejich obrovskou pomoc. „Děláme to rádi!“, sdělují.

Obr. 101 plamen Lásky

Prosvětluji čakry plamenem Světla.

Prosvětluji strachy, bolesti, pocity viny a manipulace. Odpouštím si, odpouštím druhým. Miluji Matku Zemi, propojuji se s ní plamenem Lásky v první čakře, miluji Nebeského Otce, propojuji s Ním plamen Lásky skrze sedmou čakru. Miluji sebe, miluji druhé lidi. Najednou vidím Světlo uvnitř sebe jako světelnou „kaluž“, vidím toto Světlo i uvnitř druhých lidí, jen je zakryté hnědou krustou. Prociťuji Světlo uvnitř sebe. Jsem světelná bytost!

Odpouštím.

*Odpouštím a prociťuji to. Odpuštění je Lásky, stejně jako soucítění. Spadnou ze mne svazující obruče. Otevřou se dveře a vejde Světlo. (**obr. 102 Odpuštění**)*

obr. 102 Odpuštění

Jaký je rozdíl mezi naciťováním a soucítěním.

Není dobré se naciťovat na druhé lidi, ani na jiné tvory, ani na stromy, jak se o tom často píše. Můžeme se ptát na jejich život a tak uvidět jak žijí, mohou k nám přicházet odpovědi na otázky o nich, o tom jací jsou a jaký je jejich život. V případě naciťování se jim otevíráme a přebíráme jejich energie a ty nejsou vždy světlé a láskyplné. Naciťovat se je pro nás prospěšné na Zdroje Světla a andělské bytosti. Je tomu tak proto, neboť dokud nemáme svůj vlastní silný Zdroj Světla, stávají se energie druhých naší součástí a to může probíhat i nevědomě ve chvílích, kdy se cítíme s druhými citově spojeni, mohou zde hrát roli vazby z minulých životů a naše pocity viny, jako bychom nesli za druhé odpovědnost. Odpovědnost neseme jen sami za sebe. Toto je důležité si uvědomit. Neznamená to, že se budeme stávat necitelnými, ale jediné co může nám i druhým pomoci je vysílání Světla, což je Lásky, soucítění a odpuštění jak sobě tak i druhým. Můžeme poprosit Boha-Tvůrce - Světlo o ochranu a očištění.

Prosím o odpojení od všech karmických vazeb a rodin z mého současného života.

Černé, karmické kořeny jsou přeřaty. Je zde všechno, krev, slzy, modrá krev. Moje vnitřní dítě nesou andělské průvodci do Světla. Dračí bytost se snaží z dolních pater ještě vnitřní dítě táhnout zpět, avšak v její tlamě zůstanou jen stáhnuté kalhoty z jejího těla. Andělé usadí vnitřní dítě mezi sebe na okraj světelného kotouče a společně pozorují, co se na Zemi odehrává. (obr. 103 Odpojení se)

obr. 103 Odpojení se

Odpouštím a prociťuji to.

Prociťuji a vidím jeptišku z jednoho mého minulého života, která dosáhla Světla. Jsem s ní, navracím se do prožitku, kterého jsem již dosáhla.

Osvobozuji své nižší Já.

Odevzdávám svoji „neurózu“. Vidím hnědou jakoby „medvědí kůži“, která putuje do Světla. Je to kůže podobná tomu, když jsem odváděla ego. Neuróza je citová a emocionální nemoc ega, to je buď vystrašené a v depresi, nebo je rozzlobené a v hněvu, potom je hysterické, ego je také často v iluzi, je odpojeno od Pravdy a žije vlastní přesvědčení a představy.

*Jak vypadá nyní moje nižší Já? Je to nahá, schoulená postavička, skončila hra ega. Vezmu mentálně nižší Já do náručí a zahalím ho do zlatého pláště Světla a přivinu ho k sobě. To co vidím je projekce nižšího Já. Jinak to není možné v trojrozměrném světě přiblížit. Miluji ho, miluji se. Po chvíli nižší Já začne růst. Je z něho silný muž. Muž uchopí moje tělo do náruče a kráčí směrem do Světla. (**obr. 104 Probuzení nižšího Já**) Překročí okraj žlutého kotouče a moje tělo spočine v objetí s mužem – nižším Já ve Světle. Vyciťuji tu zlatou energii. „Jen vyzařuj!“, přichází.*

obr. 103 Probuzení nižšího Já

Rozpoutávám v sobě Světlo, vracím se ke své Podstatě.

Rozpoutávám plameny Světla v čakrách a procituji Světlo. Spojuji 3., 4. a 5. čakru. Vysílám Světlo a prosím, ať se vše děje v souladu s Tvůrcem. Pokud to nebude zrovna podle mých představ i tak to má význam, neboť temné musí být nejprve projevono, aby mohlo být prosvětleno.

Ptám se na temnou stranu stvoření.

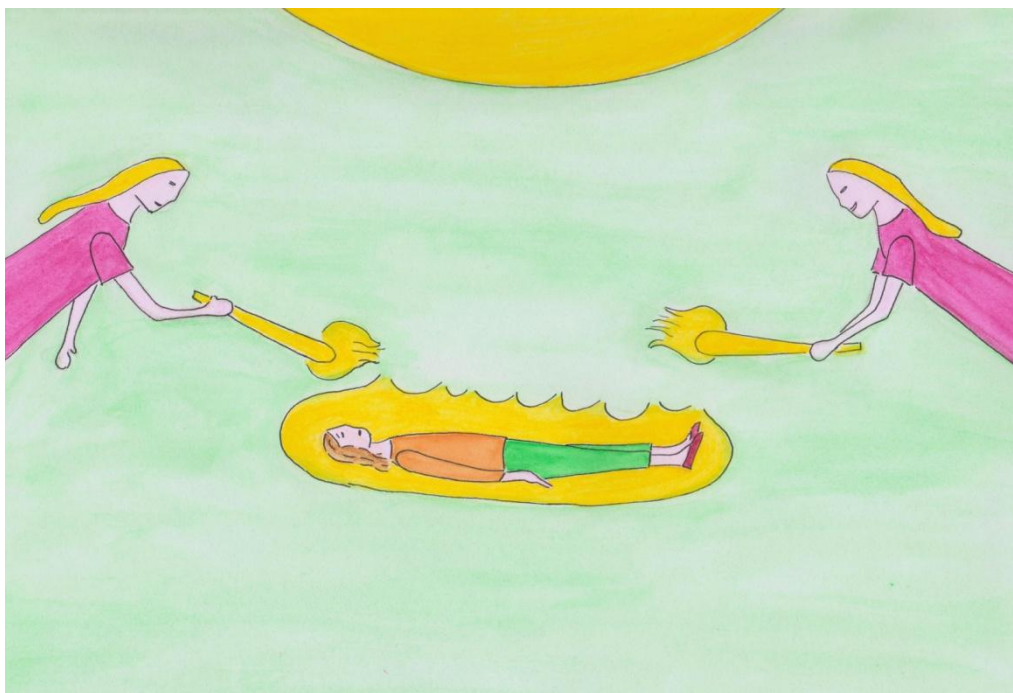
Temní andělé a ten nejvyšší z nich jsou v podstatě služebníky Světla, neboť udržují chod duality a naplňují božskou spravedlnost. Je to jako v pohádkách – andělé a draci. Temné energetické bytosti jsou dílem temné antihmoty, tyto bytosti nemají duše, nemají vývoj, jsou to shluky inteligentní temné energie, které se nám mohou zobrazovat tak, jak oni chtějí, abychom je viděli. Jsou to temné bytosti, ale mohou se maskovat jako „zlaté“, například temní draci. S lidskými bytostmi je pojí smlouvy, které s nimi lidé uzavírají. Oni jim za to předávají znalosti a udržují je ve stavu, kdy se cítí povýšení nad ostatními lidmi. Mohou lidem předávat nějaké dosud běžně nepoužívané dovednosti, po kterých lidé touží, aby tito mohli udržovat druhé ve strachu, nevědomosti a ovládat je. Mohou se projevovat skrze lidská média, podobně jako se mohou projevovat andělské bytosti, záleží jen na tom, k čemu se citlivý člověk přiladí, co ho přitahuje, po čem touží. Temné bytosti se vyživují lidskými negativními vlastnostmi, jejich energiemi, jejich zvrhlostmi a sadistickými sklony, hlavně ve válkách, prostřednictvím temných rituálů nebo v jiných situacích, kdy se projevuje nenávist a bezcitnost. Lidské bytosti potom nemají přístup ke Světlu a ztrácejí tím svoji sílu. Tato spojení a smlouvy přetrvávají v řadě inkarnací jednoho člověka, dokud takto zavázaný člověk spojení neodhalí a neočistí se pomocí Světla a s pomocí světelných andělských bytostí. Člověk, který nemá přístup ke Světlu se projevuje jako nemocný ať fyzicky nebo psychicky, cítí se slabě, unaveně, nebo silně s agresivně ve chvílích, kdy je temnými bytostmi posilován. Nemusí tudíž jít z oblasti pro nás běžně neviditelného světa jen o již zmiňované přivtělené duše zemřelých lidí, nebo duše usedlé v obydlích, které našemu psychickému a fyzickému rovněž neprospívají. Východiskem z této situace je obrácení se k silám Světla a vyslovení žádosti, prosba o pomoc o odvedení temných bytostí do Světla, což umožní jejich odvedení či transformaci na světelnou energii. Současně je třeba požádat o zrušení smluv s nimi uzavřených. Jsou to doslova „pečetě“, které si neseme ve svých energetických tělech jako záznamy. Mnoho věcí z nehmotného světa nám bude v budoucnosti odhaleno. To co může udělat každý z nás v tuto chvíli je rozhodnout se být na straně Světla. Přestat toužit po tom věnovat se magii ať je bílá nebo černá, neboť tudy cesta vývoje nevede. Je to jen chtěná zkratka k tomu něco rychle získat, je to odbočka z přímé cesty, nabytá zkušenost, avšak podstatou života v harmonii a Láске, po které ve své hloubce každá duše touží, tou podstatou která přináší skutečné naplnění a radost, je Světlo.

Prosím své andělské průvodce o ochranu.

Vidím, jak moji průvodci pomocí loučí zapálených plamenem Světla vytvořili okolo mého těla ochranný pás božského ohně. (obr. 105 Ochrana)

Dar Lásky.

Napojuji se na zdroje Světla, prosvětluji čakry plamenem Lásky. Procituji Světlo. Svoboda. Objevím se světle modrá krabice. Otevřu mentálně víko a vidím červené srdce. Vložím si srdce do hrudníku a procituji ho. (obr. 106 Dar Lásky) Děkuji. Průvodci se mne ptají, zda jsem šťastná. „Ano jsem.“

Obr. 105 Ochrana

obr. 106 Dar Lásky

Již rozumím tomu, čeho mám v tomto životě dosáhnout.

Učím se cítit v průběhu dne ve svém nitru štěstí a svobodu. Vlastně ten pocit znám, poslali mi ho andělé v den před mým propuštěním ze zaměstnání, a to ve chvíli, kdy jsem se scházela dolů z hory Říp. Pamatuji si ten pocit dodnes, ten úžasný pocit volnosti. Bylo mi dáno ho „ochutnat“. Svoboda je uvnitř nás a vzniká pochopením a rozpoutáním božské síly – Lásky v nás. Je to změna v prožívání vlastní kvality. Byla jsem ráda, že jsem zaměstnání opustila, cítila jsem se vysvobozená z toho, co mne již nenaplňovalo.

„Co mám dělat?“, ptám se. „**Přijmi Boha**“.

Přijímám Boha.

Jdu za Otcem a sděluji mu, že přijímám Boha – Tvůrce. Otec má v ruce „kropenku“ a pokropí mne Světlem. (obr. 107 Moje přijímání) Je to moje rozhodnutí být spojena s kvalitou Světla.

Napojuji se na Světlo, rozlévám ho po těle, nechám ho proudit do mysli.

Mysl není nutné ničit, nebo ji ovládnout, je třeba do mysli přijmout boží princip. Pokud chceme být ve spojení s Tvůrcem, je nutné zrušit oddělení od Tvůrce, případně spojení s temnou stranou.

Prožívám Světlo a uvědomuji si svoje dvě jemnohmotné čakry, čakru osmou a devátou. Jsou to jemné bubliny jako bubliny mýdlové. Děkuji svým průvodcům, Josefovi, Otcí, všem andělským a světlým bytostem, které mi po dlouhou dobu pomáhají.

Knězi jsou prostředníci v přijímání Světla, pokud jsou na Otce napojeni. Je to „přijímání“ jeho božské energie. Citlivec rozpozná kdo je jak napojen, ti kteří tuto vlastnost citlivosti ještě nenabyli to nepoznají, v tom je celý problém v rozpoznávání v dualitě.

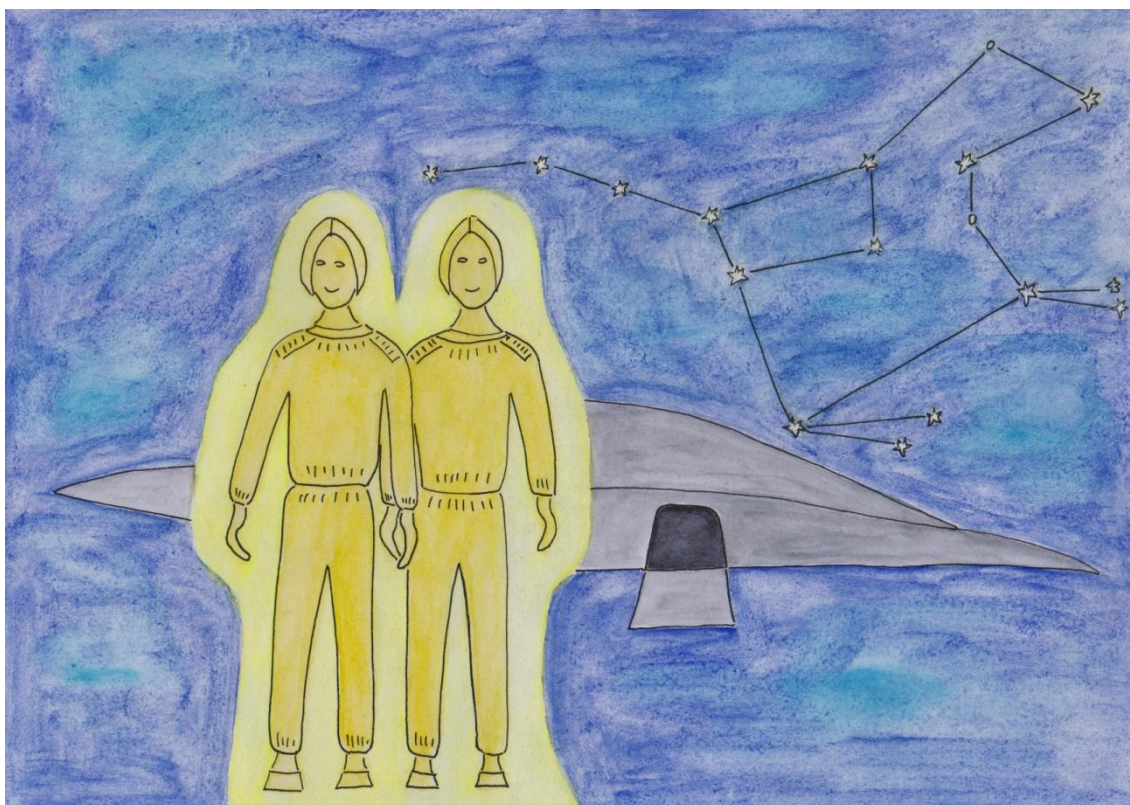
obr. 107 Moje přijímání

Jsem na hoře Říp a tentokrát se zaměřuji na to, co je uvnitř hory.

Vidím velkou černou „kouli“, sleduji, jak vzniká ze žhavého magmatu. Vnímám, že podporuje schopnost telepatie. Horu je možné využívat pro přenos informací. Jsem zde s manželem Jirkou a najednou nás napadají stejná slova.

Reaguji na výzvu Jaroslava Chvátala, připojit se 16. 10. 2021 v 19.00 k experimentu mimozemšťanů a sdílení jejich informací. Moji průvodci souhlasí, sdělují, že budu mít nový prožitek.

Vidím hvězdnou oblohu. Objeví se dvě vysoké zlatě zářící postavy ve zlatých kombinézách. Vidím obrazy a přijímám telepaticky. Sdělují, že je třeba revitalizovat Zemi, vidím její mapu, hnědé kontinenty, ale nemohu popsat podrobnosti. Současné elektromagnetické záření bude postupně vypínáno a nahrazováno přírodními zdroji, ruší to spojení s nimi, vidím vysoký oblý kámen - vysílač – menhir. Budou navazovat kontakt s jednotlivci. Poté vidím jejich otevřenou loď, široký, plochý létající talíř. Vstupuji mentálně dovnitř. Je zde řídicí centrum a velká obrazovka jako promítací plátno v kině. Sdělují, že jsou z planety Aceturo ze souhvězdí Velké medvědice (Velký vůz). Poté odlétají, mávají a sdělují: „Milujeme vás!“. Pođivala jsem se na hodiny, bylo 19.15. (obr. 108 Acetuřané)

obr. 108 Acetuřané

Dnes jsem byla nedaleko Sedlčan na starém, bývalém větrném mlýně.

Zbyla zde jen část obvodové zdi, mlýn byl kulatý, holandského typu. Prý to byl největší mlýn tohoto typu v Evropě. Vedle mlýnu se nachází políčko s pokosenou kukuřicí. Pozorovala jsem větrný vír, který si na poli hrál se zbylými úlomky suchých listů. Vír kroužil, najednou zesílil a listy vzlétly do výšky a létaly jako vystřelená konfeta. Myslím, že víry často řídí andělské bytosti a dnes mi to předvedli pro radost, podobně jako před lety vytvořili duhu na louce kousek od místa, kde jsem stála. Andělé si přejí, abychom se radovali a udržovali stav štěstí uvnitř sebe.

Prosvětluji svoji trojjedinost.

Prosvětluji svoje nižší Já, svoje vnitřní dítě a spojuji se se světelným vyšším Já, spojuji to v Jedno.

Již jsem pochopila podstatu duality, což je Světlo a Tma.

Jsem ve spojení se Světlem a do Světla se navracím, vycituji jeho kvalitu. Když je moje tělo ve Světle, posílám nepříjemným pocitům, vzpomínkám a myšlenkám Světlo a naplňuje mne vracet se do pocitu božské energie.

Ptám se, proč nemohu cítit energie.

„Je to tvoje ospalost“, sdělují andělé. Musím se soustředit na bdělost, je to to, o čem hovoří jogíni, mít jasnou mysl.

Propaluji své tělo i těla energetická plamenem Světla. Jsem světelná bytost.

Prosím o prosvětlení naší vlády.

Vidím, jak do tohoto místa andělé sypou Světlo.

Prosím za prosvětlení planety. **„Ještě to bude nějakou dobu trvat“**, sdělují průvodci.

Ptám se, na čem bych měla ještě pracovat?

„Jenom se miluj, nic jiného není třeba dělat“, přichází od průvodců.

Jakých chyb jsem se v duchovní práci dopouštěla.

Poznávám druhou chybu, kterou jsem praktikovala. První chyba byla, že jsem se zkoušela naciťovat na druhou osobu a objevit, kde je její problém. Tím jsem se otevřela negativitě od ní a přijala ji. Podobně se naciťuji na svoje negativní pocity a příliš je prožívám, chci je transformovat na Světlo, ale svým prožíváním je nutím k životu a stálému opakování. Měla bych prožívat Světlo a Lásku. Jdu na to tedy jiným způsobem. Uvědomím si negativní pocit, propálím ho božským plamenem Světla a již se soustředím na vycitování Světla. Vlastně mne na to upozornila terapeutka v pyramidě. Je třeba se přepnout do jiného vnímání. Dlouho jsem se „přehrabovala“ ve svých temných stínech. Již není třeba jim věnovat takovou pozornost a chtít je „zrušit“, jen je „propálit“, nechat svému osudu a věnovat se Světlu.

Jak opustit své stíny a věnovat se své světlé části a bdělému vědomí je dobře popsáno v knize „Pád do milosti“ od Adyashanti. Je to o změně vnitřního citění a vnímání. Je třeba si ten stav uvědomovat, měnit svůj postoj k sobě i k okolí. Bez vnitřní změny svého vlastního vnímání to není možné uskutečnit.

Prožívám Světlo, miluji se...

Co je to Láska? (**obr. 109 Co je to Láska**)

Ptám se: „Co mne blokuje v prožívání Lásky?“

„Zlost“. Dosud jsem nepřisuzovala zlosti velký význam. Zřejmě jsem ji potlačila, nebo převzala od druhých. V tomto životě se často okolo mne vyskytovali lidé projevující zlost. *Propaluji tento potlačený pocit plamenem Světla. Miluji se.*

obr. 109 Co je to Láska

Odevzdávám svoji roli.

Odevzdávám svoji roli a objeví se loutka. **(obr. 110 Loutková hra)** Odevzdávám loutku do Světa.

Odevzdávám svoji roli a přijímám božské vědomí, jsem v Jeho duchu. Dokud jsme nevědomí a učíme se jen z toho, co poznalo zatím jen z malé části lidstvo, jsme v různých rolích, nejsme ve své přirozené podstatě a to způsobuje, že nejsme šťastní. Odevzdávám se božskému vědomí a nechám se „zalít“ zelenou barvou klidu.

Mířím po několika letech opět na vrch Oškobrhu.

Zjistila jsem se zklamáním, že vrch je oplocený a stal se soukromým majetkem. Je to vrch, na který podle pověsti jezdila Libuše na koni a pravděpodobně rozmlouvala s předky, jak se při minulé návštěvě podařilo i mně. Usedla jsem na úpatí kopce a vstoupila do meditace.

Objevili se moji průvodci. Nejprve jsme zesílili pramen Světa a já jsem si přála, aby se prosvětliila naše Česká země. Potom se průvodci posadili vedle mne a sdíleli jsme tu společnou chvíli. Napadlo mne přivolat duši mého muže a již se jeho vnitřní dítě posadilo vedle mne. Zeptala jsem se, kdo jsou Jirkovi průvodci a průvodci mi sdělili, že máme průvodce stejné, že i oni jsou jeho andělské pomocníci. Chvilku jsme poseděli a dívali se do krajiny. **(obr. 111 na Oškobrhu)**

obr. 110 Loutková hra

obr. 111 Na Oškobrhu

Vycházím z vlastní iluze.

Chybně jsem se domnívala, že již nemám žádnou přivtělenou bytost a moje pocity v srdeční čakře jsou moje emoce. A hle, objevila se mimozemská bytost, vypadající jako velká, hnědá, střapatá koule s velkýma vypoulenýma očima. Moji průvodci ji odvedli do Světla. Opravdu se mi ulevilo. Nechápu, jak mohla vydržet ten příval Světla, který jsem do sebe vpouštěla a opravdu se divím, že mne dříve nenapadlo ji odhalit. Ptala jsem se na přítomnost přivtělených duší a energetických bytostí, ale bytost mimozemská mne nenapadla. Zřejmě jsem se jí otevřela v době, kdy jsem přijala i energetické bytosti a ona se živila mojí negativní energií, kterou zřejmě stále tvořím svými emocemi, svým myšlením, stále se nedokážu udržet v energii Světla a stále nepřijímám svět takový jaký je a rozrušuje mne to. Je také možné, že chtěla narušit moji vytčenou cestu za Světlem.

Velká iluze v konání dobra.

Najednou vidím celou pravdu „jak uvnitř, tak vně“. To co je uvnitř nás je i ve vnějším světě. Nic jiného nám nezbyvá než proměnit svá nitra ve Světlo. Nejtěžší poznání je to, že i to co se ve světě často prezentuje jako dobro, dobrem být nemusí, ať se to odehrává v politice, v náboženství, v ezoterice, v našich vztazích s nejbližší rodinou, ve vztazích pracovních či přátelských. V drtivé převaze jsme ještě nevědomé bytosti a i ti, kteří jsou hledající a otvírají cestu alespoň částečným poznáním druhým, ani oni nemusí být sami se sebou v souladu, nehledě na to, že zde operují přisedlé bytosti a to jak zemřelí lidé, tedy duchové, tak energetické bytosti, či bytosti mimozemské, které mají svoje zájmy a cíle. O tom se mnoho nemluví ani v duchovních oblastech, ale je velmi důležité toto poznat, pokud toužíme po změně vlastní i změně našeho světa. Pokud jde o temné mágy, tam to může být vidět na první pohled, avšak pokud jde o člověka, který má již v programu konat dobro, není to tak jednoduché, aby to odhalili nejen druzí, ale i on sám. I lidé zabývající se duchovním, ezoterikou, náboženstvími a různými praktikami, i tito lidé mohou být navázáni na bytosti, jejichž úmysly nemusí být světlé. Tyto bytosti mohou poskytovat lidem poznání a zavádět je přitom do různých praktik. V sektách je to vidět nejlépe. Učitelé ovlivnění takovými bytostmi se staví do rolí spasitelů a mohou žít v přesvědčení, že oni jsou těmi, kdo druhé zachrání. Zachránit se však musíme každý sám a to vlastní prací na sobě a zbavení se všech entit, které nám škodí. Tyto entity mohou odvést naši duchovní průvodci, andělé. Ti je odvedou do Světla, případně do míst kam patří. Nestačí je jen odvést od daného člověka, to by zůstali stále aktivní. Je třeba být vnitřně silný a k těmto bytostem se neladit a neotvírat se jim, nepřijímat jejich vliv. Jediný kdo nás může dovést k zasvěcení je nejvyšší božská bytost, já ni nazývám Otec, jinak je to vždy hra lidí, kteří tyto role hrají. Někteří ezo-učitelé dokonce nabádají na ladění se na dračí a jiné bytosti, které zde na zemi operují již dlouhé věky a zapříčinily pády řady civilizací. Cíle těchto bytostí jsou různé a mají různou sílu. Lidé jsou ohromeni znalostmi nebo dovednostmi, které skrze ně získají, ale tyto bytosti si vezmou i to o čem lidé netuší, touží po lidské síle a moci nad lidmi. Největším posledním pádem v minulosti byl pád atlantské civilizace, která praktikovala magii a pracovala se silami. Dnes jsme v podobné situaci, tentokrát ve společnosti založené na hmotné prosperitě, kdy jsme na vrcholu technické civilizace před jejím pádem. Naše planeta je přelidněna, přírodní zdroje se vyčerpávají, harmonie Matky Země je narušena. Temné bytosti operují přes vybrané jedince a touží po ovládnutí světa. Na druhé straně se zde probouzí síla lidí, kteří touží ve svém nitru po Světle, po harmonickém světě. Světlo nakonec vždy vítězí a tak je jedinou cestou cesta Světla. Jde o prosvětlení každé duše, jde o poznání, o takzvané „odhalení“, je to odhalení toho, že samotní lidé nejsou pány na Zemi a o tom, že zde jsou bytosti z nehmotného světa, které mají vlastní egoistické zájmy. Jsou zde ale rovněž bytosti andělské, které nám pomáhají v našem vzestupu. Je důležité poznávat k čemu se ladíme, zda jde skutečně o zdroje světlé a jde o to očistit svá těla od

všech bytostí, které nám neprospívají. Stejně jako se staráme ve hmotě o likvidaci virů a bakterií, stejně tak je dobré se očisťovat od různých přivtělců. Soudím, že všichni lidé, kteří jsou zařazeni mezi psychicky nemocné, jsou v převaze obsazeni těmito bytostmi. Projevy mohou být ale různé. U jednoho to může být těžká schizofrenie, u jiných psychosomatické problémy, u někoho jen negativní pocity, u někoho to může být „okouzlení“ vlastním egem, u jiného naopak komplex o vlastní nedostatečnosti. Klid a mír uvnitř nás znesnadňuje vstupu negativních energií jakéhokoliv druhu a tento klid a mír přináší energie Světla – Lásky. Andělé mi radí: „Jenom se miluj a rozdávej Lásku!“. Na energii Lásky je možné se připojit prostřednictvím jejích Zdrojů uvnitř Matky Země a zdroj Nebeského Otce, poté probudit tímto Světlem svůj vlastní zdroj v srdeční čakře a naučit se tuto energii vnímat a vyzářovat. Cesta poznání je u každého jiná. Pro někoho je rychlá, neboť má zkušenosti ze svých minulých životů, pro někoho může být v tomto životě dlouhá, než se dostane k jádru věci, pro někoho zatím cesta není otevřena a bude se touto věcí zabývat ve svých příštích životech, ale jistě je, že to nikoho nemine, neboť nejniternější touha nás lidí je prožívat Lásku. Můžeme se tomu i bránit, nebo to považovat za pohádky, můžeme se před tím schovat, avšak Světlo nakonec Tmu osvětlí. Iluze se rozplyne a zůstává věčné božské Světlo. Není nutné nějak unikat z našich hmotných životů a myslet si, že hmotný život je méně než život duchovní. Právě projev a zrealizovat Světlo ve hmotě je zlomem ve vývoji lidí a jejich putujících duší. Stát se božskou bytostí ve hmotném světě, nechat se prosvítit a osvětlovat cestu sobě i druhým.

Zjistila jsem, že v čakrách nemám jenom černé koule, ale také kouli modrou, odstředivou, symbol nesobecké práce pro druhé.

Nikdy práci na sobě nevzdám. Prozkoumávám psychické a emocionální tělo.

V psychickém těle stále vidím něco jako černou tečku. Věnuji tomu pozornost a najednou se objeví černý kotouč, napadá mne černé „zrcadlo“. Je to taková parabola, která mi dává temný obraz o sobě i o druhých lidech. Odevzdávám kotouč do Světla a věnuji se emocionálnímu tělu. Prosvětlováním plamenem Světla se stalo to, že vymizely barvy a zůstala zde černá síťovina. Odevzdávám síť do světla a vnímám, že to bylo to, co mne emocionálně svazovalo a zamezovalo to mojí svobodě.

Čistím auru od působení mimozemšťana.

Propaluji auru plamenem Světla a Světlo do ní vpouštím. Mizí hnědé skvrny a aura je zalitá zlatými drobnými čtverečky.

Jak působí přisedlé bytosti na rozvoj vědomí?

Přijem informací není porušen, ale omezuje silové možnosti. Podporují tvoření negativních emocí, ze kterých žijí.

Žijí přisedlé bytosti ze Světlé energie?

Té se bojí. Musí překonávat ten vliv a je jim nepříjemný.

Co se stane při jejich transformaci do Světla?

Změní svoji kvalitu a stanou se součástí božské Jednoty.

Mají duši?

Některé ano, jiné vznikli jen za určitým účelem.

Za jakým?

Podporovat dualitu.

Jak se jim ubránit?

Myslet na Světlo a neotvírat se jejich vlivu. To je odradí. Otevření způsobují i pozitivní myšlenky například pomoci druhému a z vlastního chtění druhého změnit. Je to vstup do pole druhých, ve kterém mají rozhodovat oni sami. Je to touha ega měnit věci podle svých představ. Je třeba přijmout, že vše na tomto vývojovém stupni není světlé.

Propaluji srdeční čakru.

Propaluji srdeční čakru plamenem Světla a prosím Archanděla Michaela o odpuštění. V srdeční čakře objevuji svinutého „hada“ do klubíčka. Je to hadí síla, která má spojení s krční čakrou a příslibem nemluvení. Zřejmě je to dávné spojení s nějakou sektou, mohou to být i jogínské životy. Proto se tak těžko vyjadřuji v současnosti slovně. Ještě jdu do hlavy a nechávám propalovat hlavu božským plamenem, aby se zde uhasila žárová energie fanatismu, který vede do touhy po dokonalosti a perfekcionalizmu. Uvědomuji si opět, jak jsem spojena s lidmi, kteří se v minulosti věnovali magii a to, že je takových lidí hodně. Zřejmě každá duše více či méně touží v průběhu životů zahrát si s magií. Had je odváděn do Světla, stejně jako příslib mlčenlivosti. Hadí síla je síla ze světa magie.

Mimozemšťan a lesní bytosti.

Ptám se, zda mám v sobě ještě nějakou bytost, o které nevím. Ukáže se energetická bytost, hnědá a rozježená, zřejmě jsem ji převzala od člověka, kterému jsem se otevřela. Napadá mne, že je opět mimozemského původu. (obr. 112 Energetický mimozemšťan)

obr. 112 Energetický mimozemšťan

Pátrám po dalších bytostech, jejichž možnost existence mne dosud nenapadla, zaměřovala jsem se nejprve na přivtělené lidské zemřelé a potom na energetické bytosti. Nyní vidím dvě postavičky, obě jsou malé jako pohádkoví skřítki, jsou ale tmaví, jeden z nich má vrásčitý obličej, jako je kůra stromu. Je to lesní bytost, kterou jsem pravděpodobně nabrala někde v lese, když jsem se otevřela lesním bytostem. Prosím o odvedení bytostí. Bytosti putují do Světla. (obr. 113 Lesní bytosti)

obr. 113 Lesní bytosti

Medituji na Lásku. Miluji.

Spojuji se se svým vyšším Já a procítuji ho. Je to příjemný stav. Přeji si být s ním spojena stále.

„Bude to kdykoliv na to pomyslíš“, sdělují průvodci.

Zjišťuji, že se ke mně přivtělila bytost z mojí poslední návštěvy.

Je to lidský přivtělenec, je velmi nešťastný, je vysílený a touží po vysvobození. Vidím jeho nahou, schoulenou postavu, nemohu rozeznat pohlaví. Prosím průvodce o odvedení. Bytost je odvedena do Světla.

Jsem na kopci Louštín nedaleko Krušovic, podle informace Petra Chobota zde mají být dobré zóny. Celá tato oblast je oblastí keltské kultury, i zde bývalo keltské hradiště. Ptám se, co se zde odehrávalo?

Vidím, jak obyvatelé hradiště přivázejí kmeny stromů a staví z nich kostru stavby vypadající jako týpí stan. Uprostřed je ohniště a uvnitř v kruhu okolo ohně sedí ti, kteří vedou rod. Jsou zde i dva stařešinové, je to nejstarší manželský pár. Okolo „týpí“ stojí obyvatelé hradiště a čekají, k jakému rozhodnutí dojde rada starších. Hradiště je obestavěno hradbou z kmenů stromů.

Prosím o otevření pramene Světa. Průvodci se jen dotknou svými hůlkami a proud ze země vtryskne a je vysoký. Napadá mne, že zde již bylo s pramenem pracováno.

Dívám se do své hlavy a pátrám po tom, co je třeba odstranit.

Vidím velký, černý mrak, je to můj strach ze smrti, který mne provázel řadu mých minulých životů a stále přetrvává. Prosím o jeho odvedení. Průvodci uchopí „mrak“ do svých žlutých hůlek a mrak putuje do Světla.

Dlouho jsem se zaměřovala na svoje negativní pocity v těle a snažila se je rozpouštět, ale stále se něco objevovalo. Čemu člověk věnuje pozornost, to sílí. Nyní se zaměřuji na prožívání Světla.

Nechávám do sebe Světlo „vtéct“ a vyciťuji ho. Spojuji se se svým vyšším, světelným Já. Nižší i vyšší Já jsou moje součásti. Nechávám vyšší Já v sobě pracovat, ono nejlépe ví, co je pro mne dobré.

„Kdo je vyšší Já?“, ptám se. „Je to sám Bůh, božské vědomí“, přichází odpověď.

Naše vlastnosti mohou být na různých úrovních. Některé dobré vlastnosti mohou být již hodně vypracované a mají vysoké hodnoty jako odvaha, Láska, přijetí, jiné mohou být ještě nízko a zpomalují naši transformaci, jsou jimi strach, hněv, nepřijetí a další.

Spojuji vnitřní dítě, svoje současné nižší Já a vyšší Já jako „tři v jednom“.

Posílám vnitřnímu dítěti Lásku a prosvětluji celou jeho minulost, přijímám vše co prožilo, přijímám vše co prožilo moje současné Já v tomto životě a spojuji se se svým vyšším Já.

*Moje tři Já se nacházejí v takové „transformační komoře“. Je to taková „bublina“, což je vyšší Já, v ní je moje postava v náručí s vnitřním dítětem. Vše splývá v Jedno. Bublina je připoutána paprskem Světla na Otce, ten si ji přitáhne k sobě a ona se stane jeho součástí, součástí i všech ostatních bublin. **(obr. 114 Jsem s Otcem)** Najednou vidím zbytečnost svých obav ze smrti, Otec si mne v pravou chvíli přitáhne k sobě.*

Prosvětluji se.

Prosvětluji svoji auru. Prosvětluji svoje psychické, emocionální a duchovní tělo, tyto těla mění svoji barvu na bílou. Prociťuji svoje vyšší Já, je to volnost, vnímám svobodu na hrudníku. Psychické bolesti může vyléčit jen Bůh, božská energie - Láska a andělé. To po čem moje Já touží je SVOBODA a LÁSKA. Světlo, Láska a Pravda se nakonec projeví u nás všech, až ji v sobě probudíme a promítneme do hmotného světa.

Prosím o opravu svého mozku.

Andělé mi odloupli z povrchu mozku černou krustu, která vznikla v důsledku žárové energie a napojili pomocí trubiček dvě nádoby. Do jedné se odčerpávala temná energie, ze druhé proudila do mozku energie Světla.

Spojuji se svým vyšším Já a ptám se, proč se moje vyšší Já ode mne odpojilo. „Kvůli prožitkům!“, přichází.

obr. 114 Jsem s Otcem

Jsem na skalní vyvýšenině Kamík u Velkých Přílepech.

Prosím o otevření pramene. Průvodci zde zabodnou do země jednu ze svých hůlek a pramen začne skrze hůlku proudit. Proudí, ale je slabý. Vnořím se do minulosti a vidím přicházet malou skupinku lidí oděných do kůží, nazvala bych je lesními lidmi. Rozdělávají oheň a pracují se silami ohně.

Nacházím se v Klášteří Skalici, v místě, kde kdysi býval klášter. Jsou zde jen jeho ruiny.

Usedám v bývalém dvorci a v mojí mysli se objevuje obraz toho, co se zde odehrálo a bylo považováno za Zázrak. Je zde skupina žen v hnědých, dlouhých šatech, snad plátěných s bílými límečky, jsou to zřejmě zdejší sestry. Uprostřed dvorce se objeví velká, žlutá, světelná „koule“, která stoupá k nebi (něco jako orb). Ženy ji pozorují v údivu. (obr. 115 Zázrak)

Rozpoutávám plamen Lásky ve své srdeční čakře.

Miluji Matku Zemi. Miluji Boha Otce, jsem s nimi propojena paprskem Světla. Miluji svoje rodiče, děkuji za jejich péči. Odpouštím jim, že nenaplnili moji potřebu Lásky, oni nemohli. Miluji druhé lidi a i jim odpouštím, že nenaplnili moje představu o Lásce. Prosím o odpuštění všechny, že jsem nenaplnila jejich představu o mojí Lásce k nim. Nebylo to v té době v mém povědomí a v mých silách možné. Přijímám hmotný svět takový jaký je a děkuji všem lidem, kteří mi umožnili žít tento život i životy

minulé, umožnili mi prožitky a poznání. Miluji vše. Miluji sebe a prociťuji Lásku. (**obr. 116 Šňůry spojení**)

Obr. 115 Zázrak

obr. 116 Šňůry spojení

Naplňuji se Světlem. Co mi Světlo sděluje?

„Miluji tě, jsi moje ztracené dítě“, přichází. Nacítuji se na Světlo, prosvětluji své tělo, miluji všechny části svého těla. Uvědomuji si, že jsem byla oddělena nejen od Boha, ale i od svého těla.

V knize „Moc versus síla“ popisuje David R. Hawkins své „prozáření“ takto (zkrácená verze):

Dr. Hawkins studoval psychoanalýzu a vedl klidný profesorský život. Když mu bylo 38 let, postihla ho progresivní a fatální nemoc a věděl, že umírá. Propadl do extrémní bolesti a zoufalství. Hlavou mu proběhla myšlenka: „Co když existuje Bůh?“ a v modlitbě volal: „Jestliže Bože existuješ, prosím tě, abys mi hned teď pomohl“. Vzdal se jakémukoli existujícímu Bohu a upadl do bezvědomí. Když se probudil, pozoroval na sobě obrovskou změnu, že oněměl posvátnou bázní. Píše: Osobnost, kterou jsem býval dříve již neexistovala. Nezůstalo žádné osobní „já“ nebo ego – jen nekonečná přítomnost Ducha tak neomezené síly a rozsahu, že nic kromě něj neexistovalo. Duch nahradil to, co jsem byl „já“ a tělo a jeho činy byly výlučně ovládnuty nekonečnou vůlí tohoto Ducha. Svět ozařovala jasnost nekonečné jednoty, která se vyjevila, jakmile se všechny věci odhalily ve své nesmírné kráse a dokonalosti. Toto ticho trvalo devět měsíců. Zároveň se zdálo, že nervový systém je extrémně přetížený, jako by nesl mnohem víc energie, než na kolik byly stavěny obvody. V tomto světě nebylo možné pro mne fungovat efektivně. Spolu se strachem a úzkostí zmizely všechny běžné motivace. Nebylo oč usilovat, všechno bylo dokonalé. Sláva a úspěch ztratily význam. Přišel jsem však na to, že mohu vnímat základ osobnosti. Viděl jsem, že původ emocionální nemoci lidí spočívá ve víře, že to jsou jejich osobnosti. A tak jsem svou praxi znovu otevřel. Léčil jsem každý rok 1000 nových pacientů z celých Spojených Států. Můj celkový nervový stav se pomalu zlepšoval a pak se objevil další jev – příjemný a jemný pás energie mi začal nepřetržitě proudit páteří do mozku, kde vytvářel silný pocit nepřetržité radosti. Všechno v životě probíhalo synchronně, vyvíjelo se v dokonalé harmonii a běžně se děly zázraky. Původcem toho, čemu lidé říkají zázraky, byl Duch, nikoli osobní „já“. To, co zůstalo z mého osobního „já“, bylo pouze svědkem těchto jevů. Všechno, co se dělo, určovalo větší „já“, hlubší než moje „já“ nebo jeho bývalé myšlenky. Všechno na světě bylo zářící a mimořádně krásné. Bylo zřejmé, že všechno lidstvo je motivováno vnitřní láskou, ale jednoduše si to neuvědomuje. Většina lidí prožívá svůj život jako spáček neprobuzený ke vnímání toho, kým opravdu je. Každý vypadal jako by spal, ale všichni byli neuvěřitelně krásní – do každého jsem se zamiloval. Hledači mne žádali o odpovědi, ale jedinec „David“ již neexistoval. To, co tito lidé dělali, bylo tříbení odpovědí jejich vlastních „já“ a od mých se nijak nelišily. Ať už jsem se podíval na kteréhokoli člověka, z jeho očí vyzařovalo moje „já“. Ptal jsem se sám sebe: Jak jsem se mohl dostat do všech těch těl?“ Stávaly se zázraky, které byly nad lidské chápání. Zmizelo mnoho chronických nemocí, jimiž jsem trpěl celá léta. Občas jsem ucítil mimořádně blahodárnou energii – nekonečnou lásku – náhle začala vyzařovat z mého srdce směrem k místu nějaké nehody. Například při dopravní nehodě začala k osazenstvu auta ze mě proudit energie velké síly a po chvíli tento proud ustal.

Dostavily se hluboké změny v mém vnímání. V nehybném tichu jsem viděl, že nejsou žádné „události“, nebo „věci“ a že se skutečně nic „neděje“, protože minulost, přítomnost i budoucnost jsou pouze artefakty vnímání, jako je iluzí samostatné „já“ podřízené narození a smrti. Když se moje omezené, klamné „já“ rozplynulo ve vesmírném „Já“ svého pravého původu, přišel neklamný pocit návratu domů, stav naprostého klidu a úlevy od utrpení. Pochopil jsem, že původem veškerého utrpení je iluze individuálnosti, a proto jakmile si člověk uvědomí, že je vesmírem, že je zcela spojený se vším, co je, navždy bez konce, už pro něj žádné utrpení neexistuje. V každém pacientovi jsem pod zmrzačenou skořápkou jasně viděl esenci lásky a krásy, obyčejnému zraku tak

zakalenou, že toho nešťastníka nikdo na tomto světě nemiloval. Jednoho dne mi přivezli ženu s vážnou neurologickou poruchou, její případ prohlásili za beznadějný. Zeptal jsem se beze slov: "Co chceš Bože, abych s ní udělal?" Pak jsem si uvědomil, že ji musím mít rád, nic víc. Její vnitřní „já“ vyzařovalo jejíma očima a já jsem se spojil s její milující podstatou. V tu chvíli ji vyléčilo její vlastní poznání toho, kým vlastně je. To, co se stalo s její myslí a s jejím tělem už pro ni nebylo důležité. Jakmile se pacienti cítili milováni a v jejich nitru se jim rozhostil mír, jejich bolest ustala. Viděl jsem, že všechna bolest a utrpení vznikají výlučně z ega a ne z Boha. Mlčky jsem komunikoval s myslí svých pacientů. Když jsem jasněji poznal duševní blokádu u jednoho němeého katatonika, prostřednictvím své mysli jsem mu řekl: „Obviňujete Boha za to, co vám udělalo vaše ego“. V tu chvíli vyskočil na nohy a začal mluvit. Tato práce byla čím dál náročnější, nakonec jí bylo mnoho a musel jsem pacienty odmítat. Připadal jsem si jako někdo, kdo se snaží vyprazdňovat moře malým šálkem.

Byl jsem čím dál více překvapován schopností změnit některé věci na světě pouhou představou. Viděl jsem, jak láska změnila svět pokaždé, když nahradila „nelásku“. Celé schéma civilizace by bylo možné důkladně změnit, kdybychom soustředili tuto sílu lásky na velmi konkrétní místo. Kdykoli se to stalo, historie se rozvinula novými cestami. Zdá se, že velká tragedie lidského života spočívala vždy ve snadnosti, s jakou lze oklamat lidskou duši. Nesvár a spory jsou nevyhnutelnými důsledky neschopnosti lidstva rozlišit mezi klamem a pravdou.

Uchýlil jsem se k samotářskému životu v malém městě a sedm let strávil meditacemi a studiem. Než jsem mohl uvést své představy do života, potřeboval jsem zdokonalit stav vědomí jako nástroj. Přemáhající stavy blaženosti se vracely, aniž bych je vyhledával, a nakonec jsem si uvědomil, že se musím učit být v boží přítomnosti a přesto fungovat ve společnosti. Snažil jsem se být obyčejný, protože být obyčejný sám od sebe je výraz božství. Pravda o pravém „já“ člověka může být objevena pomocí cesty každodenním životem. Žít s láskou a laskavostí je všechno, co je potřebné, zkouška se dostaví v pravý čas.

Lidé se mne ptají: „Jak může člověk dosáhnout toho stavu vědomí?“ Mohu s vámi sdílet jen svou vlastní zkušenost a poznamenat, že málokdo následuje tyto kroky, protože jsou tak jednoduché. Touha dosáhnout takového stavu, ukázněnost, jež žádala jednat s neustálým a univerzálním odpuštěním a slušností bez výjimky. Člověk musí pociťovat soucit ke všemu, včetně vlastního „já“ a myšlenek. Dále přišla ochota nechat věci nerozhodnuté a vzdávat se své osobní vůle v každém okamžiku. Když byla každá myšlenka, pocit, touha nebo skutek odevzdány Bohu, mysl začala být stále tišší. Nakonec bylo možné vzdát se energie vnikající myšlenky dřív, než se zhmotnila. Úkol nepřetržitého soustředění, nedovolují odchýlit se ani na okamžik od meditace, pokračoval při vykonávání běžných činností. Nejprve mi to připadalo vcelku obtížné, ale jak šel čas, stalo se mi to zvykem, bylo to automatické a snadné. V mém vědomí došlo bez varování ke změně a osídlil je Duch, neomylný, všeobjímající. Když ego umíralo, prožil jsem několik okamžiků v obavách, ale pak absolutnost Ducha vyvolala pocit posvátné úcty. Mrtvé „já“ bylo nahrazeno „Já“ jako všezahrnující jsoucností, v níž je všechno známé a zřejmé ve svém dokonalém výrazu vlastní podstaty. Lokalizace přestala mít smysl a souběžně se dostavilo vědomí, že člověk je vším, co kdy bylo a může být. Už nikdy se nemusí bát utrpení a smrti. Takový člověk se stává magnetem a zdrojem radosti pro hledače, duchovní zvědavce a nemocné. On sám musí nakonec překonat okamžiky, kdy jeho stav kolísá a dochází k „sestupům z milosti“. Posledním strachem je strach z neexistence, to vyžaduje vzdát se touhy po existenci. Dualista existence a neexistence se rozloží ve vesmírném božství a žádné individuální vědomí nezůstane na výběr. Tento poslední krok pak učiní Bůh sám. (konec citace)

Dr. Hawkins je také tvůrcem tabulky „Mapa vědomí“, kde popisuje úrovně vědomí při jeho vzestupu. (obr. Mapa vědomí)

Pohled na Boha	Pohled na život	Úroveň	Hodnota	Emoce	Proces
Já	Je	OSVÍCENÍ	700 až 1000	Nepopsatelné	Čisté vědomí
Veškerenstvo	Dokonalý	MÍR	600	Blaženost	Jasnost
Jediný	Úplný	RADOST	540	Klid	Proměna
Milující	Prospěšný	LÁSKA	500	Úcta	Zjevení
Moudrý	Smysluplný	ROZUM	400	Pochopení	Abstrakce
Milosrdný	Harmonický	PŘIJETÍ	350	Odpuštění	Transcendence
Inspirující	Nadějplný	OCHOTA	310	Optimismus	Záměr
Umožňující	Uspokojivý	NEUTRALITA	250	Důvěra	Uvolnění
Dovolující	Zvládnutelný	ODVAHA	200 bod zlomu	Potvrzení	Posílení
Lhostejný	Náročný	PÝCHA	175	Pohrdání	Nadutost
Pomstychtivý	Nepřátelský	HNĚV	150	Nenávist	Agrese
Odepírající	Přinášející zklamání	TOUHA	125	Žádostivost	Zotročení
Trestající	Děsivý	STRACH	100	Úzkost	Stažení se
Přezíravý	Tragický	SMUTEK	75	Lítost	Malomyslnost
Odsuzující	Beznadějný	APATIE	50	Zoufalství	Vzdání se
Mstivý	Zlý	VINA/nenávist	30	Obviňování	Ničení
Pohrdající	Bídny	ZOUFALSTVÍ/Stud	20	Pokoření	Likvidace

Pracuji na hlavě.

Ze šesté čakry mi andělé vytahují bílou kostku. Na vrcholu hlavy mám černý „plát“. Ze sedmé čakry andělé namotávají vlákno a na jeho konci je „cibule“, jsou to kořeny magie. Andělé vše odnášejí do Světla.

V mojí hlavě se rozsvítí žárovka. (obr. 117 Rozsvícení) Prožívám Světlo, které osvěcuje prostor mojí hlavy.

Pracuji na psychickém a emocionálním těle.

Andělé z mého psychického a emocionálního těla vytlačili celý jejich obsah a naplnili je Světlem.

To co mne drží celý můj současný život v nízké frekvenci je strach. Jak vypadá můj strach?

Je to temný stín, vidím ho jako energetického Yetiho, který se mnou chodí. Moji průvodci ho uchopí do svých hůlek a vynesou do Světla.

Odevzdávám vlastní chtění.

Odevzdávám Otci vlastní chtění, nechť je jeho vůle i mojí vůlí.

Ráda bych se podívala do Šambaly.

Již jsou zde moji průvodci, uchopí moje vnitřní dítě a letíme do hor. Zde přistaneme a sestupujeme do údolí ke vchodu do jeskyně zakrytému keři. Vstoupíme dovnitř a jako ve výtahu „sjíždíme“ do podzemí. Přesun končí a před námi se otevře žlutým Světlem prozářený prostor. Sleduji, co se zde nalézá, ale mnoho toho nevidím. Světlo převažuje, pouze se zde mihají „stíny“ zlatých světel a cítím,

že to jsou andělské bytosti. Jsme v jádru Matky Země, což je prostor Zdroje Světla Matky Země a je stejné kvality jako Zdroj Nebeského Otce. To je bájná Šambala. Moji průvodci jsou stále se mnou. Moje vnitřní dítě uchopí za ruce dvě andělské bytosti a odvedou ho na světelný „trůn“, velkou židli ze Světla a posadí ho na ni. Dítě se začne tak radovat, až se začne točit a spadne z „trůnu“ dolů. (**obr. 118 Šambala**) Moji průvodci dítě uchopí a zamíří zpět do „výťahu“. Vyjedou ven a vrátí mi moje dítě do náruče.

To je Šambala. Je to otevřený vstup do nitra Země. Odtud se rozšířila řada duchovních škol, dnes již více či méně zavedená. Jedno je ale jisté, že se hledající a mniši zde mohou Šambale přiblížit a čerpat odtud vědění i světelnou energii.

obr. 117 Rozsvícení

Pátrám po stopách tibetské nauky zvané Dzogčhen, cítím zde souvislost s jednou mojí inkarnací v Mongolsku. Dostala se mi do rukou kniha „Křišťálová cesta světla“, od Čhögjal Namkhai Norbu, který nauku přivedl na Západ. Tato nauka je zřejmě odnož filozofie, která je pozůstatkem Hyperborejců, kteří žili v oblasti bájně Šambaly v horách střední Asie a má zde kořeny buddhismus, hinduismus, šamanismus, taoismus, zajímali se o ní ruští starověrci, některé křesťanské sekty a jiní. Učení Dzogčhen vede k prožitku stavu Jednoty, to je neduality, prožitku Boha samotného, energie v jeho prvotní a základní formě, hovoří o vytvoření „světelného těla“. Ve své praxi používají sůtry a tantry a přenos od svého mistra. Prvotní božská energie je energií tvůrčí, může jak materializovat, tak i dematerializovat, rozpustit hmotu. V knize je popsán příběh mistra, který oznámil, že je jeho čas pro opuštění těla a i když ho žáci prosili, aby neumíral. On prohlásil, že se nedá nic dělat.

Cituji: **Doprovodili ho na horský vrcholek, kde mu postavili malý stan. Pak řekl žákům, aby ho do něj uzavřeli a zapečetili a aby ho nevyrušovali sedm dní. Žáci tedy sestoupili z hory a vyčkali stanovenou dobu v táboře na úpatí. Během toho týdne často přšelo a mnohokrát se objevila duha. Když pak vystoupili znovu nahoru a zapečetěný stan otevřeli, uvnitř našli jen mistrový vlasy, nehty a jeho šaty na hromádce tam, kde seděl. Ty byly stále ještě opásané řemenem a vypadaly podobně, jako když had svlékne svoji kůži.** (konec citace) Takových událostí bylo v této oblasti zaznamenáno více.

obr. 118 Šambala

Dívám se do své hlavy, do oblasti mozku.

Vidím tam černou hroudu. Co to je? Přichází mi, že je to zhmotněná temná energie. Hrouda letí to Světla.

Prohlížím svá dvě nově objevená energetická, jemná těla.

Jedno mohu nazvat jako kauzální, tělo příčiny a následku. Druhé jako empirické, tělo božské inspirace.

Prosím o odstranění dračích vajíček, pokud ještě nějaké v sobě mám.

*Naplňuji se Světlem a tím proudem nabraným v centru Matky Země vytlačím ta malá vajíčka skrze sedmou čakru ven. Jsou zde moji průvodci a tyto bílé kuličky naberou do připraveného pytle. Vidím ještě smlouvu s dračími bytostmi, která toto vše umožnila, kdysi v minulosti uzavřená. Smlouva shoří plamenem a pytel putuje do Světla. (**obr. 119 Dračí vejce**)*

obr. 119 Dračí vejce

Teprve nyní mne napadlo, jaký to má vše rozměr a důsledek. „Vejce“ jsou nosiči negativní energie a mohou se v našem těle zhmotňovat jako nádory, jako místa pro ukládání vajec. Negativní energie, kterou se tyto bytosti živí tvoříme my lidé a oni si našli jen vhodné místo pro své množení. Zní to neuvěřitelně, ale možné je všechno. Vždyť na rakovinové nádory ještě nebyl vynalezen lék a je to nemoc energetického původu, přítomnost temné energie, která může být vyléčena jen světelnou terapií, přeměnou temné energie na světlou. Najednou vidím tu souvislost. Josef Zezulka říkal, že se musíme změnit. Změna spočívá ve změně naší energie. To je i naše přirozená ochrana.

Naše současná kovidová krize je krizí politiků a „vědecké“ medicíny. Slouží k odhalení a probuzení lidí. Pouhým pochopením ještě lidé nejsou schopni k mnohým názorovým změnám dojít. V Nové době to nemůže fungovat jako dosud. Hlavními aktéry kovidového šílenství a pokusu o nastolení nového totalitního řádu nejsou sami politici a lékaři, ale za nimi stojící manipulátoři, hlavy jejich vůdců a temné energetické bytosti jako spojenci těchto hlav, kteří touží po ovládnutí světa. Nemusí jich být mnoho, avšak vtahují do vytvořených konspirací své oběti a tito lidé získávají od manipulátorů výhody, které druzí nemají, avšak musí propagovat jejich úmysly a to ještě pod rouškou konání dobra. Společnost je rozdělená a to konspirátorům vyhovuje, je to projev duality a střetu dvou myšlenkových proudů. Někteří lidé již začínají prohlížet nekalé úmysly těchto lidí, jiní jim věří, neboť si nedokážou představit, že by jim mohli lékaři či jejich vlády lhát. Ani šířitelé těchto dezinformací si

nemusí být plně vědomi toho, koho a čeho jsou vlastně obětmi a o tom co hlásají jsou přesvědčeni jako o pravdě, vždyť mají informace z ověřených zdrojů! Je to o schopnosti rozlišovat co Pravda skutečně je a co není a to je někdy hodně těžké, neboť jsme jako lidstvo uvíznuli v zaběhnutých systémech, z nichž je třeba vystoupit skrze probuzení vědomí. Aby mohlo být zlo odhaleno, musí se nejprve projevit. Zlo nikdy nezvítězí a tak se karty dříve nebo později vždy obrátí, žádná válka nikdy netrvala věčně. Hodně mi pomohl k prozření seriál Jaroslava Chvátala „Gogona“. Je třeba odhalit, kdo skutečně vládne světu, odhalit vše co je lidem skrýváno a jak je s lidmi manipulováno. Je důležité pochopit, že jsme všichni součástí božské energie – Lásky, nemusíme být od ní odděleni, každý z nás se může stát její vědomou součástí a může se nechat vést její silou. Nemusíme za tím putovat nikam do světa, můžeme to prožívat ve svých domovech i kdekoliv se budeme nacházet, může se to stát součástí životů nás všech. To je Nová doba.

Sama jsem prošla v průběhu kovidového období poznáním své nejhlubší temnoty. Obrečela jsem všechny činy svých minulých životů. Lituji a procítám ze snu.

Strachy mne opustily. Rozpomenula jsem se i na to, co jsem již v duchovní oblasti prakticovala v minulosti. Všichni jsme na jedné lodi. Ti co se probouzejí, pomáhají probudit ostatní. Nemocnost lidí je způsobena nedostatkem energie Světla a různými druhy přivtělených a energetických bytostí. V pozadí jsou nedobré lidské činy vytvořené v minulosti a praktikování magie. Je to nevíra v Boha – Otce – Tvůrce. Proto na Zem přicházejí lidé, ne zcela lidé, ale andělské bytosti jako Ježíš, Zezulka a jiní, aby ukázali lidem cestu ke Světlu, ze které se lidé odchýlili. Jsou zde i lidští učitelé, kteří dosáhli osvícení a v tomto pracují a pomáhají druhým. Dávají nám „ochutnat“ energii Světla. Pro ty z nás, kteří v sobě probudí touhu po změně, jsou připraveni hledat Pravdu a mají dostatek trpělivosti praktikovat vnory do sebe sama, poznávat kdo opravdu jsou, pro ty jsou připraveni jejich andělští průvodci, kteří je povedou v naprosté čistotě. Lidští učitelé mohou předávat duchovní rady jen poměrně, podle míry vlastního prosvětlení a pochopení Pravdy. Dokonce mohou zamířit i na opačný pól, sekt bylo a stále je hodně. Energetické léčení je oprava matrice těla do ideálního stavu, do stavu **harmonie**. Nejsou to zázraky, ale nabytá schopnost takto tvořit, je to schopnost božského tvoření. Pokud člověk takovou schopnost nabere, může opravovat sebe, může opravovat druhé. Je to tom, o čem nerozhoduje lidské chtění, ale sám Bůh.

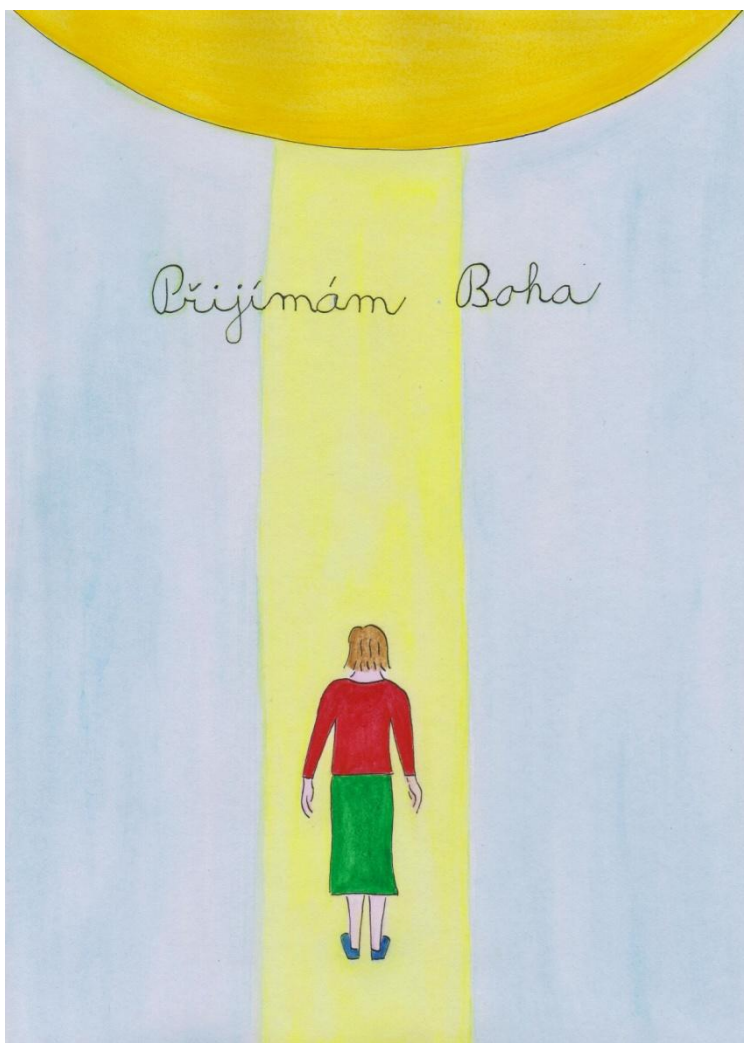
Medituji na Lásku, Světlo, miluji...

*Nacítuji Světlo Boha Otce a Matky Země, Světlo uvnitř sebe, rozpoutávám plamen Lásky v srdeční čakře. Svoboda, volnost, odvaha! Necítím žádný odpor, je to **harmonie**.*

Ptám se svých průvodců, na čem bych měla pracovat:

„Bud' v Lásce!“

*Prosím, aby do mne vstoupilo Světlo, aby ono vedlo můj život. Nikdy to nevzdám! Prosím, ať Bůh vede moje kroky! Vstupuje do mne Světlo. Prožívám Světlo. „Jsi u konce“, sdělují průvodci. „To je zasvěcení“. Děkuji průvodcům, Bohu – Otci, Matce Zemi a všem lidem, kteří mne ke Světlu dovedli. Vizualizuji si Světlo pro všechny bytosti, pro celou planetu Zemi (4.12.2021) (**obr. 120 Zasvěcení**).*
Jediný kdo nás může vyléčit je Bůh a Světlo v naší duši.

obr. 120 Zasvěcení

Zaujalo mne sdělení od Jeshui a tak ho sdílím:

Transformujte tu nejhlubší část

Jeshua prostřednictvím Pamely Kribbe

Draží přátelé,

Já jsem Jeshua. Vnímejte mezi vámi moji energii. Všechny vás zdravím. Je překrásné, že tu jsme v tomto prostoru a čase, v tomto století, neboť jste na prahu nové éry.

Vy všichni jste v podstatě jednotlivými prvky mnohem většího vědomí, a to zejména vědomí vaší vlastní duše. Vaše duše je jako věčně zářící slunce a vy jste jedním z jeho paprsků. Vnímejte sami sebe jako tento sluneční paprsek. Jste součástí většího celku a je možné spojit se středem slunce, kterým jste. Představte si, že sestupujete ze slunečního paprsku, kterým nyní jste, prostřednictvím spojení přes korunní čakru. Cestujte do středu tohoto slunce, které vyzařuje světlo z celého svého povrchu, a koupejte se v tomto světle. Proživejte ho až do hloubky svých buněk a vezměte si ho s sebou, až budete sestupovat zpět ze svého slunečního-středu do slunečního paprsku, kterým nyní zde na Zemi jste.

Vnímejte, jak je světlo absorbováno tekutinami vašeho těla a všemi jeho tkáněmi, svaly a orgány. Vašemu tělu je tato energie velmi známá. Vždyť právě z této energie světla vaší duše vaše tělo nabralo formu. Vaše tělo je samozřejmě darem od Matky Země, je to však živoucí světlo vaší duše, vaše Božské jádro, které umožňuje, že tu můžete díky splynutí duše a těla být. Tím, že jste do tohoto těla vnesli ducha, jste do něj přinesli kus věčnosti.

Tělo je poslem duše. V těle nesete vzpomínky duše, které přesahují vaše dětství v tomto životě. Přinášíte si vrstvy pocitů z jiných inkarnací, zvláště na podvědomé úrovni a tyto pocity zahrnují i traumatické zážitky. Tyto traumatické zážitky jsou ztvrdlé a zkostnatělé části energie duše. Světlo, kterým jste, se nemohlo k těmto částem v předchozích inkarnacích dostat. Proto jsou jako koule či řetěz na noze, kámen v žaludku nebo jakýkoli výraz chcete použít - ztvrdlý aspekt vás samých, který se nemůže svobodně pohybovat k novému času. Žádají vás, abyste se k nim nyní s láskou a moudrostí obrátili.

Právě v této době, kdy mnoho duší na Zemi cítí povzbuzování k návratu Domů, k tomu, kým skutečně jsou, stará břemena, často z jiných životů, chtějí být spatřena a vy jste nyní připraveni tak učinit. To je něco, co si často neuvědomujete: *to, že jste připraveni transformovat tyto nehlubší části, které mohou způsobit temnou noc duše.* Transformací nemyslím nic víc, než dovolit světlu vašeho vědomí, aby k nim proudilo. Nemyslím tím pracovat na nich ve smyslu utápět se v minulosti a pokoušet se vše analyzovat, avšak jednoduše uznat to, co tam *právě teď* je a dovolit světlu svého vědomí k těmto zatemněným částem zářit. Pojďme to nyní udělat velmi praktickým způsobem.

Nejprve vás chci přimět k tomu, abyste byli schopni pohlédnout na ty nejtemnější a nehlubší části sebe sama, transformovat je a propustit. Jste mnohem větší, než jsou tyto traumatizované části, nejdříve si však musíte uvědomit své světlo, což můžete udělat tak, že učiníte spojení se zářivým sluncem, kterým jste. Nejenže jste nekonečnou bytostí uprostřed tohoto slunce, které je věčnou manifestací Božství, nekonečné jsou však i paprsky, které vyzařujete. Vystávají stále jedinečnými možnostmi, jak nasměrovat svou energii na nová místa, abyste získali moudrost a vnitřní hojnost.

Jak nyní přicházíme k části vašeho já, která je zbavena světla, buďte si tohoto svého zářivého já vědomi. O tom, že jste zbaveni světla, hovořím v přítomném čase, protože se to odehrává právě *nyní*. Cokoli, co nebylo vykoupeno v předchozím životě, k vám přichází v životě pozdějším; nikoli jako trest nebo soud, avšak z vnitřní touhy, aby tato část byla transformována, a tak mohla uvolnit své dary. *Protože se v každé zkušenosti skrývá vhléd, získané plody, léčivá síla.*

Buďte si vědomi své duše a držte se tohoto světa, když se klaníte něčemu či někomu, kdo se objevuje ze tmy, kdo se může cítit velmi ztracený, osamělý, opuštěný; něčemu či někomu, kdo byl tak dlouho zbaven světla. Možná se k vám tato část nechce ani přiblížit a cítí, že se musí chránit. Vnímá světlo, které vyzařujete jako ohrožující, neboť necítí, že je schopna tolik světla obsáhnout.

Poklekněte k této bytosti, ať je to cokoli: dítě, tulák, démon nebo dokonce zruďná postava; nezáleží na tom. Poklekněte, zatímco se držíte svého světla. Povězte této bytosti: „Miluji tě a vracím se, abych tě spasil/a. Jsem tu, abych tě zachránil/a; je čas vrátit se Domů. Potřebujeme tě; bez tebe nemůžeme pokračovat.“ Natáhněte ruku a navažte spojení. Nezapomeňte na to, že i tato část se chce vrátit Domů, i přesto, že může vzdorovat, i přesto, že nedůvěřuje. V jejím srdci je neodolatelná touha vrátit se Domů, což je pro tuto vaši odcizenou část jediným řešením.

Řekněte této části: „Budu na tebe čekat tak dlouho, jak bude potřeba“, a mějte trpělivost. Jak tam poklekáte jako Anděl Světla, jako posel své duše, vnímejte, že tomu tak skutečně je. Vnímejte, jak trpělivi jste, jak naprosto chápete emoce druhého. Vnímejte, jak se s pochopením obrátíte k této traumatizované části, a jak ji s láskou přijímáte. Neexistují žádné „měl/a bys“, žádná očekávání, žádný spěch, žádný tlak. Vnímejte, jak moc toho o této bytosti před vámi víte - je totiž vaší součástí. V jistém smyslu je tato bytost *vaším* výtvorem, *vaším* dítětem a vy pro toto dítě chcete učinit vše, co je ve vaší moci, aby znovu vzkvétalo a znovu uvěřilo v život.

Nezapomeňte, že nemusíte spolu s tímto dítětem trpět. Jste tu s celou svou silou a v celé své nevinosti. *Buďte Andělem Světla.* Rozprostřete svá křídla, zatímco sedíte na zemi a přijímáte toho, kdo sedí naproti vám. To je jediné gesto, které potřebujete učinit. Důvěřujte impulsu, který uvnitř této bytosti žije. I ona chce jít Domů, i když z pozemského hlediska potřebuje čas, aby překonala svůj odpor, zklamání, smutek, rozčarování a nepochopení. Dopřejte tedy této části čas, který potřebuje, a který si zaslouží.

Pouze na základě takového bezpodmínečného přijetí se může toto dítě vrátit Domů. Nátlak a donucování jsou kontraproduktivní; stačí, když tam jen budete. Nezapomínejte na to, že se jedná o proces. Když do něj vstoupíte, není jen váš. Když se podíváte i na ta uplynulá staletí historie Země, není těžké rozpoznat, proč se v lidech rozvinulo tolik traumat. Války a boj mezi lidmi zanechaly hluboká zranění; často tak hluboká, že se staly součástí astrální atmosféry, kam se po smrti na Zemi dostáváte.

Pokud jste ve svém pozemském životě emocionální trauma neproměnili, zůstává ve vás. Chce jít znovu Domů a ví, že musí zůstat s vámi, pokud chce být někdy vykoupeno. Duše si často vybírá znovu se na Zemi zrodit, aby se s tímto starým traumatem spojila, avšak za okolností během nichž je možné ho uzdravit. To je nyní na Zemi případ mnohých z vás.

Je téměř jisté, že se v tomto životě prostřednictvím lidí či situací setkáte s okolnostmi, které ve vás tuto starou bolest aktivují a vyplouvá na povrch, neboť jste si to vybrali ze své duše, ze středu slunce, kterým jste. Jakmile se tato aktivace odehrává, a vy se ocitáte ve vrstvách, které jsou velmi hluboko a přesahují to, co se děje na povrchu vašeho života, můžete se pak do těchto vrstev ponořit nebo je můžete transformovat - máte tu volbu.

Je tak lidské, že se do nich pravděpodobně nejdříve znovu *ponoříte* a budete zažívat ty děsivé pocity, které jste kdysi zažili v jednom či ve více životech - že je znovu prožijete. Umění tohoto procesu však spočívá v tom, že se od minulosti odpoutáte a pohlédnete na tyto emoce světle své duše. Víím, že budete říkat: „Tohle je ale velmi těžké, vtahuje mě to a táhne dolů.“ A atmosféra Země vám s tím taky velmi nepomáhá, protože mezi lidmi stále panuje mnoho negativity a strachu. Já vám však pravím, *jste nositelé světla a přinášíte novou dobu*. Buďte si své síly vědomi! Vnímejte světlo slunce, které je vaší podstatou - vyzařuje nekonečně. Pozemská bolest *může* vyvolat hlubokou temnotu, vy jste však mnohem větší. Můžete nechat toto světlo zářit i do těch nejtemnějších míst, neboť to je to, co si hluboce přejete. Záměrem vaší duše bylo, abyste to pro sebe v tomto životě udělali a díky tomu přispěli také ke zmírnění kolektivního břemena na Zemi. Chtěl bych vás proto požádat, abyste nyní rozšířili své světlo do minulosti a nejen do své minulosti, ale také do kolektivní minulosti lidstva. *Nenechte se mýlit, tato minulost neskončila, je stále tu, stále žije* ve velkých skupinách lidí na Zemi, kteří neustále reagují na staré strachy, předsudky a nedůvěru, která nepochází z přítomnosti, ale z velmi starých kořenů. Jsou to lidé, kteří se musejí vypořádávat s nezpracovanou bolestí, jež se nahromadila z mnoha životů. Možná si nyní myslíte: „Já to ale nemůžu udělat, já to nechci, je to pro mě příliš velké břemeno.“ *Zůstaňte ve svém světle, vnímejte světlo svého Slunce!* Nemusíte na sebe tuto bolest přebírat; nemusíte trpět. *Je třeba jen zůstat ve svém světle a dovolit mu zářit*. Tímto způsobem, se znovu utvrzujete v tom, že *nejste* stínem, a že nemusíte v tomto stínu žít; že jste poslem nového světla na Zemi. Takto se činíte velkými.

Představte si, že tu na Zemi stojíte jako obrovský Anděl Světla a laskavosti. Široce rozprostřete ohromná křídla. *Odvažte se být velcí a zaujmout své místo*. Představte si, že tu stojíte na pozemské půdě s bosýma nohama a dovolujete vyzařovat své Andělské Světlo. Pohlédněte na bolest, která v lidech stále žije, vnímejte ji před sebou jako vířící mlhu, kalnou, tísnivou energii, nevstupujte však do ní. Stačí ji jen pozorovat a nechat k ní proudit své světlo, nemusíte před ní utíkat, protože vy už jste na druhé straně. Vnímejte, jak je energie světla, laskavosti, soucitu a trpělivosti, kterou vyzařujete, přijímána. Jste na Zemi pracovníkem světla, a to znamená mezi lidmi přinášet světlo - andělskou sféru. Díky vaší přítomnosti zde začínají v této kalné mlze, smutku a osamělosti zářit malá světla a srdce se začínají otevírat. *Vaše světlo má význam*. Někdy můžete sami vidět jeho účinek, ale často ho nevidíte. Stejně se tak však děje. Důvěřujte tomuto procesu a faktu, že tu jste. Nebojte se temnoty, stínu. Věřte své vlastní ohromné síle. Tímto se na vás obracím. V tomto čase, je volba, o níž jsem hovořil, nesmírně důležitá. Jste připraveni zvolit si světlo, nevracet se k opakování starých vzorců, avšak vytvářet pro sebe i druhé nový vzor. Zaměřte své vědomí na to, co je uvnitř vás silné, světlé a laskavé - *pak dokážete cokoli*. Vše může, a mělo by skrze vás proudit. Vaše světlo není temnotou oslabeno, stává se silnějším. To je skutečný smysl přinášení světla na Zemi. Jsem s vámi hluboce spojen. Velmi vám děkuji za to, že tu jste.

© Pamela Kribbe

www.jeshua.net

Překlad: Denisa Vaňková

www.jeshua.cz

Odevzdávám všechno, co do mého těla nepatří, všechno co brání mému zharmonizování. *Odevzdávám vše, co nepatří do mého hmotného těla i do těl jemnohmotných. Odevzdávám vše co nepatří do mých buněk, odevzdávám všechny sliby, smlouvy a pečete ze svého psychického těla, všechny negativní emoce z emocionálního těla a všechny z minulosti přijaté zavádějící duchovní nauky a magické postupy z duchovního těla. Naplňuji se Světlem. Moji andělské ochránci jsou se mnou a odnímají z mého těla černý „pytel“ naplněný tímto „smetím“ a odnášejí ho do Světla. Pomocí světelné „pumpy“ potom posilují proud Světla vtékající skrze první a sedmou čakru do mého těla. Okolo těla se vytvoří světelná bublina, která je naplněna drobnými zlatými lesklými čtverečky Světla, které se v bublině vznášejí. (obr. 121 Jsem v bublině Světla)*

Ráda bych se podívala do Antarktidy.

Moje postava letí s průvodci do podzemí Antarktidy. Jsem zde jen chvíli. Je zde ponuro, vidím velký kovový trůn, na něm sedí velká postava, dívám se na ni zezadu, má šiji jako velký opičák, postava je tmavá. V okolí se míhají další postavy, nemohu je vidět zřetelně, připomínají mi postavy reptiliánů. Letíme zpět a moje postava – vnitřní dítě je mi předáno. Nebylo tam nic pozitivního k vidění.

obr. 121 Jsem v bublině Světla

Prosím o očistění šesté čakry.

Do Světa letí magické oko. Je to oko, které zkrusluje realitu, vidí realitu přes „temný filtr“. (**obr. 122 Magické oko**)

Zúčastnila jsem se protikovidových demonstrací, neboť cítím velkou nespravedlnost, která se na Zemi odehrává proti lidem.

„Je pro mne dobře účastnit se toho?“, ptám se. „Je to jejich boj, tvým bojem je Světlo“, přichází odpověď.

Odevzdávám svoje chtění, ať je mojí vůlí vůle boží.

Moje postava, moje vnitřní dítě je svlečeno z černého kabátu průvodci. Jeho nahá postava kráčí ke Světlu. Je to odevzdání se. (**obr. 123 Odevzdání se**)

Cítím se tak, jako bych měla vyskočit z kůže.

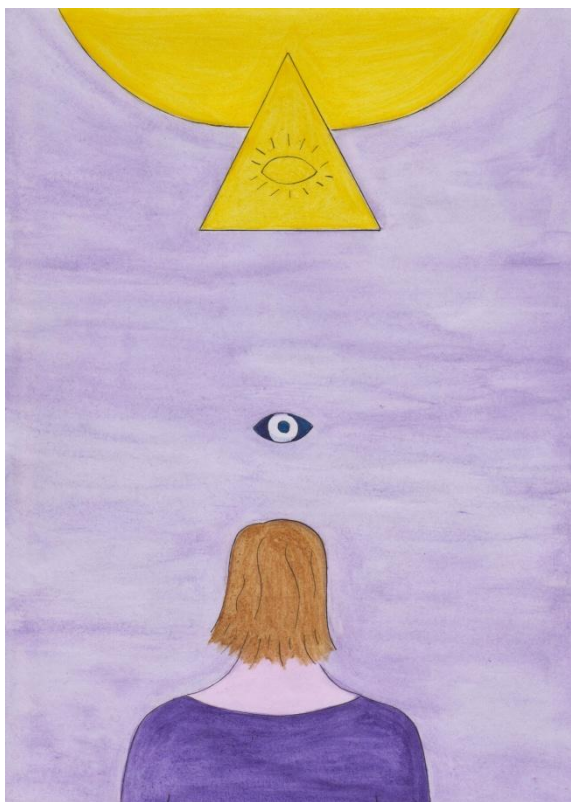
Vidím svoji postavu jak je „stahována z hadí kůže“ a oblékána do zlatého kabátu. (**obr. 124 Had se svléká**)

Prožívám Světlo v sobě. Kromě vnitřní svobody cítím také ve svém těle teplo. Uvědomuji si to Světlo, realizuji ho v sobě, upevňuji ten stav. Uvědomuji si Světlo v solaru, beru si svou sílu zpět.

Stále cítím tlaky v srdeční čakře a pátrám po příčině.

Dívám se do čaker a vidím tam nesmyslné symboly. Co se děje? Potom se zaměřím na srdeční čakru. Dívá se na mne nějaký černý mrak. Moji andělští průvodci jsou za „mrakem“ a sdělují, že nemohou nic

dělat, že mám zvyšovat svoji vůli. Prosím tedy archanděla Michaela a Boha o pomoc. Objeví se Michael se svým mečem a přesekne moje spojení vycházející z mojí srdeční čakry s temným „mrakem“. Z této temné šňůry kape krev. (**obr. 125 Osvobození srdce**)

obr. 122 Magické oko

obr. 123 Odevzdání se

obr. 124 Had se svléká

obr. 125 Osvobození srdce

Najednou mi to dochází, proč žiji v této kovidové době, je to odraz zablokovaného srdce lidských bytostí na planetě. Láska v našich srdcích stále ještě neproudí tak, jak by to mohlo pro lidské bytosti být. Srdce lidí jsou uzavřena z důvodů těchto spojení z dávné minulosti a to stále ovlivňuje dění ve světě. Lidé prožívají mnoho pocitů, ale málo Lásky. Lásku si zaměňují za vášně, nebo jiné osobní potřeby, které se snaží naplňovat, aby byli šťastní, aby je druzí udělali šťastnými, avšak nakonec jsou zklamaní z toho, jak se k nim druzí chovají. Je to tím, že naše srdeční čakry nejsou naplněny světelnou energií Lásky a stále nás jako celek ovlivňují spojení s temnými bytostmi jestliže jsme se jim zavázali, abychom získali nějaký prospěch. Mohou to být současná spojení, ale i spojení z dávných inkarnací. Je to na lidech jako na jednotlivcích, zda toto pochopí, přijmou a rozpustí svoje iluze a odevzdají se Láске. To je tím vývojovým skokem.

Ptám se, zda mám ještě nějaké spojení s temnými silami jakéhokoliv druhu.

Vidím okolo sebe takové „pavouky“, shodné s těmi, jaké jsem kdysi objevila na svých čakrách. Pavouci jsou přilepeni vlákny k mojí auře. Prosím průvodce o odpojení. Ti posbírali „pavouky“ do pytle a vhodili ho do Světla. Potom vytrhali zbytky vláken, které byly zakončeny malými háčky v auře, podobné světlým vláknům, které tvoří sexuální spojení s druhými. Napojení s pavouky vzniklo v důsledku mých činů v inkarnaci ženy čarodějnice. (obr. 126 Pavouci)

obr. 126 Pavouci

Odevzdávám všechny negativní energie ze všech čaker.

Z mých čaker vyrostly takové černé „komíny“ a z nich odcházely všechny negativní emoce a prožitky spojené s bolestí, strachem a hněvem. (obr. 127 Komíny)

Dochází mi, že všechny naše prožitky souvisí se vztahy, se vztahy k druhým bytostem, vztahem k sobě a k Bohu. To je to, co stále prožíváme a řešíme. I to že v Boha nevěříme vůbec, nebo mu naopak přisuzujeme to, že vše řídí, to tvoří náš vztah k němu. Uvědomit si svůj vlastní vztah k sobě také není jednoduché, jednodušší je vidět jak se druzí staví k nám a to jsou největší příčiny konfliktů, ve kterých

žijeme. Proto jogíni odcházejí do samoty, aby vlivy od druhých minimalizovali a věnovali se vztahu k sobě a k Bohu.

Obr. 127 Komíny

Dívám se na své orgány a zjišťuji, že jsou obaleny temnými vlákny od „pavouků“.
Prosím andělské bytosti o pomoc a sleduji, jak moji průvodci vlákna vytrhávají.

Je nový rok 2022. Jediné po čem toužím je cítit uvnitř sebe Lásku – Světlo.
Vycituji Světlo v sobě. Prozařuji solar, beru si svoji sílu zpět. Spojuji solar se srdcem, srdce s hlavou. Vizualizuji si Světlo v sobě. Prosvětluji celé tělo a nechávám vstoupit Světlo do všech buněk těla.

Uvědomuji si, že my lidé jsme nemocní, protože je nemocná naše planeta Země. Svými temnými praktikami jsme umožnili temným silám parazitovat na naší planetě a na našich tělech. Jediné co nás může vyléčit je prosvětlování sebe a prosvětlování Matky Země. **Je nutné, abychom se spojili ve světelné práci.** Jen tak se můžeme očistit a vytvořit nové vazby se světlými bytostmi z jiných planet. Jen tak to bude možné.

Jsem na Sv. Janu pod Skalou.

Jsem na vrcholku skály a otevírám pramen Světla. Světlo zde proudí. Ještě poprosím o probuzení Čechů. Vidím jak moji duchovní ochránci – andělé sypou na naši zemi zlatý prach a lidé jsou obaleni jako „čmeláci“. Děkuji andělům.

Co mám udělat, abych mohla prožívat Lásku?

„Odstup od nelásky“, přichází.

Prosím svoje vyšší Já, ať vyléčí moje srdce. Spojuji se se svým vyšším Já a prožívám ho. Moje nižší Já je nevědomé, ať vyšší Já převezme svoji moc a ozdraví – prosvětlí co je třeba. Vyšší Já je část Boha z Jednoty, je to Bůh sám. Otvírám se mu a splývám s ním ...

Moje vnitřní dítě se osvobozuje od emocí. (obr. 128 Ulita emocí)

obr. 128 Ulita emocí

Dnes ráno jsem se probudila a jakoby se mi rozsvítilo a já vše viděla do budoucna jasně, uviděla jsem jasně i svoji životní a tvůrčí budoucnost v tomto životě. Poslední dva covidové roky mne trochu zastavily, ale umožnily mi uvidět své části spojené s temnotou. Najednou se vše prosvítlo a já cítila, že je zde Světlo a s ním není třeba se ničeno bát, jen Světlo následovat.

Pracuji na svém myšlení. **Věřím a vím**, že jsem spojena se Světlem – Bohem – Láskou a to je kormidlo mého života.

Jdu v meditaci do svého těla.

Vidím okolo sebe energie, různé barvy, jsou to energie nabyté mým myšlením a mými emocemi. Cítím, že se chci z toho uvolnit. Soustředím se na svoje vnitřní Světlo a od mých průvodců mi přichází pokyn, abych Světlo rozdmýchala, jako když jsem rozptýlila energetickou bytost na mne útočící. Zkoncentruji tedy Světlo a rozptýlím ho okolo sebe. Barevné energie mizí, dýchám a rozšiřuji Světlo okolo sebe do prostoru, do dálky, kam je to možné, Světlo má neskutečné možnosti v šíření, je to odvislé od našeho záměru. Prožívám čisté Světlo, v mojí hlavě se rozsvítí. Děkuji Světlu – Bohu – Lásce. (obr. 129 Hra se Světem)

Dnes podnikám se svými průvodci mentální cestu na Měsíc.

Jakmile se moji průvodci objevili, uchopili moje vnitřní dítě za ruce a vyrazili směrem k Měsíci. Moje vědomí to pozoruje. Letíme skrze tmavomodrou mlhovinu, před námi je z části osvětlený Měsíc. Po přistání na něm usedli moji průvodci s dítětem na měsíčním kameni a dívali se na malý vrcholek pyramidy ukryté pod měsíčním prachem. Vstoupili poté do nitra zasypané pyramidy, do jejího středu, do prostoru, kde se dítě začalo vznášet a levitovat, gravitační síla zde nepůsobila. Dále sleduji, co se zde kdysi odehrávalo. Vidím několik pyramidálních staveb, které jsou propojeny tunely. Připomíná mi

to objevené pyramidy v Bosně, obojí je téměř shodný stavební komplex. Vidím zde zlaté postavy, jsou oblečeny do takového „zlatého brnění“. Pohybují se v podzemních chodbách, pátrají a odebírají zde nějaký prvek, který je pro ně důležitý, přichází mi, že je to součást krystalů na jejich planetě, ve kterých se uchovávají záznamy z minulosti, něco jako naše počítače. Zlaté bytosti nemají žádné nástroje ani pomůcky s jakými pracují lidé. Silou svých rukou přetvářejí měsíční skálu a pomocí „hůlky“ vkládají nasbírané prvky do „bubliny“. Bublínu vynesou na povrch a uloží ji do velké „bubliny“, ta je jejich prostředkem k cestování, k teleportaci na jejich planetu. (obr. 130 Na Měsíci) Přichází mi, že to jsou Lyřané a že podobně jako na Měsíci operovali na naší planetě Zemi. Obě tato místa nakonec opustili a pyramidy, které zde „uhnětly“ byly časem zakryty vlivem přírodních a planetárních změn.

obr. 129 Hra se Světlem

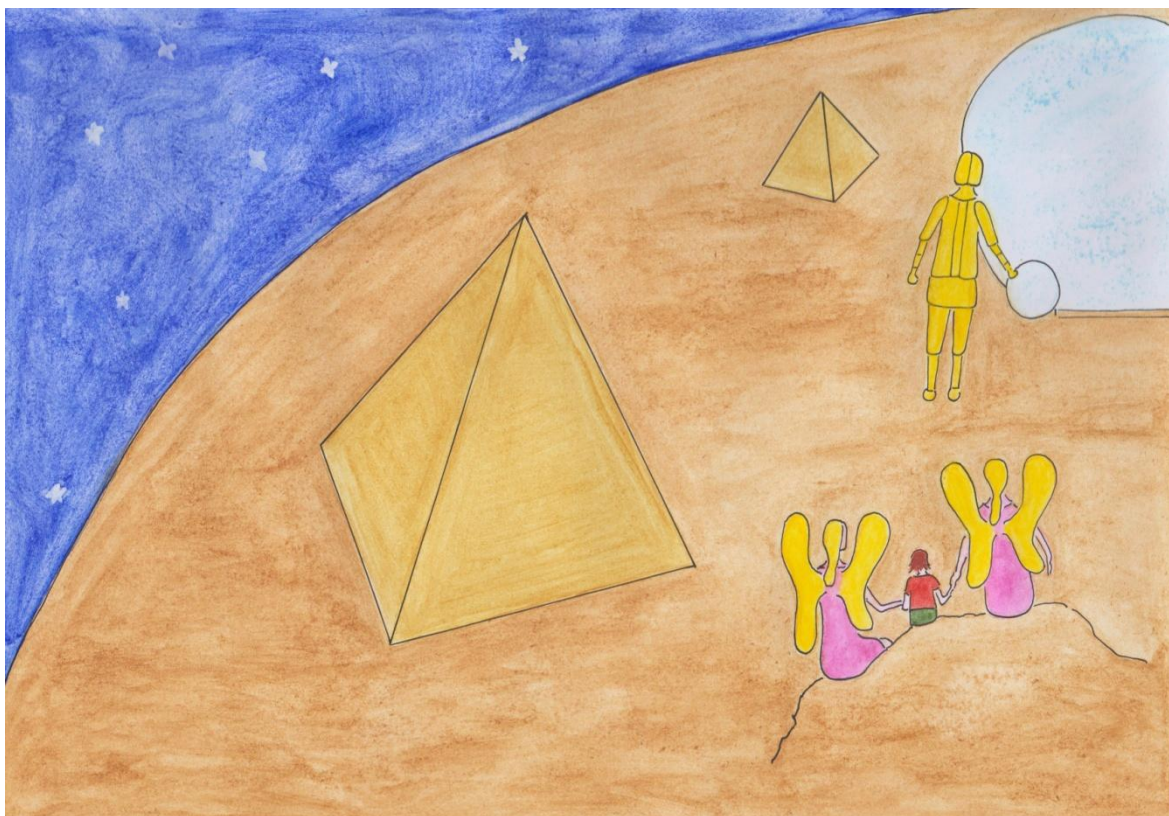
Je začátek roku 2022 a já si hraji se Světlem.

Jsem ve své srdeční čakře a rozpoutávám Světlo. Vytvoří se světelná „koule“. Posouvám si vědomím kouli v těle do míst, kde si přeji, aby působila. Mohu ji i mentálně vyjmout z těla a nechat působit, aby pročišťovala prostor. Vše sleduji vnitřním zrakem.

Osvícení neznamená konec reinkarnací.

Objevení Světla a jeho prožití ještě neznamená konec našich přerodů. Je to jedno z poznání, které na své cestě života objevíme a prožijeme ho, neznamená to však, že jsme u konce svého vývoje v tělech. Ti, kteří k tomuto dojdou, mohou být praktikující z různých duchovních směrů, například někteří svatí křesťané, pro nás jsou známí buddhističtí mniši, kteří prožitku sjednocení s Bohem, s Jednotou často obětují většinu svého života. Toto se jim často podaří a druhými jsou považováni za svaté. Jejich

hmotné potřeby jsou minimální, což se jeví jako nesobecké, jako by zde na planetě ani nebyli. Hovoří o tom, že opustili všechny svoje touhy a jediný smysl jejich života je být ve sjednocení s Bohem. Podle mne je na duchovní cestě žádoucí dojít k tomuto poznání, že jsme součástí Boha, božské energie a že odtud můžeme čerpat poznání, Pravdu a sílu vědomě. Tato energie nás může vyléčit a uvést do harmonie. Ve stavu sjednocení však žádný pozemšťan nemůže setrávat nastálo, neboť zde má svoje hmotné tělo a to je jeho součástí a neměl by opomenout, že i tělo je část Boha a vyžaduje svoji pozornost a péči. Uvědomovat si svoje spojení s Bohem, Zdrojem je potom možné kdykoliv na to pomyslíme, avšak i osvícený člověk je zde proto, aby naplnil svůj pozemský život, svůj úkol, aby mohl tvořit, aby tvořil v radosti a s Láskou, aby byl prospěšný sobě i druhým, aby naplňoval Boha ve hmotě a tuto skutečnost někteří duchovně praktikující opomíjejí a proto se i „svatí“ přerozují, aby plně pochopili, k čemu osvícení vlastně slouží. Jejich již poznaná podstata je v nové inkarnaci pravděpodobně opět dovede k objevování Boha, božské energii, avšak k ukončení inkarnačního cyklu je třeba ještě něco více, a to zharmonizovat všechny svoje části, uvést je do rovnováhy, potom již není třeba nic poznávat, jsme zkrátka na takovém vývojovém stupni, kdy naše bytost přechází do bytí bez těla, abychom se mohli stávat průvodci lidí pobývajících v tělech, aby i oni se postupně vymanili z koloběhu životů a stali se anděly.

Obr. 130 Na Měsíci

Současná doba kovidová je dobou krize zdravotnictví, vědy, politických systémů a temných her v pozadí celého dění. Myšlenky fašismu jsou stále živé a jsou zde lidé, kteří stále touží po tom uskutečnit záměr Třetí říše ve spolupráci s negativními temnými bytostmi, které prostřednictvím magických obřadů zde na zemi dlouhé věky uplatňovaly svoje temné záměry. Je třeba, aby bylo temné odhaleno a pochopeno, byly odhaleny nepravdivé manipulace a došlo k podnětu ve změně myšlení na ve změně zaběhlých chybných názorů a domněnek, které nejsou Pravdou. Mnoho lidí ještě potřebuje k probuzení se z iluzí, které vytvářejí mocní, aby proběhly události, které jim otevrou oči a mysl. Pokud není vlastní vůle ke změně, k hledání Pravdy, slouží k tomu právě takové události, které se lidí dotýkají osobně a skrze prožitky nastupuje možnost nastartování „prozření“. Není možné

něco vybojovat za druhé, pokud to lidé sami nechtějí. Události umožňují, aby došlo k vnitřnímu přerodu v pochopení reality. Otevírá to cestu ze Tmy ke Světlu, od Lži k Pravdě.

Hraji si se světelnou „koulí“.

Probouzím Světlo uvnitř svého hrudníku, dechem rozdmýchávám plamen Světla, v mojí hlavě udržuji myšlenku na „Světlo“. Světelná koule se rozšiřuje, jsem v Ní. Světlo je uvnitř mne a já jsem v Něm.

(obr. 131 *Jsem v Něm a On ve mně*) Prociťuji ho a rozšiřuji.

obr. 131 *Jsem v Něm a On je ve mně*

Pracuji se světelnou „koulí“.

*Posílám ji do hlavy. Dívám se, co je zde ještě temného. Opět se objeví hlava draka a já sleduji, že průvodci vytahují z mojí hlavy černý kotouč, je to program mojí sebedestrukce, vložený draky. Tímto způsobem draci ovlivňují lidské bytosti a způsobují to, že lidé mají myšlenky, které je tvoří nešťastnými a ty ovlivňují jejich činy a dále tyto programy mají udržovat lidské bytosti v nízkých emocích. Je to neuvěřitelná až pohádková hra. **(obr. 132 *Dračí programy*)***

obr. 132 Dračí programy

Odpouštím si.

Medituji na odpuštění sobě. Rezavé hřebíky se ze mne vysypou do kbelíku. Odpouštím si, že jsem se odklonila od Boha a prosím Boha za odpuštění, že jsem v minulých životech uzavřela smlouvy s temnými bytostmi. Najednou se v mojí mysli objeví obrazovka počítače, já mentálně přepnu program a skrze bílou mlhu se objeví žebřík ke Světlu. (obr. 133 Změna programu) Světlo, které nazývám Otcem se mne ptá s čím přicházím. Sdělují, že bych chtěla cítit Lásku. „Musíš se jí stát“, sděluje Otec. Je to moje nejhlubší touha, neboť vím, že je to něco co znám a co znovu toužím prožívat. Nacítuji se na Lásku. Svoboda a Světlo!

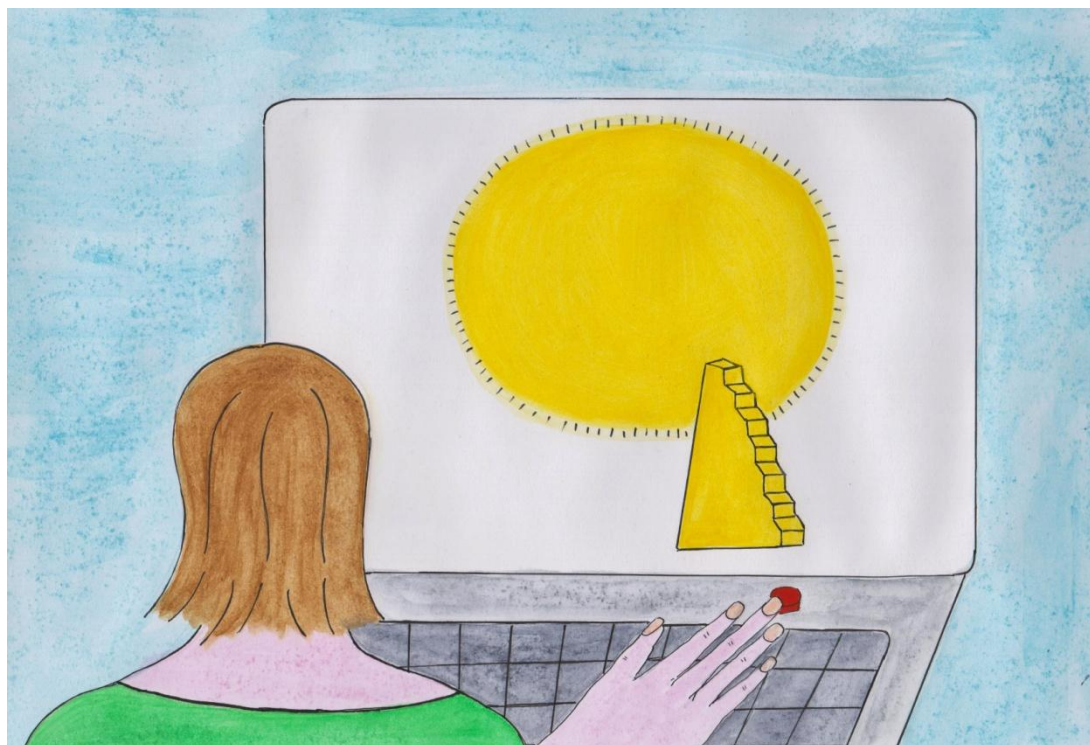
Nacítuji se na Světlo a objeví se postava manželova vnuka. Poznala jsem v něm již dříve svého syna, byla jsem tehdy vysoce postavený Číňan a byli jsme spjati smlouvami s draky, je to naše karmická zátěž. Chlapec se mi ukázal tak, že vstoupil do úzké uličky s vysokými zdmi, jakoby vycházel z kulaté věže. Vyslala jsem k němu ze srdeční čakry co nejvíce Světla jsem mohla. Jeho postava začala silně vibrovat jako hadrová panenka, až upadla na zem. Potom zvedla hlavu a usmívala se. Vyšla ven z uličky a já jen pozorovala, jak ji andělští průvodci vzali za ruce a vedli ke Světlu.

Ptám se na dračí a hadí společenství. Kdo vlastně jsou?

Jsou to bytosti z jiné dimenze a lidé je vidí tak, jak oni chtějí, aby byli viděni. Nejsou to pozitivní bytosti bez rozdílu, i když se mohou za pozitivní vydávat. Jejich vědomí je dále než vědomí lidské, avšak postrádají cit. Od hadích společenství pramení znalosti o hadí síle. Je známé to, že hadí síla se odvíjí od stočeného, probuzeného hada v kořenové čakře. Je to hadí magie síly. Proto na zemi přicházejí bytosti jako Ježíš, aby uvedli lidské bytosti na správnou cestu, cestu otevřeného srdce, jen

tam je možné probudit pravou Lásku – Světlo. Dračí a hadí společenství v naší společnosti parazitují a využívají lidské bytosti ke svým účelům.

Podobně šediví „Grey“, zřejmě vytvářejí podoby, jaké jsou nám známé, aby v lidech vyvolávali strach.

obr. 133 Změna programu

Naše současná doba je dobou přelomu. Lidstvo žilo po dobu 2000 v převaze odpojené od Světla. Tím že lidé způsobili smrt Ježíše, otevřeli si cestu ke Tmě. Někteří žili v iluzi, že se Ježíš za ně přišel obětovat a smýt jejich viny. Ježíš přinesl poznání o Světle a Lásce a to zhaslo. Lidé se ladili k různým nevtěleným bytostem, dále pokračovali v různých duchařských a magických obřadech a odklonili se se od čisté nauky a Světla. Ani příslušníci církví na tom většinou nebyli lépe, někteří z příslušníků se ladili k Ježíši na kříži, k jeho hmotnému tělu, až se někteří propojili tak, že se jim objevovaly na tělech krvavé rány z té sounáležitosti. Šířitelé náboženských nauk vyvolávali v lidech pocity viny často jen za jejich přirozené chování. Skutečná doba Temna. Neuspokojenost a nedostatek pocitu Lásky v lidech způsobil u mnohých touhu po honbě za majetkem jako jediné možnosti, kdy měli pocit, že v životě uspěli. Touha po Svobodě a Lásce se vytratila z lidských myslí a srdcí a to je třeba obnovit, pokud chceme do Nové doby vstoupit, změnit své životy a stát se skutečně svobodnými a tvůrčími.

Zkrocení myšlenek.

Vím, že je ve mně Světlo a mohu s ním pracovat. Dalším krokem je zvládnutí myšlenek. Myšlenka je nejvyšší tvůrčí energie, takže není jedno na co myslíme. Myšlenky ovlivňují emoce a emoce myšlenky. Je důležité naučit se přijímat vše co se okolo nás děje, ale nebýt na čemkoliv závislý. Negativním myšlenkám, ať jsou naše nebo cizí je možné posílat Světlo a myšlenku na Světlo je třeba v mysli udržet. Myšlenky létají a dotírají na nás a my se skrze ně rozhodujeme a tvoříme svoji realitu. Pokud se chceme stát pány nad svojí myslí, stačí pomyslet na Světlo a nechat ho tvořit, neboť ono samo ví, co je nejlepší udělat. Nechat tvořit Boha. Všichni jsme jeho součástí a jací jsme, na to myslíme a to tvoříme.

Spojení s Bohem,

Usilujeme-li o spojení s Bohem – Světlem, je možné k tomu dojít touhou ze srdce, bez chtění, neboť chtění pramení z velkého Já - Ega.

Co mi brání prožívat plně Světlo?

„Dovol si to!“

Jsem ve Světle tady a teď, uvědomuji si ten stav. Dovoluji si to a Světlo se ve mně probudí silněji.

Prožívám Světlo bez ohledu na to, že všechno čím jsem nemusí být dokonalé a všechno co se odehrává okolo mne také není dokonalé a neděje se vše podle mých představ. *To co hledám je uvnitř mne. Vnořím do toho Světla svoje pocity a myšlenky.*

Dnes cítím, že jsem doma... *Pomyslím na Boha – Otce a jsem u něho. Usmívá se. Pomyslím si, co asi na to říkají moji průvodci. Radují se a tleskají. Proším za Matku Zemi a její bytosti o prosvětlení.*

„Všechno bude dobré“, přichází.

Světlo v hlavě, Láska v srdci.

Rozdmýchávám plamen Světla v srdeční čakře a posílám zde vzniklou světelnou „kouli“ do sedmé čakry. Vidím i osmou a devátou čakru, osmá je čakra kauzální – čakra příčin a následků a devátá čakra – to je čakra božského tvoření. Procituji Světlo v hlavě, světelnou „kouli“ a Lásku v srdci, červené srdce. Posílám Světlo Matce Zemi a prosím o její očistění, očistění odpadů, hlavně plastů v moři, které způsobili lidé. Lidé se chovají jako „blechy“ na zeměkouli a odrazem jsou viry a bakterie, které parazitují na lidech. Jsou to následky lidského chování, vše souvisí se vším a vše má svůj karmický odraz. Vidím andělské průvodce, jak působí silou Světla nad mořem. Andělské bytosti jsou tvůrčí bytosti a tvoří v duchu Boha. Mohou materializovat i dematerializovat hmotu, pomáhají vývoji. Pomáhají silou božské tvůrčí energie vzniku nových druhů rostlin, zvířat i bytostí jako jsou lidé, působí na hmotu a tvoří podle božského plánu. Stejně jako lidé pracují, tvoří a hrají si ve hmotném světě, tak i andělé si hrají, tvoří a pracují ve světě nehmotném. Tyto světy dva se prolínají a postupně sjednocují.

Medituji na své prosvětlení.

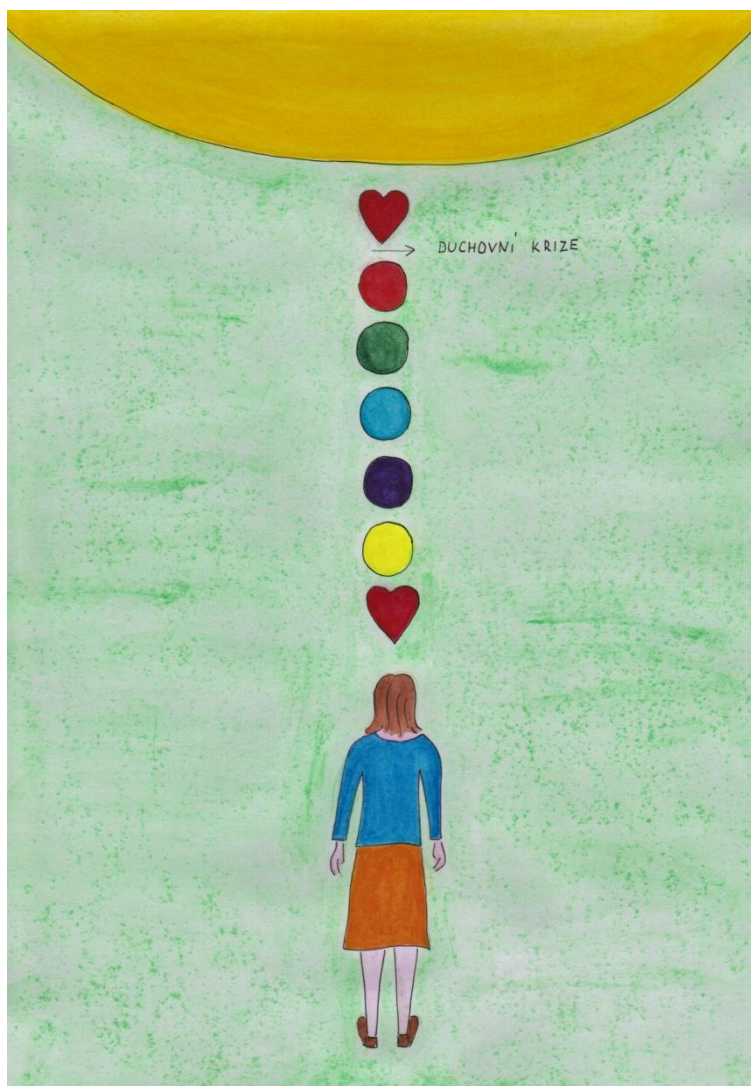
Vidím na svém těle energetickou síť. Vypadá to podobně jako pavoučí černá síť a je posetá malými čakrami. Černá síť je něco jako nervová síť přenášející světelné vzruchy. V srdeční čakře vizualizuji světelnou „kouli“ a prosvěcuji její pomocí energetickou síť a malé čakry se rozsvěcují.

Dívám se, zda mám ještě karmické spojení s rodinou.

Vidím černé kořeny vycházející ze solaru. Proším o jejich přeseknutí. Andělé mi sdělují, že to mohu udělat sama. Požádám tedy vnitřní dítě a vidím, jak kořen vytrhlo. Kořen odlétá a mne napadne podívat se do kauzálního těla příčin a následků, to je karma. Toto tělo má barvy jako lesknoucí se bublina. Je to symbol iluze. Jsou to moje iluze. Vpouštím do kauzálního těla Světlo a jeho barva se mění na bílou, z bílé na zlatou, na barvu Světla a Lásky.

V průběhu životů jde o prožitky a emoce. Moje hlavní emoce.

Na počátku je Láska. Bytost je vytvořena ze světelné energie Boha ze srdce – červené srdce. Bytost uplatňuje svoje Já a prohlíží si ho, vytváří chtěné prožitky a z toho plynou emoce. Bílá magie je počátkem ovládnutí sil, je to spojení se silami přírody – bílá magie. Dále je to tmavá magie, já – ego je okouzleno svými možnostmi a chce ovládat situace a bytosti – temně fialová magie. Po svém pádu si uvědomí svoje nedobré skutky a chce pomáhat. Projeví se emoce odstředivosti – modrá barva odstředivosti. Dobré je po zásluze odsouzeno, neboť pracuje odraz minulých skutků, tedy karma. V bytosti se projeví pocity strachu a ohrožení – zelený strach. Protože nemůže s mnoha věcmi pohnout, nastupuje hněv, pocit nespravedlnosti – červený hněv. To přeroste do stažení, sobecké dostředivosti a člověk vstoupí do společnosti, která o Bohu nic neví, nebo se bytost od vnímání božské energie odstříhne – žlutý dostředivý stres. Nastává dvojí volba a to buď vlastní zničení, nebo se probudí touha po změně. Všechny ty prožité emoce jsou stále pro bytost dostupné. Přes modrou barvu odstředivosti a zelený klid je možné znovu objevit svoji pravou podstatu a přijmout své srdce, svojí Lásku – červené srdce. **(obr. 134 Koloběh emocí)**

obr. 134 Koloběh emocí

Ptám se, zda je možné, že dojde ke konečnému ozdravení mého hmotného těla.
„Po převibrovaní“, přichází odpověď.

Prosím za válku na Ukrajině, ať je situace vyřešena podle božího plánu k nejvyššímu dobru všech zúčastněných.

Posílám na Ukrajinu světelné koule a sleduji, jak andělé sypou na tuto zemi zlatý prach. Děkuji.

Cítím, že je zde něco v pozadí, čemu nerozumím, podobně jako tomu bylo když se objevil kovir.

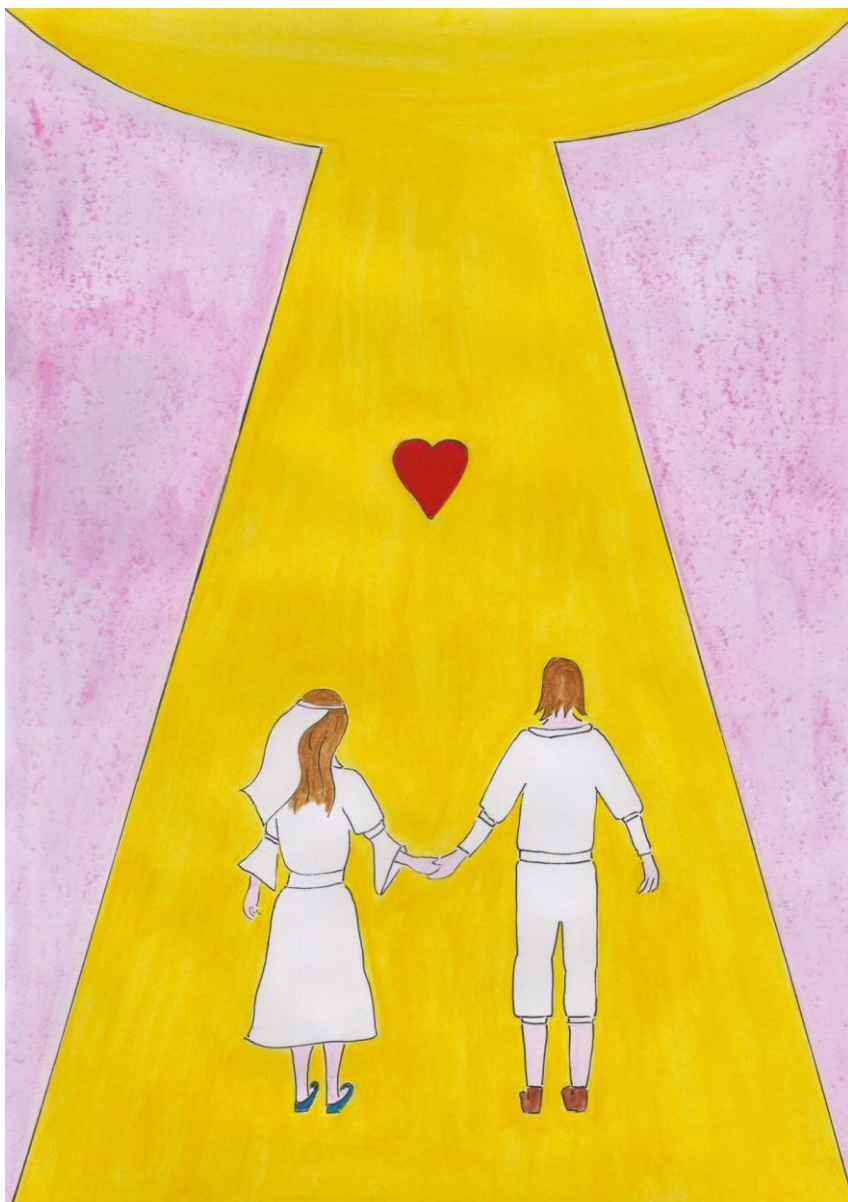
Uvidíme, co se odkryje.

Vím, že informace, které chrlí media jsou zkreslována, lidé jsou manipulováni, skutečná Pravda je skryta, proto je těžké rozpoznat co je pravdivé a co lež. Pro ty, kteří zatím duchovně spí je to obzvlášť těžké, pro ty, kteří jsou otevřeni k tomu hledat Pravdu je možné se v tom lépe orientovat. Hodně lidí již touží po Světle, avšak pro nastolení změny to ještě není potřebné množství a tak se odehrávají děje, které vidíme. Dokud se lidé nebudou chtít změnit sami, budou probíhat osudové děje, které je budou ke změně tlačit.

Jak je na tom moje vnitřní žena a můj vnitřní muž?

Objevil se můj vnitřní muž a moje vnitřní žena. Oba v bílém, jako bílý princ a bílá princezna, oba společně krácejí za Láskou. (obr. 135 Moje vnitřní žena a můj vnitřní muž jdou za svým srdcem)

Všichni tu cestu hledáme.

obr. 135 *Moje vnitřní žena a můj vnitřní muž jdou za svým Světlem*

Myslím na Světlo, prožívám Světlo.

Myslím na Světlo, soustřeďuji se na tu myšlenku, aby moje myšlenky netěkaly. Probouzím Světlo v čakrách, spojuji se se Zdrojem Světla. Uplatňuji svoji vůli. Světlo ze svého srdce rozšiřuji do těla, do okolí. Léčení energií Světla je návrat k Bohu.

Dívám se, co dělá moje vnitřní dítě.

Dítě se točí jako baletka pod proudem Světla.

Navnímávám Světlo ve svém těle, stávám se jím. Jsem hledačem Pravdy a Lásky.

Odevzdávám ze sebe všechno temné. Vycituji Světlo, splývám se Světlem. „Co mám dělat?“, ptám se. „Nech to plynout“, přichází od průvodců.

Lidé uctívají nebo se modlí ke svatým, svému guru, nebo vyhledávají osvícené jogíny. To co lidé hledají mají uvnitř sebe a dříve nebo později to všichni poznají. Jde o tu chvíli uvědomění a přijetí skutečnosti, že uvnitř všech je božská jiskra, kterou je možné nechat rozhořet. V minulosti k tomu mnozí došli, ostatní dojdou. Všichni jsme na jedné lodi.

Mocní tohoto světa netouží po zvýšení energetických vibrací, které by vedlo ke zharmonizování světa, ukončení karmických her a nemocí a ke vzniku láskyplného soužití obyvatel Země. Proto rozšiřují všemi možnými prostředky strach a ten vibrace snižuje. Je třeba zůstat v klidu a překonat nastolovaný chaos. Války, přírodní katastrofy a nemoci jsou následkem toho, co lidé způsobili svým chováním a navazováním kontaktů s nevtělenými i vtělenými bytostmi s nedobrymi úmysly. Tato skutečnost není pro většinu lidí zřetelná, probíhá spíše skrytě prostřednictvím různých kultů a rituálů a je nutné, aby v tomto došlo na Zemi k odhalení skutečné reality a projevila se Pravda. Pravda je Světlo a Lež jsou manipulace z temné strany. Pravda znamená vystoupení z iluze. I když to dnes tak nevypadá, čas k postupu do Nové doby je neúprosný. Záleží na každém jedinci, jak si s tím poradí. Prvotní nutností pro převibrovaní těla je změna stravy. Je to především konzumace masa ze zabitých zvířat. Dále to jsou toxické látky a přemíra cukrů v potravinách, ty rovněž našemu tělu neprospívají. Dále to jsou nezpracované emoce a psychické bloky, které je třeba vyčistit.

Kdybychom se podívali do historie Země, tak bychom našli příklady lidí, kteří se ze 3D na vyšší stupeň vědomí převibrovali. Byli to spíše jednotlivci, nebo skupiny. Byli to například Mayové, kteří údajně převinovali ve skupině a společně zmizeli ze zemského povrchu.

Miluji svoji duši.

Ptám se mentálně, zda mám pracovat na hlavě a myšlenkách.

Přichází mi, že mám ozdravit svoji duši. Naplňuji srdeční oblast Světlem a procituji ji. Po chvíli ucítím volnost. Uvědomuji si, jaké jsou znaky Lásky. Je to volnost, radost, soucítění se sebou a z toho pramenící soucítění s druhými. Soucítit se sebou znamená milovat se. Pokud jsem se sebou v Lásce, jsem naprosto přijímající.

Prohlubuji víru ve Světlo.

Jsem světelná bytost, vyzraňuji Světlo a prohlubuji svou víru v to, že jsem zdrojem božského tvoření. Prozařuji všechny čakry, oživuji se a prozařuji svoje okolí. Vzdálenost zde nehraje roli. Vše je jedna myšlenka.

Dnes je 30. 3. 2022 opět „Den otevřeného nebe“. Ladím se k Josefu Zezulkovi.

Ptám se: „Co dělám špatně, co bych měla změnit?“

„Bud' se sebou v pokoji, bud' s druhými v pokoji. Víc nemusíš dělat“, přichází odpověď.

„Přála bych si to“. „Mysli na to“.

Každý člověk má svou realitu, kterou považuje za pravdu. Realita je zatím pro každého z nás trochu jiná. Reality si můžeme pouze sdílet a ukazovat vzájemně.

Vše co napíšete a sdělíte lidem o své realitě je třeba brát jako inspiraci. Hledat cestu musí každý sám. Je to o rozpomenutí se na to kým jsme a kde je náš božský domov. Je to i tom, že můžeme zůstat v energiích starého světa a není ještě pro nás ten pravý čas přechodu. Zkušenosti, které v současné době prožíváme však formují všechny bytosti, které v tuto dobu na Zem přišly. Je to pro všechny příležitost do Nové doby vstoupit.

Děkuji svým průvodcům, andělským bytostem a Otci.

1. Síla odpuštění
2. Čakry napojené na Světlo
3. Strach ze smrti
4. Moje holčička
5. Kletba
6. Navrácení ztracené síly
7. Obraz mysli
8. Vítej doma!
9. Moje temné Já
10. Oživení solaru
11. Vstupy pro Světlo
12. Kořeny karmy
13. Po čem touží moje duše
14. Světlo
15. Necht' se stane!
16. Magické nástroje
17. DNA
18. Napít se Svatého grálu
19. Dojít k Pravdě
20. Paní deprese odchází
21. Soucítění se sebou
22. Přijímám své světelné tělo
23. Konec boje s osudem
24. Andělé formují duši
25. Světlý ve Tmě
26. Přijímání sil božského Tvůrce
27. Dar poznání
28. Můj démon
29. Země se prosvětluje
30. Zklidnění
31. Základní energie
32. Sv. Jan
33. Vstup do rovnováhy
34. Očista energetických těl
35. Loď minulost
36. Oříšková víla
37. Paní neuróza
38. Dvojí energie duality
39. Osvobození solaru
40. Oživení kamene
41. Varianty planety Země
42. Moje temná část
43. Všichni jsme jedno
44. Světlo Matky Země
45. Milovat sebe a druhé
46. Myšlenkové programy
47. Karmická hrouda
48. Světelná skluzavka
49. Oprava mozku
50. Bílé a temné bratrstvo
51. Cesta do stanice „Světlo“
52. Návrat k Otci
53. Opuštění rodových kořenů
54. Země se očisťuje
55. Síla a Světlo
56. Pan Vztek
57. Miluji vše
58. Setkání dvou sil
59. Iluze
60. Vstup do božského prostoru
61. Odpojení od solaru
62. Ozdravení Matky Země
63. Odpuštění
64. Madona Nového věku
65. Krusta praská
66. Odlesk iluze
67. Světelné společenství
68. Znovuzrození
69. Jedu do Světla
70. Téma pro čakry
71. Bóvinda
72. Koule iluze
73. Chtění nižšího Já odchází
74. Nový dům mojí duše
75. Strachy z temného Světa
76. Světelná sprcha
77. Moje Já jsou Jedno
78. Dva prameny Světla
79. Halo efekt
80. Potrubní pošta pro vtělení
81. Strom rodu
82. Netopýr
83. Zesílení Světla
84. Ego zemřelo
85. Bílá a černá
86. Očištění solaru
87. Deprese
88. Archetyp hada

89. Temný film
90. Oprášení těla
91. Dvojí vnímání
92. Anděl Milosti
93. Nižší Já v míru
94. Madona srdce
95. Nová loď mne veze
96. Mongolský šaman
97. Ptah
98. Sjednocování se
99. Čakry hoří
100. Kain zabil Ábela
101. Plamen Lásky
102. Opuštění
103. Odpojení se
104. Probuzení nižšího Já
105. Ochrana
106. Dar Lásky
107. Moje přijímání
108. Acetuřané
109. Co je to Lásky
110. Loutková hra
111. Na Oškobrhu
112. Energetický mimozemšťan
113. Lesní bytosti
114. Jsem s Otcem
115. Zázrak
116. Šňůry spojení
117. Rozsvícení
118. Šambala
119. Dračí vejce
120. Zasvěcení
121. Jsem v bublině Světla
122. Magické oko
123. Odevzdání se
124. Had se svléká
125. Osvobození srdce
126. Pavouci
127. Komíny
128. Ulita emoci
129. Hra se Světlem
130. Na Měsíci
131. Jsem v Něm a On ve mně
132. Dračí programy
133. Změna programu
134. Koloběh emocí
135. Můj vnitřní muž a vnitřní žena jdou za svým srdcem